

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

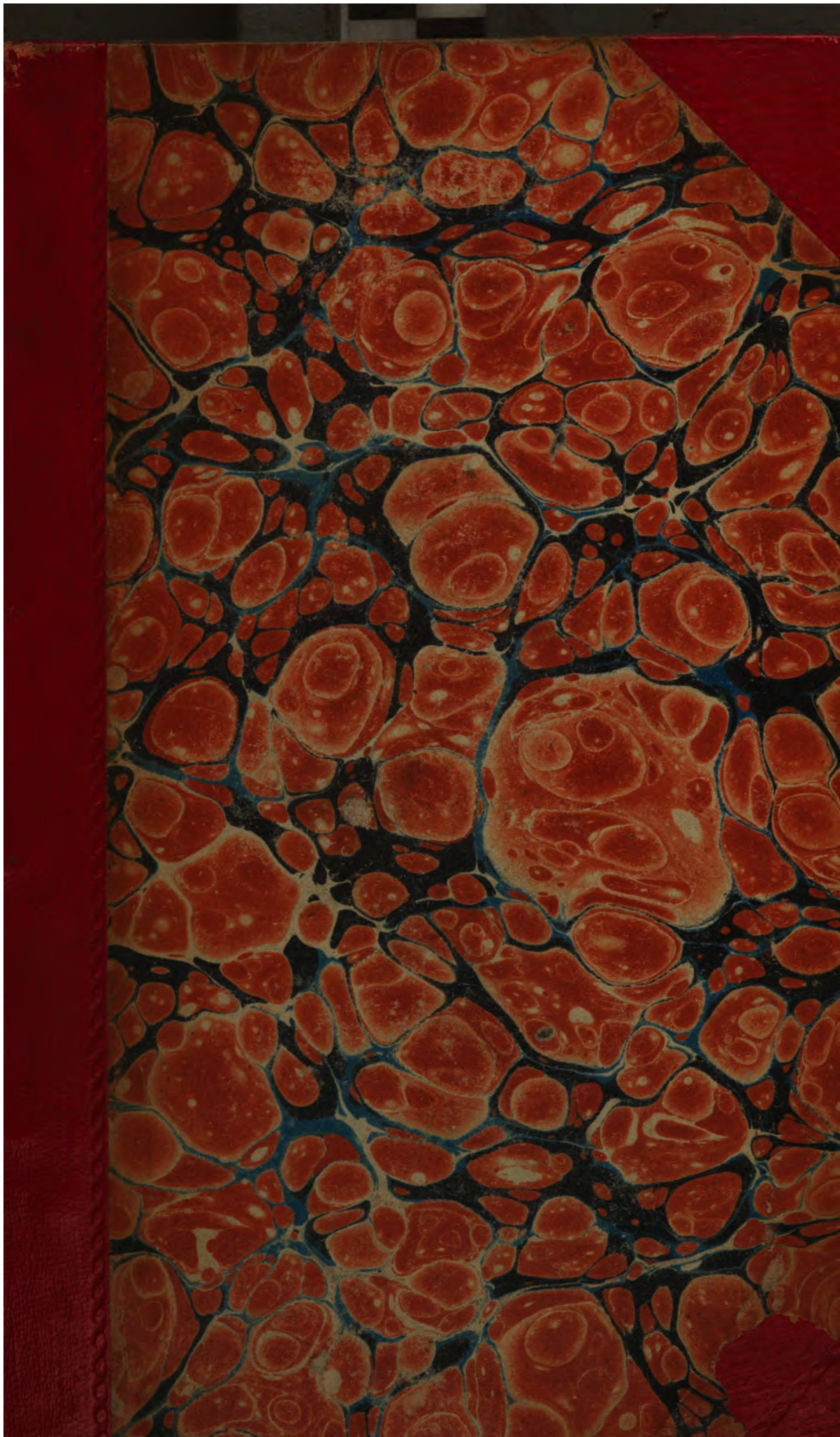
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

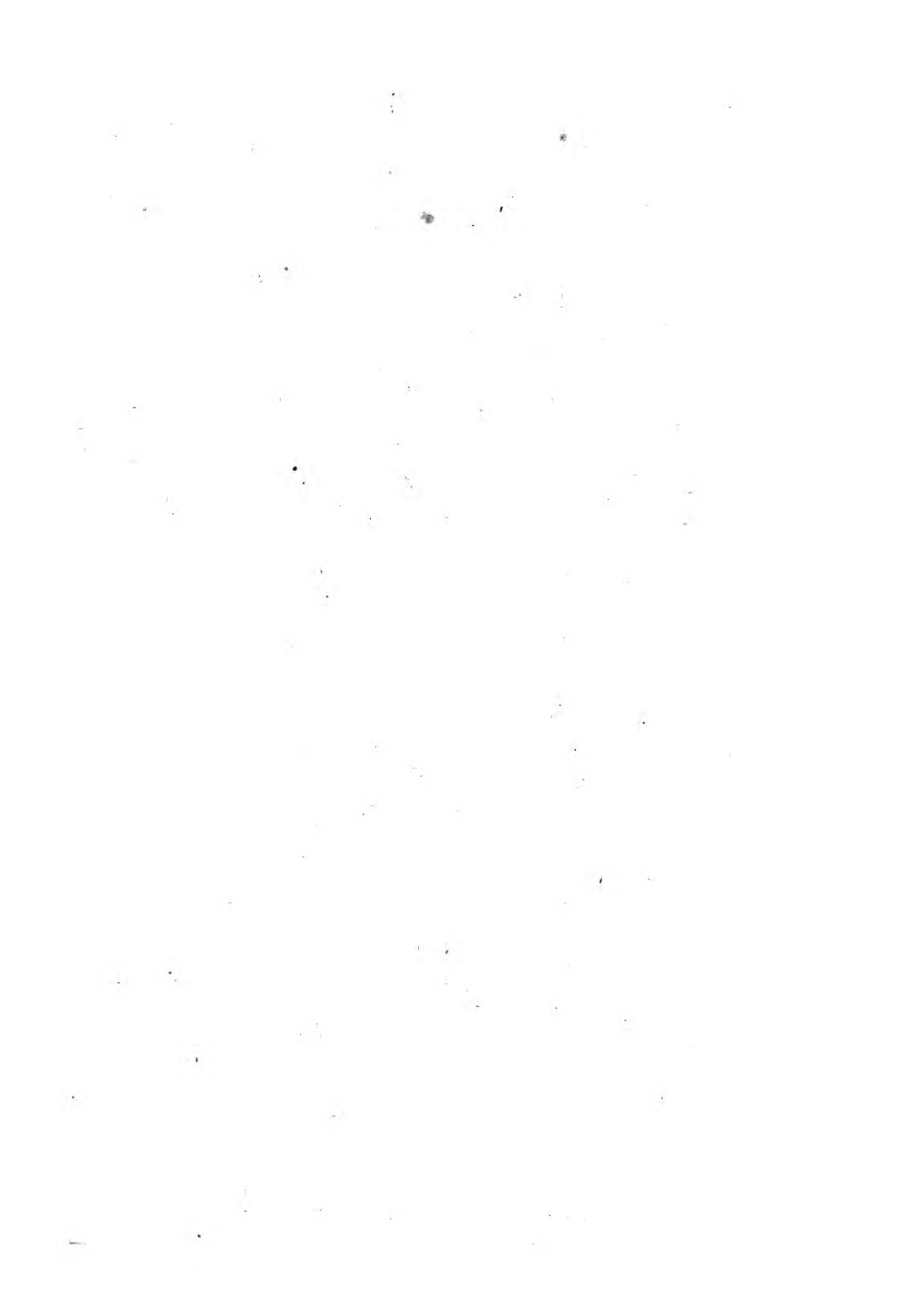

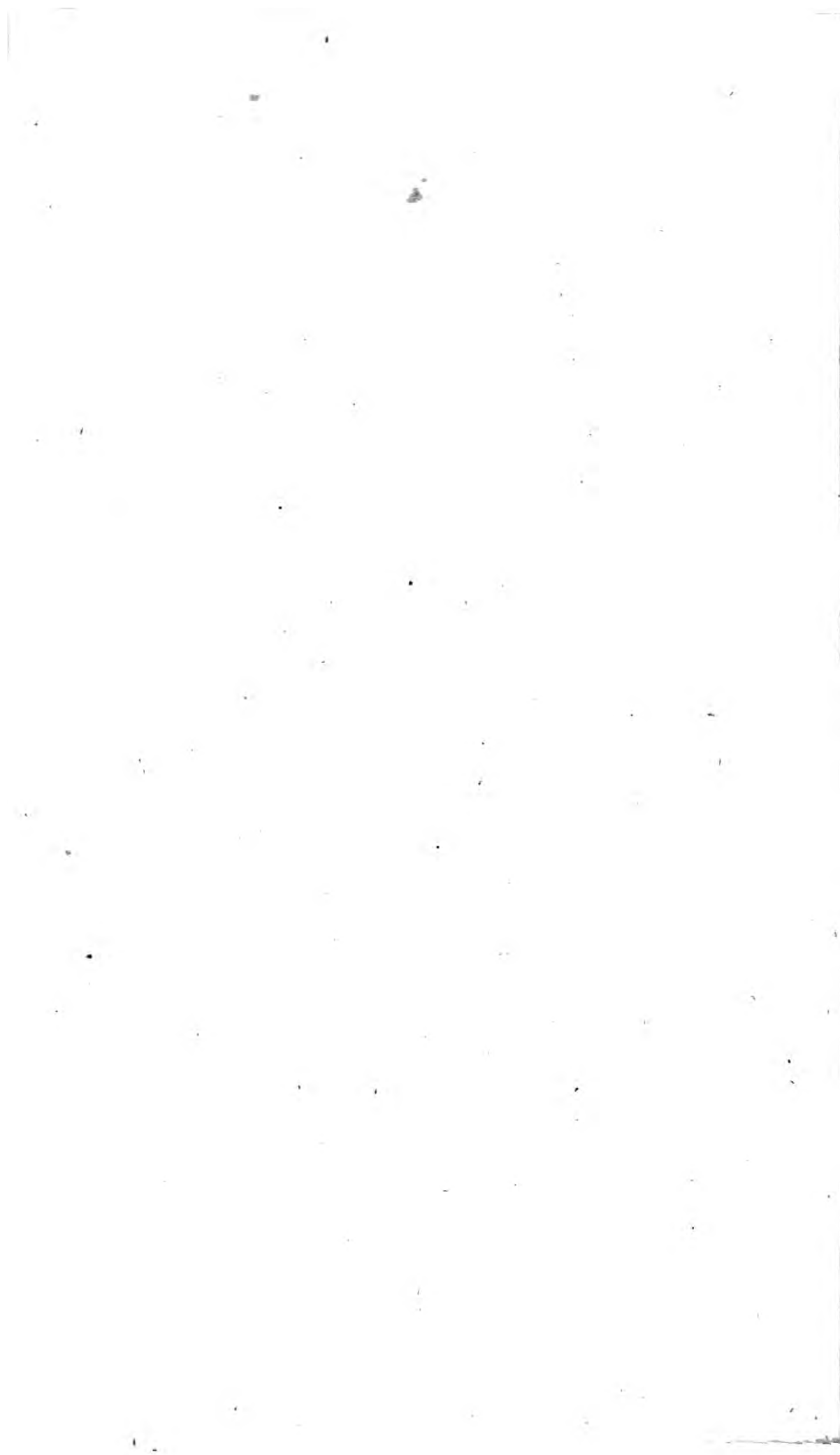
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

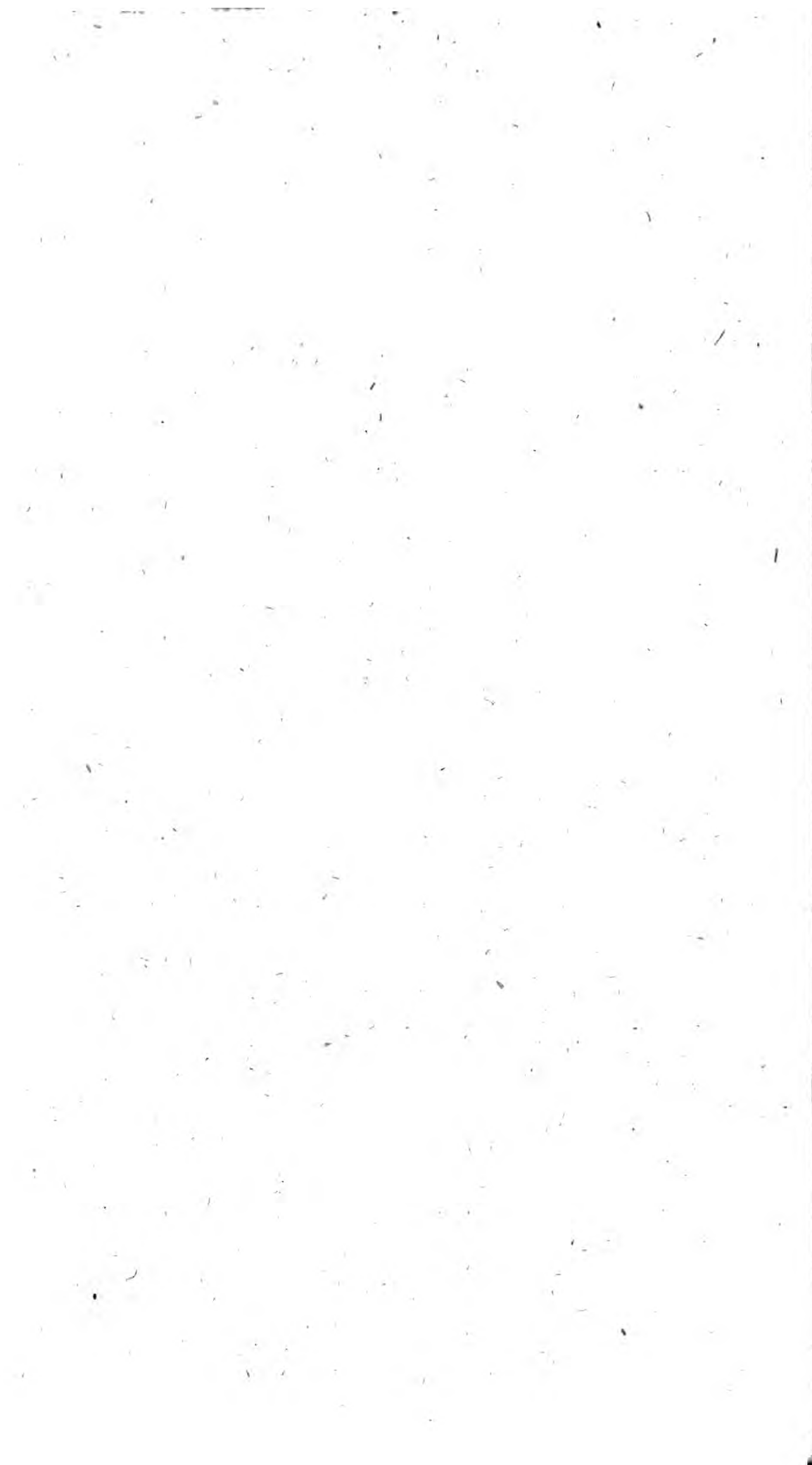
8° M.

E. 331.

LYCURGI
IN LEOCRATEM
ORATIO.

LYCURGI
ORATIO IN LEOCRATEM

AD FIDEM CODICUM

MANU SCRIPTORUM

ADIECTA ANNOTATIONE CRITICA

RECENSUIT

FRIDERICUS OSANN.

I E N A E

SUMPTIBUS GROECKERIIS.

clolccccxxi.

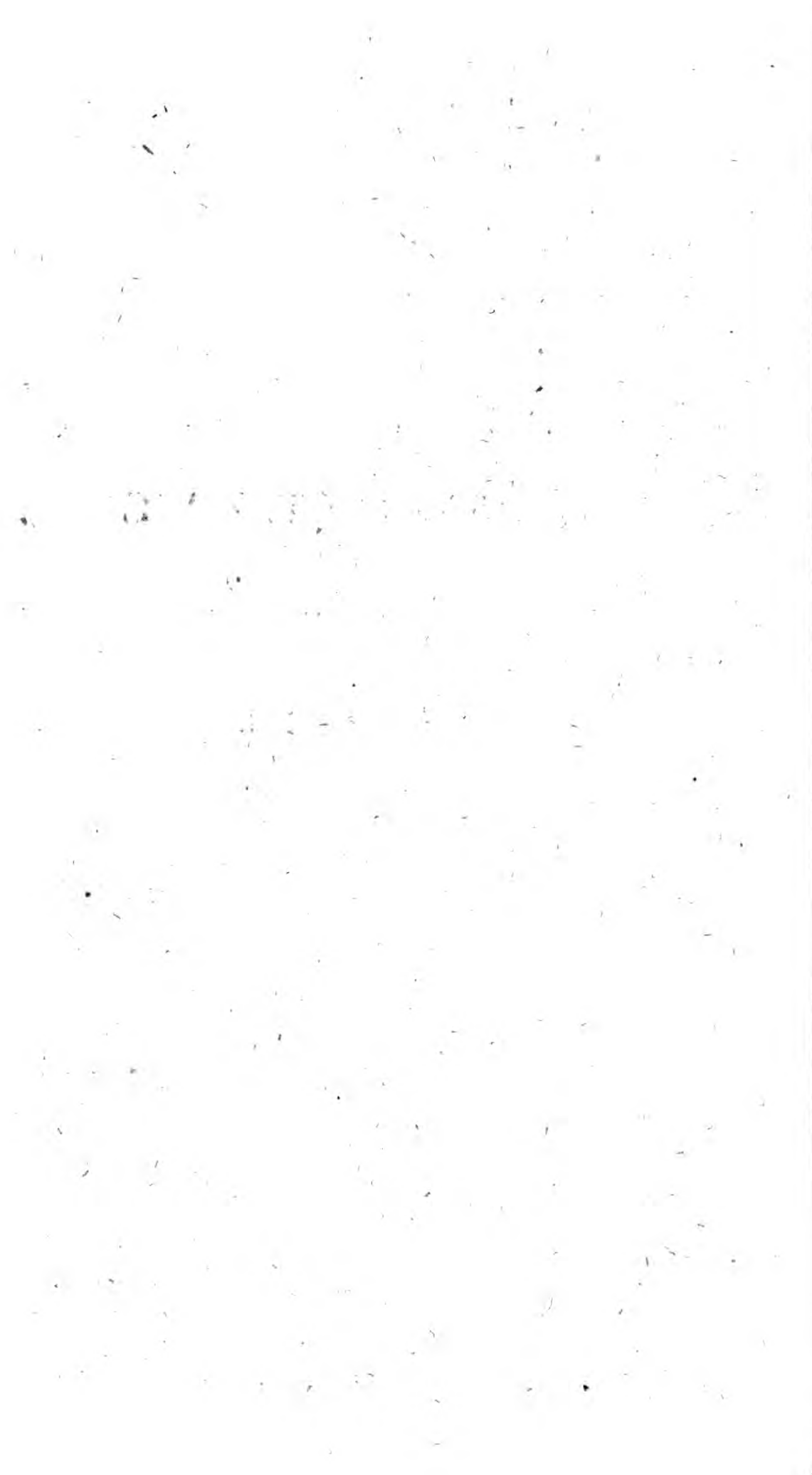
[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is scattered across the page and cannot be transcribed accurately.]

VIRO CLARISSIMO

CAROL. BENEDICT. HASE

HOSPITI GENEROSO PARISIENSI

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

PRAEFATIO.

Lycurgi in Leocratem orationi, quod in quoquam veterum scripto alias vix factum memini, intra semestre hoc spatium contigit, ut post binos editores etiam tertium reperiret. Quodsi e coniunctis horum triumvirorum in constituenda textus scriptura cum maxime occupatorum viribus sperare iure licet fore, ut quae ad restituendam pristinam oratoris manum conferri hodie possint omnino, tandem collata sint: tamen Lycurgo etiam melius consultum fuisset, si quae uterque editorum, Alb. Gerh. Beckerus et C. F. Heinrichius, viri clarissimi, quibus tertius ipse accedo, commenti essent, certis temporis intervallis in lucem prodissent, ut posteriori cuique editori superioris opera uti iuste licuisset. At uti in aliis saepe rebus, ita etiam in philologicis fors maximopere dominatur, quae aliam Lycurgi edi-

tionem super aliam eodem fere temporis articulo praeter omnem editorum expectationem protrudi voluit, ita ut is, qui incepto licet iam operarum labore tamen sero veniret tertius, superiorum inventa nonnisi partim in usum suum convertere posset. Peropportune tamen accidit, ut quum primum ipsum huiusce recensionis folium typis describeretur, Beckeri exemplar a prelo recenter madens mihi afferretur: quae Beckeri editio, si novis codicum MSS. copiis adiuta recensionem textus vulgata et planiorem et puriorem, ab ipsorum codicum auctoritate aptam exhibuisset, quo minus operas amplius exercerem, chartamque parcendam laboremque ipse perderem meum, satis caussae esse potuisset. Attamen inhibitis ad tempus operarum manibus, ex quo Beckerum in Praefat. p. VIII. restituendo oratoris textui codicum, quos Londini et Vratislaviae asservari narraret, nil conferre se potuisse querentem cognoram, animo recepto in opusculo hocce typis describendo pergi statim iubebam.

Non ita de altera mihi cessit recensione, quam Heinrichii cura iusto commentario auctam Bonnae ad Rhenum apud Carolum vom Bruck mox prodituram esse, quatuor ferme ab-

hinc mensibus rumor subinde sparsus erat. *) Nam quae impatienter a me expectabatur, immo desiderabatur Heinrichii editio, quam quidem opus et oratore et editore dignum fore suspicabar, non ante ad me perlata est, quam quum in eo essem, ut exemplari meo ad ultimum fere folium typis iam excuso haec ipsa scribens scriptioni clausulam tandem imponerem. Quare recensionis ab Heinrichio institutae nullam a me rationem esse habitam, non est quod mirere, neque ea, quod libere fateor, si uti quidem licuisset, magnopere usus essem, ut qui novus textus a vulgato quavis pagina discrepans, quum mutatae scripturae causae et rationes reticeantur, meo quidem iudicio non pro genuino Lycurgi, sed editoris potius opusculo habendus sit, quicum res mihi nulla est omnino. De novissima enim orationis in Leocratem recensione iustus tum demum sermo erit, quum iusta, quam editor cel. continuo emissurum se pollicetur p. 68., editione qui fontes, quae causae recensionis novae sint, accurate fuerit explanatum. Scio quidem codices ab Heinrichio adhibitos esse duos, et Ita-

*) V. Ephem. Litt. Halens. h. a. No. 93. p. 741.

licum et Germanicum, quo nomine ex eius ore Franckius ad Callinum p. 183. addito *κειμηλίων* epitheto eos nuncupat: at quum hi nulli alii nisi ipsi Vratislaviensis et Hamburgensis (de quo statim dicetur) a me usurpati sint, non erat profecto quod Heinrichio has copias magnopere inviderem, vel eius recognitionem textus expeterem. Caeterum ne ii, qui meo exemplari utuntur, Heinrichianam recensione desiderent, Heinrichianae lectionis varietatem pone praefationem adiici curavi.

Quo ipse iam consilio, quibusve subsidiis instructus huius recensione rite instituendae munus in me susceperim, breviter enarrandum est. Londini enim quadriennio abhinc ante quum commorarer, e Germania ab amico de duobus codicibus partem oratorum Graecorum continentibus monitus, quos a Carolo Burneio, viro clarissimo, etiam apud nos iustam memoriam adepto *), olim audivisset possessos, cum reliquis eius bibliothecae ornamentis publice emptos, Museo Britannico iam insertos esse, nihil prius habui, quam ut,

*) V. *Zeitgenossen* 1819. fasc. XV. Vol. 4. p. 187. seq.

intercedente viro mihi amicissimo Schlichtegrollio, egregio patris egregii filio, tum temporis a Musei Britannici custodibus, veniam libros manu scriptos ibi asservatos inspiciendi excerptaque nactus, illos ipsos duos codices usui meo licet propter alia studia me tum detinentia tumultuario magis quam assiduo concedi expeterem. Horum codicum alter vetustior et praestantior, quem litt. *A* significavi, a viris clarissimis, Eduardo Clarke et Cripps, Cantabrigiensibus, ex itinere in Angliam deportatus, saeculo, quantum equidem iudicem, XIII in membrana maxima nitidissime scriptus praeter Lycurgi orationem una reliquias Lesbodactis, Herodis, Isaevi *), Gorgiae, Andoci-

*) Isaevi orationibus praefigitur in codice vita eius, ex Aldina a Reiskio T. 7. p. 301. repetita, cuius locum e codice emendatiorem hic adscribo: Λίδυος γοῦν ἐρωτήσαντος αὐτὸν, εἰ ἢ δεῖνα καλὴ αὐτῶ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν· οὐκ οἶδα· τοὺς γὰρ τοιοῦτους ἀφηρέσθην ὀφθαλμούς. ταῦτα δὲ φησι Φιλοστρατος ἐν τῷ βίῳ τῶν σοφιστῶν, οὐ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου. Philostrati locus est 1, 20, 1. p. 513. ed. Olear., qui quod illic vulgatur Ἀρδύος pro Λίδυος, etiam servat. Obiter hoc adiecisse attinet, egregie eos falsos esse, qui Isaevi orationes una auctiores hoc in codice contineri annotaverint.

dis, Dinarchi, Antiphontis et Alcidamae continet. Alter codex chartaceus saeculi ferme XIV, formae itidem maximae, quem *B* nominavi, unde in Burneii possessum cesserit, mihi haud liquet: praeter eosdem quos continet oratores, a fine Harpocratonis Lexicon decem oratorum adiicitur, ab alia manu scriptum, olim in Monasterio S. Petri de Perugia [sic] asservatum, ut ex nota manus recentioris patet folio 410. verso adscripta.

Duorum horum codicum subsidiis adiutus, dum in patriam anno post redux in percensendo orationis textu occupabar, allatae mihi sunt Franc. Passovii, viri eruditissimi *Symbolae criticae in scriptores Graecos et Romanos e codicibus manuscriptis Vratislaviensibus depromptae* ad celebrandum diem natalem Frid. Guilielmi III, Vratislaviae 1820 editae: e quibus de codice Vratislaviensi saeculi XIV cum aliis oratoribus minoribus etiam Lycurgum continente certior factus, ipsum symbolarum suavissimarum collatorem, cuius erga me animum a puero expertus nunquam cessasse noveram, precibus adii, ut si commode fieret, variarum lectionum in Vratislaviensi Lycurgi exemplari obviarum copiam faceret. Quod quum ipsi

haud liceret, Fridericum Schaubium, professorem gymnasii Vratislaviensis meritissimum, a quo Lycurgi orationem e codice Vratisl. emendatiorem brevi editum iri in Symbolis crit. p. 31. spem monstraverat, mea caussa rogavit, num lectionis varietatem e codice excerptam communicare mecum vellet: quod ille pro sua humanitate ita fecit, ut insuper etiam de hoc illove loco emendando vel a V. D. commentis defendendo notas usui meo de suo adderet, in quibus utriusque nostrum sententias maximam partem easdem esse, non sine voluptate animadverti. Quae igitur inter annotationem meam sparsae leguntur Schaubii notae, liberalitati auctoris numquam satis laudandae debentur, cui viro quas gratias agendas ad Philemonem Grammaticum Proleg. p. XXXVII palam professus sum, hic repetendas duxi, quo simul publicum et humanioris eius studii litteras quovis modo iuvandi, et utriusque nostrum necessitudinis monumentum exstaret. De codicis habitu qui plura cupiat, Passovium adeat l. c. p. 24. docte et copiose disserentem.

Quartum denique auxilium, de quo dicere reliquum, liber Hamburgensis tulit, de quo ab eodem Passovio, simul addente, eum Hein-

richii codicem Germanicum esse videri, per litteras commonitus, non longe haesitavi quin Gurlittum, directorem gymnasii clarissimum, compellarem, quippe qui eius liberalitatem nemini denegatam, quum praesertim de litteris iuvandis ageretur, ex aliorum ore nossem. Qui vir precibus hominis ipsi ante haud noti, qua solet humanitate, ita suffecit, ut non solum de libri in Bibliotheca publica Hamburgensi asservati conditione statim rescriberet, sed etiam excerptam lectionis varietatem meum in usum transmitteret. Una vir humanissimus, cui gratum animum numquam meum satis testari potero, de variantium lectionum origine haec tradidit, non ex codice manu scripto quidem, sed e margine exemplaris oratorum Graecorum apud Aldum 1513 vulgatorum promi, videri tamen e manuscripto excerptas esse, quum ab eadem manu ad Lysiae de caede Eratosthenis orationem, cuius margini etiam variantes adscriptae sint, adiectum reperiatur, *collatum ex libro veteri Veneto*: quare eos, qui lectiones Lycurgeas e codice MS. descriptas esse coniecerint, haud falsos fuisse; caeterum ipsum Aldinum exemplar e Christiani Wolfii Hamburgensis bibliotheca in publicam cessisse.

Nos singulas quasque lectiones peculiari *libri Hamburgensis* nomine suo quoque loco designavimus.

Quodsi igitur subsidiis parandae novae huius editionis expositis facile patet, si quem alium veteris scripti editorem, me in copiis undequacunque colligendis cum maxime fortunatum fuisse, non potuit non rationem ipse codicum meorum conventus accurate monstrare, qua in opere hoc oratio integritati pristinae restituendo potissimum utendum sit. Nam quum vulgatus usque verborum textus haud alius quam Aldinus ab H. Stephano iterum recognitus sit, cuius fontem foedissimum unum illud exemplar manu scriptum fuisse oporteat, quo Aldus Manutius primum usus sit: nemo, credo, mecum litigabit, quod posthabita iam vulgatae auctoritate eam potius scripturam tanquam novam vulgatam sequendam putaverim, in qua codices quatuor meos, etiam dissentiente una vulgata teste, conspirare animadverterem. Neque tamen propterea Aldinam ita contempsi, ut ab aliis fere neglectam denuo non contulerim, ac diversitatem lectionis, ubi commodum videretur, annotaverim, quod textui emaculando quam utile fuerit, loca non-

nulla abunde docebunt. In qua constituenda textus recensione quum codicum optimorum meorum ope si non omnia, certe maxima vitiorum pars auctoritate certissima elui posse viderentur, raro ac nonnisi ubi vitio aperto cunctisque communi laborarent, ad coniecturas refugiendum erat: quare factum ut coniecturarum cum mearum, tum a V. D. subinde prolatarum nonnisi eas, quibus ipsa oratoris manus reddi videretur, in textum reciperem, codicum saepe scriptura etiam aperte mendosa coniecturae haud magis probabili praelata. Qua in re timiditatis malo quam temeritatis accusari: quo crimine equidem nullum maius novi, nullum his litteris perniciosius et futilius. Atqui si quando non solum timidior iusto et cautior, immo in retinenda lectione codicum consensu nonnihil firmata, qua vulgaris linguae Graecae praecepta laedi videantur, aliquantum tenacior videbor, horum caussa me iugulaturi apud se cogitanto, primum codicibus quatuor, quum consentiunt, tribuendum aliquid esse, dein etiam optimum quemque scriptorem Homero ipso facem gerente interdum dormire, denique eum qui linguae Graecae regulas. scriptorumque usum ita com-

pertum habere se praedicet, ut quid legibus ab ipso constitutis adversetur, corruptum et acri saepe medicina sanandum iudicet, arroganter mentiri. A die enim in diem docemur, grammaticos canones nonnullos, qui ex ipsa linguae natura certo statuti esse videntur, quum iusto examini et strenuo subiiciantur, concidere, aut a scriptoribus tam parum religiose servatos fuisse, ut criticus, qui laesam huius generis regulam in scriptore ad vulgarem grammatices doctrinam exigere vellet, ipse suae artis principia ignorasse videretur. Quare meam mutandi libidinem interim supprimendam hic illic putavi, ne quod in aliis vituperem, ipse committam, nihili pendens id quod scio mihi obiectum iri, et levitatis et indolentiae crimen. Caeterum, ut redeam, in designandis codicibus meis hac ratione usus sum, ut nisi ubi de singulo singulatim loquendum erat, sola nota *MSS.* vel *codd.* consensum codicum duorum Anglicorum cum Vratislaviensi significarem, et quum de lectione libri Hamburgensis quovis loco mihi non constaret, peculiari sigla *Hamb.* eius varietatem, ubi liqueret, adderem: magnopere enim dolendum est, e codice Veneto in exemplari Hamburgensi le-

ctionis varietatem singulis tantummodo locis excerptam exstare. Denique monere superest, priores duos indices, quos adieci, et nomen et graecitatis Lycurgeae partim Reiskianos, partim ad recensionem novam a me, ut decebat, ita refictos esse, ut propter nova editionis incrementa emendarentur, vel auferentur, passim etiam, ubi sine operis dispendio fieret, tralatitiis nonnullis omissis circumciderentur.

His fruere, quisquis es lector, eodem animo, quo scripta sunt: si placent, hortare, sin minus, castiga clementer.

Scribebam Ienae mense Iulio exeunte
c1c1ccccxxi.

V A R I E T A S
L E C T I O N I S H E I N R I C H I A N A E.

Argumenti

- p. 15. 5. ed. nostrae
καὶ ἐν Μεγάροις
16. 4. τὴν πόλιν omittit
7. ἄλλοι δὲ — ἐμ-
πορία desunt
10. τῆ τοῦ κατὰ Αὐτ.

Orationis

- p. 17. 1. ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι
19. 4. μὴ παρέχοντας
συγγνώμην un-
cis inclusit
20. 13. Λεωκράτη
21. 15. δημίους
22. 4. καθ' ὅσον
11. μηδὲ ἐν τοῖς νομ.
— ἀξίαν uncis
inclusa
23. 10. γενήσεσθαι
11. ὡς μήτε κατη-
γορίαν μήτε τι-
μωρίαν ἐνδέχε-
σθαι εὐρεῖν ἀξί-
αν uncis seclusa
25. 5. ἐπιθυμοῦσι

- p. 26. 16. ἀδύνατον γὰρ —
ψῆφον uncis in-
clusa
27. 8. καθ' ὑμῶν
28. 2. καὶ ἴσασι
30. 10. ἐξορμούσης
33. 11. διὰ τούτων
34. 5. ὡς καὶ μεγάλα
— καὶ — βλά-
βους — εἶη. Sic
in textu. Infra
in nota positum
ad sententiam
instaurandam
periculum hoc:
ὡς καὶ μεγάλα
τὴν πόλιν κοι-
νῆ πᾶσαν ἠδι-
κηκε, καὶ ἴδια
πολλοῖς βλά-
βους ἀξίος εἶη
τ. π. μ. αὐτοῖς.
38. 6. καὶ ἐπὶ τούτοις
προσετ.
41. 4. τῶν μαρτύρων
43. 2. post εἰληχυῖαν
interponitur vox

- ἰδρυσάμενοι asteriscis seiuncta
 p. 43. 2. ὁμώμουμον, αὐ-
 τῇ uncis inclu-
 sit
 5. οὐτε iterum po-
 situm uncas ha-
 bet
 45. 6. προῦκαλεσάμην
 46. 1. ὁ γὰρ τὸν τῶν
 πάντων uncata-
 tum
 49. 14. καὶ ante βασα-
 νίζειν inclusum
 50. 15. Φυλακῆς τοῦ
 Πειραιῶς ἔδοξε
 καὶ πράττειν ἐν
 τοῖς ὅπλοις διε-
 σκευασμένην
 51. 8. τῶν ἱερέων in-
 clusit
 ἔρημοι δὲ καὶ αἱ
 Φυλ.
 52. 7. ὀδυρομένας pro
 ὄρωμένας
 8. ταῖς ἡλικίαις
 53. 1. ἀφειμένους
 2. γήρως ὀδῶ πε-
 ριφθειρομένους
 54. 7. κινδυνεύσαι
 55. 2. αὐτῷ μεταπέμ-
 ψασθαι uncis
 inclusit
 56. 1. συνεβάλετο
 57. 1. περὶ ὧν, ὧ ἄν-
 δρες; sed ὧ aster-
 riscis circumda-
 tum
 3. τοὺς τοιούτους
 λόγους τῶν δημ.
 ἀγώνων, sed λό-
 γους cum aster-
 riscis
 8. τῆς πόλεως un-
 catum
 p. 59. 1. ἔνθα περ ἐτάχ-
 θησαν
 6. ἔπειτα δὲ οὐδ'
 οἶόν
 7. post πτήξαντας
 verba ἀλλ' ἄν-
 δρείως ὑπομεί-
 ναντας inserun-
 tur asteriscis
 circumdata
 15. Verba συνετάφη
 usque ad ἐλευ-
 θερία uncata
 sunt
 60. 15. ὅτι οὐδ' ἐν ὑμῖν
 61. 6. τότε ὡς πολε-
 μίους
 62. 8. πάντων ἄρα ἄν-
 θρώπων
 63. 11. οὐδ' ἡγοῦμαι
 13. σπεύδειν ἐπὶ τὴν
 64. 6. μεθ' ἡμῶν μαχ.
 9. ἀλλὰ καὶ διὰ
 τὸν λόγ.
 65. 5. καὶ τῆς πεντη-
 κοστῆς, ubi τῆς
 asteriscis cir-
 cumdatum
 7. περὶ uncis se-
 clusit
 66. 3. δούλην οὔσαν
 67. 1. ἀτυχίαν
 69. 3. παρὰ τοῦτον
 4. δὲ ἔγωγε
 8. καὶ ῥάδιον

- p. 72. 1. ἀλλ' εἰ τὸ πρ.
73. 14. ἐγκαταλείπομε-
ναι δὲ οἱ προγ.
74. 11. ἦπου
13. τοιγάρ οὖν
76. 18. μήτε ἱερά ὄπλα
77. 3. ὑμᾶς
6. καὶ ὑπὲρ τῶν
θεῶν
10. Ante καλόςγε
Heinrichius ius-
iurandi verba
interposuit ex
Stobaeo
78. 8. παρέδωκε
79. 1. ante πολεμίοις
articulum τοῖς
omisit
10. ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦ-
σαι ὁμῶς, καί-
περ ἰσχυῶς
ἐστιν ἐν τοῖς
etc. Verba
ἀκοῦσαι et καί-
περ asteriscis
circumdedit
81. 8. ἐμπρησθέντων
ὑπὸ τῶν βαρβ.
83. 7. εἰ [ἐπι]λήψονται
9. βασιλέα τῶν
Ἀθηναίων Κό-
δρον ἀποκτ.
84. 2. ἀπορρήτων ἐξήγ-
γελε τοῖς Ἀθην.
85. 1. ἕοικεν
11. ἐτέραν uncis in-
clusum
87. 1. τοῖς ante ἐκγό-
νος deest.
- p. 87. 2. ὁρᾶτε, εἰ ὁμοίως
ἐφίλ.
6. τοιγάρ οὖν
88. 1. ζῶντες omittit
3. ἀλλὰ Λεωκρά-
της οὐδὲ τε-
θνεῶς δικ. etc.
89. 11. θανάτου τύχη
92. 1. φαίνοιτο
ἠγοῦμαι δὲ, ᾧ
ἄνδρες, τὴν τῶν
93. 6. ἐκ τῆς Αἴτνης
95. 8. ποιοῦντες [δι-
καίως] ἐφιλοτι-
μοῦντα
11. τυχεῖν δὲ καὶ
κατ' ἐκ.
97. 1. ὁ δὲ τῷ θεῷ
98. 4. ἠΐδιον
5. χρόνῳ δὲ δρώσι,
δρώσι δυσγ.
99. 9. πολίτης
101. 3. τὸ μείζον, εἰς
μὲ οἶκος
102. 4. ἔμο. γ' εἶη τέκνα
5. ἀνδράσι
103. 4. εἶλοντο παῖδας
καὶ παρ.
7. τήμῃ δὲ παιδὶ
στεφ. εἰς μιᾶ
μόνη
8. πολ. θανούση
104. 5. ἄρξουσιν ἄλλοι
7. ψυχῆς, ἀνερ.
106. 2. στεφάνοισιν οὐ-
δαμοῦ τιμήσε-
ται uncis in-
clusa
107. 3. ταῦτα, ᾧ ἄν-
δρες, τοὺς πατ.
12. καὶ τῶν Ὀμήρου

- p. 108. 1. ἐπῶν pro ἐπαι-
νῶν
109. 9. οἴχωνται σὺν
110. 13. Τοιγὰρ οὖν
18. καίτοι εἰ τῶν —
γεγενημένων
112. 2. ἐκστρατευόμενοι
ἴωσι
115. 5. ἀτιμίη
116. 2. εἰσοπίσω
117. 10. Totum versum
parenthesi in-
cluserit
118. 1. νέω δέ τε πάντ'
121. 1. τοιγὰρ οὖν
4. ἐκεῖνος μὲν de-
sunt
122. 2. ὑμετέροισι προ-
γόνοισι
123. 4. παρὰ τοῖς πα-
λαιοῖς
15. οἰσύοις
125. 4. ἐψηφίσαντο δέ
τινες καὶ ἀπολ.
sed τινες unca-
tum
9. τοιγὰρ οὖν
10. καὶ τὰ τοιαῦτα
κατ', sed τὰ
asteriscos habet
126. 8. λόγῳ μόνον τῷ
προδ.
127. 1. αὐτῶν deest
5. φύσει abest
7. τὴν ante τῆς
προδοσίας aste-
riscis inclusum
9. τῆς ἀδικίας in-
cluserit uncis
129. 2. εἰδῶσιν, εἰ περὶ

- p. 130. 5. ΨΗΦΙΣΜΑ aste-
riscis signavit
6. γενναῖόν γε
131. 3. Inter σωτηρίας
et ἀποστερεῖν
interposuit αὐ-
τοὺς asteriscis
notatum
5. καὶ ὅτε
133. 3. Post τοὺς τὴν
adduntur verba
asteriscis signa-
ta ἔννοιαν μό-
νον τῷ δήμῳ.
Mox ἐναντίαν
pro αἰτίαν
134. 1. οὕτως omisit
5. ΨΗΦΙΣΜΑ aste-
riscis notavit
8. συνιοῦσιν
135. 1. αὐτοὺς ἀποκτεῖ-
νειν
136. 6. ἦν δόντες
137. 3. γὰρ ἂν ἕκαστος
4. τὴν uncis inclusit
10. τὴν τιμωρίαν un-
cis inclusit
138. 6. εἰς cum uncis
7. εἰς uncatum
9. μετ' αἰσχύνης
uncis coerci-
tum
139. 9. εἰδῶς usque ad
θάνατον inclu-
sit uncis.
140. 15. Articulum τὸ
omisit
141. 6. τοιγὰρ οὖν
143. 14. εἴτις — γενομέ-
νων sine paren-
theseos signis

- p. 148. 1. τῆ τῶν μεινάν-
τῶν πόλει
3. ἀλλ' ἦκη
6. ἔθαψεν
149. 6. ante οὗς addi-
tur οὐχ cum
asteriscis
καὶ ἐᾶσαι αὐτὸν
6. πατρίδος, ποιοῖς;
οὐχ ἃ μόνος
τῶν πολιτῶν
αὐτοῖς οὐ συν-
διεφ.
9. προὔδωκε
11. τὸν αὐτὸν ἔρα-
νον
150. 1. ἐτόλμησε
1. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ.
151. 4. πλείω ἢ πέντε
5. ἔξ omisit ante
ἔτη
- p. 152. 9. ὑμῖν uncis in-
clusit
153. 1. ἐπεξελεθῶσιν
12. ὅτι uncis nota-
vit
155. 1. πατρίδος καὶ ἀν-
δρῶν καὶ παί-
δων
2. καδδίσκοιν
156. 1. pro εἴνεκα exhi-
bet εἴνεκα uncis
circumdatum
3. μὲν post εἴαν omi-
sit
157. 3. Λεωκράτην
4. καὶ uncatum
5. ὑπὲρ uncis se-
clusum.

CORRIGENDA

in argumento et contextu orationis :

Pag. 16.	lin. 5.	τοῦ μὲν ἐξελεῖν
— 38.	— 1.	αἴδιον
— 50.	— 13.	ψηφίσματος
— 65.	— 12.	τῶν τῆς πόλεως
— 66.	— 8.	ἀνθρώπων
— 81.	— 4.	ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ
— 82.	— 7.	διὰ τὴν τῶν τοιούτων
— 87.	— 1.	ταῖς ἐκγόνοις
— 116.	— 2.	εἰς τῶν κίσων
— 125.	— 6.	οὕτως
— 131.	— 5.	ἀλλ' ὅτε pro καὶ ὅτε
— 134.	— 9.	τοιούτους
— 144.	— 3.	προσαγορεύεται.

Praeterea, si quae alia sunt, hic non notata, leviora erunt, quae lector benevolus ipse corrigat, praesertim in interpunctione, quae invito me saepe Hauptmanni est, cuius exemplar ab hac parte corruptissimum, non ubivis a me correctum typhotetae describendum tradideram.

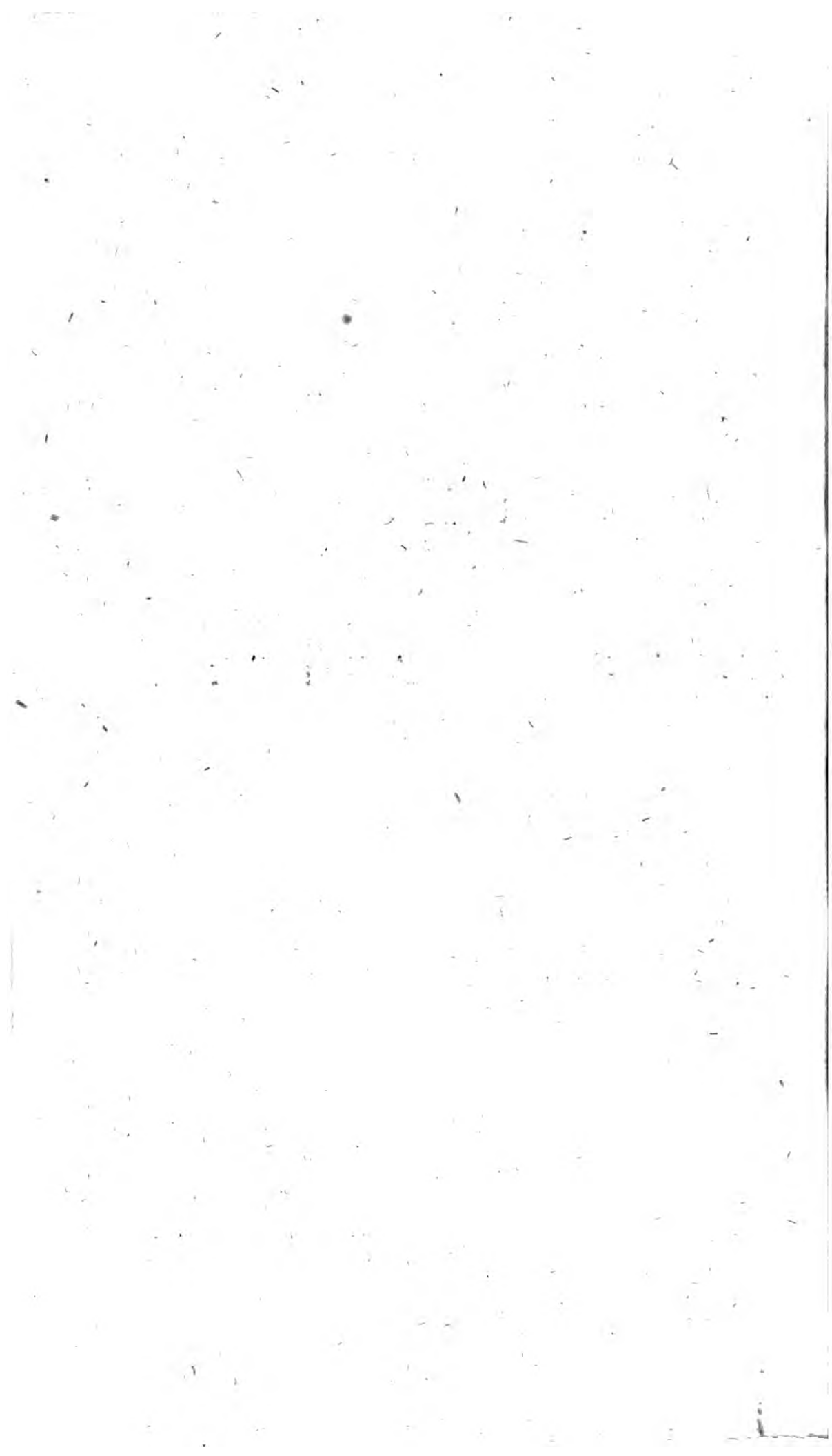
In notis emenda :

Pag. 33.	lin. 5.	vocabula
— 88.	— 1.	γὰρ ζῶντες οὕτω
— 45.	— 8.	Diaeteten
— 104.	— 13.	ἐκείνων.

L Y C U R G I

O R A T I O

I N L E O C R A T E M.

LYCURGI VITA

E

PSEUDO - PLUTARCHI VITIS DECEM ORATORUM DESCRIPTA.

Edit. Hutten. Tom. XII. p. 250. sqq.

Λυκοῦργος πατρὸς μὲν ἦν Λυκάφρονος τοῦ Λυκούργου, (ὃν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆ-
θεν, ὃς καὶ Ἑλληνοταμίας γενόμενος, ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ) τὸν δῆμον δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. ἀκροατῆς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος, ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ὡς τινες, μυρίων ὀκτακισ-

251 χιλίων ἑξακοσίων πενήκοντα (καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐ-
 τῷ ψηφίζομενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ) τὸ μὲν πρῶ-
 τον αἶρεθεὶς αὐτὸς, ἔπειτα τῶν Φίλων ἐπιγραψά-
 μενός τινα αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ Φθά-
 σαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω πέντε ἐτῶν διέπειν
 τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα, αεὶ
 τ' ἐφεστῶς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θέρους καὶ χειμῶ-
 νος· καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτο-
 νηθεὶς, πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε· καὶ τριήρεις
 παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίας· καὶ τὸ ἐν Λυ-
 κείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν πά-
 λαιστραν ἐκοδόμησε, καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον
 ἐπιστατῶν ἐτελεύτησε· πιστευσάμενος δ' ἐν παρακα-
 ταθήκῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν διακόσια πενήκοντα τά-
 λαντα ἐφύλαξε, πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ
 πόλει κατεσκεύασε καὶ νίκας χρυσᾶς· πολλὰ δὲ
 ἡμίεργα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους καὶ
 τὴν σκευοθήκην· καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ
 τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ
 τὴν χαράδραν ὁμάλην ποιήσας, Διυίου τινὸς, ὃς
 ἐκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει περὶ
 παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι Λυκούργῳ· ἔσχε δὲ καὶ
 τοῦ ἄστεος τὴν φυλακὴν, καὶ τῶν κακούργων τὴν
 σύλληψιν, οὓς ἐξήλασεν ἅπαντας, ὡς καὶ τῶν σο-

χαρίσασθαι] Cum Turnebo legendum χαρισαμένου.

Φιστῶν ἐνίους λέγειν, Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ
 θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν,
 οὕτω συγγράφειν· ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ βασιλέως ἡ δῆμος οὐ προήκατο· καθ'
 ὅν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν
 δεῦτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Παλυεύκτου καὶ 252
 Δημοσθένους εἰς τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἑτέρας
 πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν
 παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος,
 ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ Φῆσαι Λυκοῦργον
 ἔδοκεῖ βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ· εἰσήνεγκε
 δὲ καὶ νόμους, τοῦ περὶ τῶν κωμῶδῶν ἀγῶνα τοῖς
 χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ
 τοῦ νικῆσαντα εἰς ἄστῳ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ
 ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπάτα· τὸν
 δὲ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰ-
 σχύλου, Σαφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγω-
 δίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ
 τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς
 ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι·
 καὶ τρίτον, μηδένι ἐξεῖναι Ἀθηναίων, μηδὲ τῶν οἰ-
 κούντων Ἀθήνησιν, ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ

Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον]
 Simile Demadis dictum de Dracone Tzetzes Chil. 5, 347. re-
 fert :

ἔοικεν, ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
 οὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαράζει.

δουλεία ἐκ τῶν ἀλισκομένων ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου
 δεσπότητος γνώμης. ἔτι δὲ, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα
 ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ, κυκλίων χώρων οὐκ ἔλαττον τριῶν,
 διδόνθαι μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μναῖς,
 τοῖς δὲ δευτέροις ὀκτώ, ἕξ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν·
 253 ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπειναῖ γυναῖκα Ἐλευσίναδε, ὅπως
 μὴ ἐλαττώσονται ὑπὸ τῶν πλουσίων· εἰ δὲ τις Φωρα-
 θεῖη, ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας· τῆς δὲ γυναι-
 κὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν Φωρασάν-
 των, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε. κατηγορούμενος δ' ἐν
 ὑστέρω ἐν τῷ δήμῳ ἔφη· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν διδοὺς,
 οὐ λαμβάνων ἐώραμαι. τελῶνου δὲ ποτ' ἐπιβαλόντος
 Ξενοκράτει τῷ Φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας, καὶ πρὸς τὸ
 μετοίκιον αὐτὸν ἀπαγαγόντος, ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε
 κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελῶνου κατήνεγκε, καὶ τὸν
 μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δὲ ὡς οὐ τὰ πρέποντα
 ἔδρασσαντα εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν. ἐπαινου-
 μένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυχῶν
 ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούργου ἔφη· ταχέως
 γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν χάριν·
 ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι.
 εἰσήνεγκε δὲ καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ
 χρώμενος ἰκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος
 δ' ὢν, ἱμάτιον ἐν καὶ ταῦτό ἐφόρει τοῦ χειμῶνος καὶ

ἐώραμαι] Wyttenbachius πεφώραμαι suspicatur: si quid
 mutandum, legerim ἐάλωκα.

τοῦ Ξέρου, καὶ ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις· ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ 254 αὐτοσχέδια πεφυκῶς, κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγειροίτο βραδίως καὶ μελετώη. ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινος, ὅτι μίσθους σοφισταῖς δίδωσι περὶ λόγους διατρίβων· ἀλλ' εἴ τις γε ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας προΐεσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρησιαστῆς διὰ τὴν εὐγένειαν· Ἀθηναίων γέ τοι ποτὲ οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐβαλλόμενος· ᾧ Κερκυραία μάλιστα, ὡς πολλῶν ταλάντων εἰ ἀξία. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον· καὶ ποδαπὸς ἂν, εἶπεν, ὁ θεὸς, οὐ τὸ ἱερόν ἐξιούτας δεήσει περιβράσασθαι; ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἑνδεκα, Μενεσαίχμου μὲν κατηγορήσαντος, γραψαμένου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ, καθ' ὃν ἔφυγε χρόνον, ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς, Δημοκλέους, τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ, ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν

τὰ ἡμίση] Legendum esse τὸ ἡμισυ, alii viderunt.

Θρασυκλέους] Probabilis est Ruhnkenii Hist. crit. orator. p. LXXX. coniectura Μοιρακλέους.

ἐγγόνων τινες δημοσία· καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα
 ἄντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Μελαυδίου τοῦ
 Φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεπονημέναι, αὐτοῦ τε
 τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέ-
 ναι, καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σωζόμεναι. τὸ μέγιστον χίλια
 255 διακόσια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρό-
 τερον ἐξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσῃν,
 εἰς τὸ μητροῶν καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν
 κόμισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολι-
 τευμένων· οὐδενὸς δὲ κατηγορήσαι τολμήσαντος πλὴν
 Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν
 οἰκίαν ἀπεκομίσθη, καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπιεικῆς νομι-
 σθεὶς παρὰ πάντα τὸν βίον, καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς,
 καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλοῦς, καίτοι πολλῶν κατηγορη-
 σάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς, τῆς
 Ἐβρωνος Βατήθου ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύσαντος στρα-
 πιωτικῶν ἐπὶ Καιρώνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κη-
 ρείας ταύτης λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πιστίου.
 κατέλιπε δὲ παῖδας Ἄβρωνα, Λυκούργον, Λυκό-
 Φρονα, ὧν ὁ Ἄβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος ἄπαιδες μετήλ-
 λαξαν· ἀλλ' ὁ γὰρ Ἄβρων καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφα-

τράπεζαι πεπονημέναι] Apposite Cicero de legg. 2, 26, 75.
*nam super terrae tumulum noluit [Demetrius Phal.] quid statuit
 nisi columellam, tribus cubitis ne altiore, aut mensam, aut
 labellum.*

Πιστίου] Vulgo Παστίου.

νῶς μετήλλαξε, Λυκόφρων δὲ, γήμας Καλλιστομά-
 χην Φιλίππου Διζωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ, ταύτην
 δὲ γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρνέως, ἐγέν-
 νησε Λυκόφρονα· τοῦτον δὲ ὁ πάππος εἰσεποίησατο
 Λυκόφρων· οὗτος ὁ ἔτελεύτησε ἄπαις· μετὰ δὲ τὴν
 Λυκόφρονος τελευτήν ἔγημε τὴν Καλλιστὴν Σωκράτης,
 καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ' ἐγένετο Ἀριστίου-
 μος· τοῦ δὲ Φιλίππῃ· ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μή- 256
 θειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν γενόμενος·
 τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες, Λαοδά-
 μεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος
 Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππῃ, ἣτις ἱεράσατο τῆς
 Ἀθηνᾶς ὕστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς
 ὁ Μελιττεὺς, ἐγέννησε Διοκλέα, τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπίστας
 στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἠδίστην Ἀβρωνος,
 Φιλιππίδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν
 Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστου, ὁ δαδοῦ-
 χος, ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα· διετάξατο
 δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως· Φέ-
 ρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι δεκαπέντε· ἐστεφανώθη
 δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις, καὶ εἰκόνων ἔτυχε·
 ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν κεραμεικῷ κατὰ
 ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε
 καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτὸς τε καὶ ὁ Λυκούργος
 καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ
 ψήφισμα· ἀποθανόντος τε Λυκούργου, ὁ πρεσβύτατος

τος τῶν παίδων, Λυκόφρων, ἠμφισβήτησε τῆς δω-
 ρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις, γραψάμενος
 Αὐτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ Λυσικλέα τὸν στρα-
 τηγόν, καὶ Δημάδη τὸν Δημίου, καὶ Μενέσαιχμον,
 ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ
 Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς,
 οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα, καὶ
 ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους· καὶ θανά-
 257 του ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα
 δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστω τῶν πολιτῶν
 διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν
 ἐξήκοντα, ἢ (ὡς τινες) μνᾶν. ὁ δὲ εὐθύνας Ἀριστο-
 γείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκὸν δειλείας. ἐπε-
 καλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος·

ἴβις Λυκούργω, Ξενοφῶντι νυκτερίς.

περὶ ἱερῶν] Non debebat hunc titulum Reiskius in suspi-
 cionem vocare: de Lycurgi oratione περὶ ἱερείας, sive ἱερα-
 τείας, sive ἱερωσύνης inscripta v. Schulzii *Einleitung zu Ly-
 kurgs Rede* p. 33. Adde Zonarae Lex. T. I. p. 880. Photii
 Lex. v. νίκη p. 220. v. προτέλεια p. 313. (cf. Phavorin. h. v.
 p. 1585, 8. ed. Basil.) v. τραπεζοφάρος p. 439. et Priscian. 18.
 p. 1198, 48. Vide denique Beckerum ad Lycurg. p. 215. sqq.

Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκὸν δειλείας] Ita scite Taylorus Prae-
 fat. ad Lycurg. p. 134. Reisk. pro vulg. Κλεωκράτην — δου-
 λείας vidit legendum esse.

ἴβις Λυκούργω, Ξενοφῶντι νυκτερίς] Est Aristophanis versus
 ex Avibus 1297., ubi v. interpp. et Taylor. l. c. p. 109.

κατήγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθέως τοῦ
 Γῆς καὶ Ἡφαίστου· τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους
 καὶ Λυκούργου, οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ·
 καὶ ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμέ-
 νων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται
 ἐν Ἐρεχθεῖω, γεγραμμένος ὑπ' Ἰσμηίου τοῦ Χαλκι-
 δέως· καὶ εἰκόνες ξύλινοι τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν
 υἱῶν αὐτοῦ, Ἄβρωνος, Λυκούργου, Λυκόφρονος, ἃς 258
 εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος, οἱ Πραξιτέ-
 λους υἱεῖς· τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων, ὁ παῖς
 αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ πα-
 ραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι· καὶ διὰ τοῦ-
 το πεποιήται ὁ Ἄβρων προσδιδούς αὐτῷ τὴν τρίαί-
 ναν. πάντων δὲ, ὧν διώκησεν, ἀναγραφὴν ποιησά-
 μενος, ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ, πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατα-
 σκευασθείσης παλαιστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις·
 οὐδεὶς μὲντοι ἐδυνήθη ἐλέγξει τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ.
 ἔγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανῶσαι,
 καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσειν τὸν
 βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν
 τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατό δὲ καὶ Διοτίμου Διοπέθους
 Εὐώνυμει τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.

DECRETUM ATHENIENSE.

Ibidem a pag. 277.

Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης ἀπεγράψατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν πρυτανείῳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν
 278 δωρεάν ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐν τῇ πρυτανείῳ. Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομειεύς εἶπεν· Ἐπειδὴ Λυκούργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν, καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου, Διομήδης τε καὶ Λυκούργος, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφῆς ἐν κεραμεικῷ· καὶ Λυκούργος αὐτὸς πολιτευόμενος, νόμους τε πολλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑνακόσια τάλαντα· πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν, καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς, καὶ τοῦ δήμου τὰ πάντα ἑξακόσια καὶ πευτήκοντα τάλαντα· δόξας δὲ, ἅπαντα ταῦτα δικαίως διωκημέναι, πολλάκις ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως· ἔτι δὲ αἵρεθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου, χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρασκευάσας τῇ θεῷ κόσμον, νίκας τε ὀλοχρύσους, πομπεῖά τε χρυσαῖα καὶ ἀργύρεα, κόσμον

χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν κανηφόρους· χειροτονηθεῖς δὲ ἐπὶ
 τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς, ὄπλα μὲν πολλὰ καὶ
 βελῶν μυριάδας πέντε ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν·
 τετρακοσίας τριῆρεις πλωῖμους κατασκεύασε, τὰς μὲν
 ἐπισκευάσας, τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος· πρὸς
 δὲ τούτοις, ἡμίεργα παραλαβὼν τοὺς τε νεωροίκους
 καὶ τὴν σκευοθήκην, καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν 279
 ἐξεργάσατο, καὶ ἐπετέλεσε τὸ τε στάδιον τὸ Πανα-
 θηναϊκὸν, καὶ τὸ γυμνάσιον καὶ τὸ Λύκειον κατε-
 σκεύασε, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε
 τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἄπασαν
 μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένου, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς
 Ἕλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιοῦντος, ἐξαιτήσαντος Λυκοῦρ-
 γον, ὡς ἐναντία πράττοντα αὐτῷ, οὐκ ἐξέδωκεν ὁ δῆ-
 μος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον. καὶ διδοὺς εὐθύνας
 πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρῃ καὶ δημο-
 κρατουμένῃ τῇ πόλει, διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ
 ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅπως ἂν εἰδῶσι
 πάντες διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρα-
 τίας καὶ τῆς ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι, καὶ
 ζῶντας μὲν περὶ πλείστου ποιεῖται, καὶ τελευτήσασι
 δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνήστους· ἀγαθῇ τύχῃ δε-
 δόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινεῖσαι μὲν Λυκοῦργον Λυκόφρο-
 νος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, καὶ στη-
 σαι αὐτοῦ τὸν δῆμον χαλκῆν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν

περὶ πλείστου] Vulgo περὶ πλείστον.

εἶπου ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ τῶν ἐκγόνων ἀεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ δήμου ἐν στήλαις λιθίναις, καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφήν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ.

ἐκγόνων] Ita pro ἐγγόνων scripsi cum superiora p. 258., tum etiam monumenta antiqua recordatus, quae huius generis honores non in alicuius ἐγγόνους, sed ἐκγόνους conferri constanter tradunt. Immo vox ἐγγονος bonae graecitati, istius loco v. *υἱωνός* usae, eripienda prorsus esse videtur, ut quae, si recte memini, apud nullum Atticae prosae auctorem facile occurrat. Homericam ipse Eustathius ad Iliad. 2, §13. alibi (v. Heynii Observat. in Iliad. T. 5. p. 152.) hanc vocem esse pernegat: at ultra etiam eo progrediendum erat, ut eam nulli nisi sequiori aetati concederet. Nam tribus Demosthenis locis, Philipp. II. p. 73, 13., de corona p. 290, 27. et de fals. legat. p. 356, 8. Reisk. restituenda est ipsis iubentibus codicibus genuina vox ἐκγονοι. Unus, nisi fallor, Isaei locus restat de Cironis hereditat. p. 216., ubi quum p. 214. vulgatus textus probam scripturam ἐκγονοι ferat, iure expectaveris a MSS. in posterum conferendis iustam opem. De utriusque vocabuli confusione adeas, si tanti est, d'Orvillium ad Chariton. p. 327. Boissonad. ad Herodiani Epimerism. p. 213. iis adhibitis, quae in Sturzii Lex. Xenoph. T. 2. p. 95. v. ἐκγονοι annotantur.

ΛΥΚΟΪΡΓΟΥ

Λ Ο Γ Ο Σ

Κ Α Τ Α Λ Ε Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ.

Ἑ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ ψήφισμα ποιεῖ ὁ τῶν Pag.
Ἀθηναίων δῆμος, ὥστε μήτε τινα ἔξω γενέσθαι τῆς Reisk.
πόλεως, μήτε μὴν ἐκθέσθαι παῖδας καὶ γυναῖκας.
Λεωκράτης οὖν τις ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφικό-
μενος ἐν Ρόδῳ καὶ πάλιν ἐν Μεγάρῳ, ἦλθεν ἐν Ἀθή-

ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ] Codex Vratisl. Κλειοκράτους, atque ita
saepe, uti p. 135, 3. 136, 2. 6, 149. alibi. V. Taylori Praef.
p. 134. Reisk. Similiter Λεωχάρης et Κλειοχάρης confunduntur:
v. Ruhnken. ad Rutil. Lup. 1, 2. p. 6.

Ἑ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ] A et B addunt κατὰ Λεωκράτους.

ἐν Ῥόδῳ] Codex Britannus B ^{ἐν} εἰς ^ω Ῥόδον, et statim ^{ἐν} εἰς

^{αις} Ἀθήνας: de quo praepositionis usu diximus ad Philemonem
Lex. technol. p. 307.

ναις καὶ παρρησιαζομένου αὐτοῦ, κατηγορίαν ποιεῖται ὁ Λυκοῦργος αὐτοῦ ὡς προδότου. ἡ δὲ στάσις, ὅρος ἀντινομάζων· ὁμολογεῖ γὰρ καὶ Λεωκράτης ἀπολιπεῖν τὴν πόλιν, οὐ μέντοι προδιδόναι. ἄλλοι στοχασμὸν ἀπὸ γνώμης, ὡς τοῦ ἐξελθεῖν ὁμολογουμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέσεως, ποῖα γνώμη ἐξήλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσίᾳ, εἴτ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ· ἄλλοι δὲ ἀντίστασιν· λέγει γὰρ, οὐκ ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἐπ' ἐμπορίᾳ. ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑπόθεσις τῇ κατὰ Αὐτολύκου.

ἀπολιπεῖν τὴν πόλιν] Adieci τὴν πόλιν ex A, unde etiam mox sequentia ἄλλοι δὲ ἀντίστασιν usque ad ἀλλ' ἐπ' ἐμπορίᾳ, quae vulgo decrant, suscepi. Quid ἡ ἀντίστασις in re iudiciali sit, exponit Quintilianus 7, 4, 13. ibiq. v. Spaldingium. Adde Ernesti *Lexicon technologicum Graecorum Rhetoricæ* p. 29. sq.

Δικαίαν, ᾧ Ἀθηναῖοι, καὶ εὐσεβῆ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τὴν ἀρχὴν τῆς κατηγορίας Λεω-

Δικαίαν] Ita cum Melanthere et Thorlacio pro vulgata
δικαίον, quae unde primum contexta occupaverit, haud li-
quet, ad fidem codicum nostrorum omnium ipsiusque mar-
ginis Hamburgensis scripsimus: quamquam haec scriptura
an ipsius oratoris manus sit, iure dubitari potest, quum ad-
iectivum δικαίος eorum ex numero sit, quorum usus commu-
nis generis etiam in orationem Atticorum prosariam receptus
fuerit, uti docet Alciphro Epist. 3, 23. ἀμοιβὴ δικαίος: quem
Atticorum dictionem studiose quaesivisse constat. Tragicis
vocabuli usum Seidlerus ad Euripid. Troad. 972. p. 110. sa-
tis vindicavit. Atque usus est huius generis formis Lycur-
gus ipse, uti ἐλευθερος et εἶρημος p. 165., neque quod Reiskius
auctorem monet forma vocis feminina alibi usum esse,
magnopere premendum putaverim. Nam si quidem δικαίον
scripsit Lycurgus, propter orationis initium scripsit. Simi-
lia de h. l. sensit A. G. Beckerus, qui tamen δικαίον servat.

ᾧ Ἀθηναῖοι] Vulgo ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, cui lectionem
codd. meorum praetuli. Eadem allocutione utitur Dinar-
chus init. orat. in Demosthenem.

ἡμῶν] Vulgatam contra Taylorum ὑμῶν corrigentem
bene defendit Schulzius, oratorem in appellatione ὑπὲρ

κράτους τοῦ κρινομένου ποιήσομαι. εὐχομαι γὰρ τῇ
 136 Ἀθηναῖ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς
 κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἰδρυμένοις, εἰ μὲν
 εἰσήγγελκα Λεωκράτη δικαίως καὶ κρίνω τὸν προδόντα
 αὐτὸν καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη καὶ τὰ τεμένη, καὶ
 τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς ὑπὸ τῶν ὑμετέρων
 προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τήμε-
 ρον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατήγορον
 ποιῆσαι, ὡς καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφέρει.

ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν monens simul comprehendi: quam
 ob causam idem infra p. 189. Reisk. καὶ οὐ μόνον ἡμᾶς ἠδί-
 κηκεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ἠσέβηκεν. Huc proxime pertinent,
 quae de Demosthene Scholiasta ad Olynth. II. p. 19, 24
 scite annotavit, prima persona oratorem uti διὰ τὸ ἐπαχθεῖς
 καὶ ἑαυτὸν συνάπτων τῷ ἐγκλήματι. Saepius tamen, monente
 F. A. Wolfio ad Demosth. Lept. p. 274 seq., ultra persona
 praestet, dubitaveris.

τὸν προδόντα αὐτὸν] Vulgo deest articulus, quem ex A,
 Vrat. et Hamb. recepi.

ἔδη] Statuae: Lexicon in Bekkeri Anecd. Graec. T. 1.
 p. 246. Ἔδος αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. Dionys. Hal. Antiq. 1, 47. τοὺς
 δὲ ἄλλους παῖδας Αἰνεΐας παραλαβὼν, καὶ τὸν πατέρα καὶ ἔδη
 τῶν θεῶν. Cfr. Pausan. 8, 46.

ὑμετέρων] Vrat. ἡμετέρων.

κατήγορον] Aldina κατηγόρων, ubi margo Hamb. iam
 κατήγορον.

ὡς καὶ] Vrat. ὃ καί.

ὑμᾶς δὲ, ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν
καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένους καὶ ἔχοντας
ὑπὸ τῆ ψήφῳ τὸν προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπα-
ραιτήτους δικαστάς, μὴ παρέχοντας συγγνώμην καὶ
νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον γενέσθαι τοῖς τὰ 137
τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρανομοῦσιν. εἰ δὲ μήτε
τὸν προδόντα τὴν πατρίδα, μήτε τὸν ἐγκαταλιπόντα
τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά, εἰς τουτοῖ τὸν ἀγῶνα καθί-
στημι, σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου, καὶ ὑπὸ τῶν
θεῶν καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

II. Ἐβουλόμην δὲ ἂν, ὡς ἄνδρες, ὥσπερ ὠφέ-
λιμόν ἐστι τῆ πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ 138
τοὺς παρανομοῦντας, οὕτω καὶ Φιλάνθρωπόν αὐτὸ
παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπειληφθῆναι· νῦν δὲ περιέστηκεν
εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύοντα, καὶ ὑπὲρ τῶν
κοινῶν ἀπεχθανόμενον, οὐ φιλόπολιν, ἀλλὰ φιλο-

μη παρέχοντας συγγνώμην] Haec propter ἀπάραιτήτους δικ.
uti e margine orta tollenda censet Taylorus, ipso F. A. Wol-
fio ad Demosth. Leptin. p. 345. adstipulante. Contra in di-
ctione παρέχειν συγγν. Reiskius offendens, quum alibi ἔχειν
συγγν. in usu sit, locum audacter mutandum suadet. Nos
codicum scripturam sequendam putavimus: Beckerus uncis
verba inclusit.

ἐν ταύτῃ] Reiskius ἐν αὐτῇ maluit, quod Schulzius et
Beckerus susceperunt.

πράγματα δοκεῖν εἶναι· οὐδὲ δικαίως οὐδὲ συμφερόντως
 τῇ πόλει. τρία γάρ ἐστι τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει
 καὶ διασώζει τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως
 εὐδαιμονίαν. πρῶτον μὲν, ἡ τῶν νόμων τάξις· δεύ-
 τερον, ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος· τρίτον δ', ἡ τούτοις
 τὰδικήματα παραδοῦσα κρίσις. ὁ μὲν γὰρ νόμος πᾶ-
 φυκε προλέγειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος,
 139 μὴνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις
 καθεστῶτας, ὁ δὲ δικαστῆς, κολάζειν τοὺς ὑπ' ἀμ-
 φοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῶ· ὡστ' οὐθ' ὁ
 νόμος, οὐθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος ἄνευ τοῦ παρα-
 δώσοντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἐγὼ δὲ,
 ὦ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεωκράτην, φυγόντα μὲν τοὺς
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνοους, ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς
 αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ πᾶσαν τὴν ὑμετέραν

τὴν δημοκρατίαν] Articulum adieci ex MSS. et Hamb.

τρίτον δ'] Ita B et Vrat. pro vulg. τρ. δέ.

κρίσις] B ψῆφος: at supra scriptum κρίσις.

ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων] Vulgo ἐπ', cuius loco Taylorus
 ἀπ' malebat, quod Beckerus in textum suscepit: at ὑπ',
 quod divinavit Reiskius, firmavit Hamb. Defensorem ta-
 men reperit vulgata interpretem orationis vernaculum,
 Fridr. Alex. Simonum, Wolfii ad Leptin. p. 276. nota ab-
 usum, quae longe diversa attinet.

τοὺς αὐτοῦ πολίτας] MSS. unanimi αὐτοῦ.

δύναμιν, ἅπασιν δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἔνοχον οἶτα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποίησάμην, οὔτε δι' ἔχθραν οὐδεμίαν, οὔτε διὰ φιλονεικίαν οὐδ' ἠντινοῦν τοῦτον τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχρὸν εἶναι νομίσας τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα, καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν μετέχοντα, τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγενημένον· παλίτου γὰρ ἔστι δικαίου, μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰς κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας ἰδίους ἔχθρους εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς.

III. Ἄπαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς δημοσίους ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον, 140

τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα] Similiter Ando-
oides de myster. p. 49. Reisk. καὶ σὺ ζῆς, καὶ περιέρχη τὴν
πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός ἐστιν. Vitiose Vrat. ἐμβάλλοντα.

τῆς τε πατρίδος] Tayl. vult γε, inconsulte approbante
Simono.

καθιστάναι] Haec est H. Stephani correctio pro vulg.
καθιστάναι, quam codices mei mirifico tuentur consensu.

δημοσίους] Quod Taylorus applaudente d'Orville ad
Chariton. p. 377. Lips. pro vulg. δημίους legendum sagaciter
vidit, suffragium codd. B et Vrat. tulit. Cfr. Maussac. ad

ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε τὴν ψήφου φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς δικάζητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην τὴν πράξιν κωλύετε, καθόσον ἂν τὸ ψήφισμα μέλλῃ βλάπτειν τὴν πόλιν. ὁ δὲ νῦν ἐνεστημιῶς ἀγὼν οὐ μικρὸν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως, οὐδὲ ἐπ' ὀλίγου χρόνου, ἀλλ' ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος, καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀείμνηστον καταλείψει τοῖς ἐπιγιγνομένοις τὴν κρίσιν, οὕτω γὰρ ἔστι δεινὸν τὸ γεγενημένον ἀδίκημα, καὶ τηλικουτοῦ ἔχει τὸ μέγεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν, μήτε τιμωρίαν ἐνδέχεσθαι εὔρειν ἀξίαν, μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὠρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν ἀμαρτημάτων.

141 τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν πατρίδα,

Harpocrat. v. δημόκοινοες. Thorlacius et Schütz, δημίους: Beckerus δημοσίους.

καὶ ταύτην τὴν πράξιν κωλύετε] Haec e glossa Schulzio videntur orta esse, cui etiam statim sequentia ὁ ψήφισμα displicent. Antea Gurlittus, uti Simonus annotavit, legendum censuerat τὸν νόμον μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην etc.

ἢ μέλλῃ] Vrat. pro vulg. μέλλει, quam Beckerus toleravit.

οὐ μικρὸν τι μέρος] Post οὗ addebatur κατὰ, quod tollendum esse Reiskius pervidit Beckerusque sustulit: omittunt etiam A et Vrat. Mox Aldina οὐ δέ.

ἐπιγιγνομένοις] Ita A: vulgo ἐπιγινομένοις.

μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὠρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν ἀμαρτημάτων] Spuria haec esse pronuntiat Wolfius ad Leptin. p. 345.

μη βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρῷοις ἱεροῖς, ἐγκαταλι-
 πάντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας, ἅπασαν δὲ τὴν
 πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις παραδόντα; τὸ μὲν
 γὰρ μέγιστον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων θάνατος,
 ἀναγκαῖον μὲν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ
 τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων καθέστηκε. παρεῖσθαι
 δὲ τὴν ὑπὲρ τούτων τιμωρίαν συμβέβηκεν, ὡς ἄνδρες,
 οὐ διὰ ῥαθυμίαν τῶν τότε νομοθετούντων, ἀλλὰ διὰ
 τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις γεγενῆσθαι τοιοῦτον
 μηδὲν, μήτε ἐν τοῖς μέλλουσιw ἐπίδοξον εἶναι γενέ-
 σθαι, ὡς μήτε κατηγορίαν, μήτε τιμωρίαν ἐνδέχε- 142

cui si in aliis, in his haud assentior. Uncis more suo Beckerus a contextu coercuit. Vrat. μη δέ.

παραδόντα] A, edideratque iam Schulzius pro vulg. παραδιδόντα, quem sequutus etiam Beckerus.

ἐπίδοξον εἶναι γενέσθαι] Locus sola coniectura sanandus, qui vulgo aperto cum vitio ita fertur, ἐπίδ. εἶναι γεγενῆσθαι, quod e superioribus repetitum videtur. Reiskius, quem sequutus Beckerus, εἶναι ὄν γενήσεσθαι coniecit, quod dudum occupaverat Valckenarius ad Herodot. 4, 11. Schulzius eiusque pedissequus fere perpetuus, Thorlacius, εἶναι γενήσεσθαι; ita Schaubius quoque, nisi quod γενήσεσθαι mente suppleri facile posse ideoque rectius fortasse deleri statuat. Lobeckii nos in textum suscepimus correctionem ad Phrynichum p. 135. prolatam, firmisque aoristi post ἐπίδοξον similiaque exemplis munitam, quibus ea adde quae contulerunt Valckenarius l. c., Heldius in Thierschii Actis Philol. Monac. vol. 1. fasc. 1. p. 63. nos ad Philemonem Gramm. p. 226. Plato

σθαι εὐρεῖν ἀξίαν. διὸ καὶ μάλιστα, ὧ ἄνδρες, δεῖ
 ὑμᾶς γενέσθαι μὴ μόνου τοῦ νῦν ἀδικήματος δικα-
 στὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδι-
 κημάτων νόμος τις διώριξε, ῥάδιον τούτῳ κανόνι
 χρωμένους κολάζειν τοὺς παρανομοῦντας· ὅσα δὲ μὴ
 σφόδρα περιείληφεν ἐνὶ ὀνόματι προσαγορεύσας, μείζω
 143 δὲ τούτων τις ἠδίκηκεν, ἅπασιν δὲ ὁμοίως ἔνοχός
 ἔστιν, ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι
 παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις. εὖ δ' ἴστε, ὧ ἄν-
 δρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦτον νῦν κολάσετε κατεψηφι-
 σμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπ' ἀρετῆν

Theaetet. 4. p. 143. D. ἐπιθυμῶ εἰδέναι, τίνες ἡμῖν τῶν νέων ἐπίδο-
 ξοι γενέσθαι ἐπεικειῖς. Possis tamen etiam γίγνεσθαι suspicari,
 quum ἐπίδοξος haud raro praesens pone se trahat, uti apud
 Antiphont. de accusat. caedis p. 626. defension. II. p. 655.
 Themistoclis Epist. 11, 34. ἐνεῖθεν ἢ ναῦς ἐπίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν
 καταίρειν.

ὡς μήτε κατηγορίαν — ἀξίαν] Haec verba, ut male e seq.
 repetita, proscribentem Taylorum Schulzius bene refutat.

ἀλλὰ καὶ νομοθέτας] Reiskius περὶ μελλόντων desiderat,
 quo minima opus.

ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιείληφεν ἐνὶ ὀνόματι προσαγορεύσας] Taylorum in v. ἐνὶ impingentem meliora Reiskius docuit.
 Pro σφόδρα idem σφόδρα ἀκριβολογούμενος aut διαιρούμενος,
 Schulzius σφόδρα ἀκριβῶς maluit.

ὁμοίως] B et Vrat. ὁμοῖος. Mox Hauptm. et Thorlac. eu
 δὲ ἴστε.

κατεψηφισμένοι] Morus a Beckero laudatus κατεψηφισμέ-
 νον malebat.

προτρέψετε. δύο γάρ ἐστί τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ἢ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία, καὶ ἢ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς διδομένη δωρεά. πρὸς ἑκάτερον δὲ τούτων ἀποβλέποντες, τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι.

III. Διὸ δεῖ, ὦ ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ τῷ ἀγῶνι, καὶ μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου. ποιήσομαι δὲ καγὼ τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδὲν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἢ γὰρ συμβουλεύουσι ἐνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὗ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. ἔστι δ' αὐδέτερον τούτων χαλε-

προτρέψετε] A, Vrat. et Ald. προτρέψητε.

ἢ τε τῶν ἀδικούντων] Ita bene Beckerus a Moro commentus: vulgo ἢ δέ.

διδόμενη] Hanc Stephani correctionem omnibus editoribus probatam, cui solus Reiskius vulgatam δεδομένη nescio quam ob causam praetulit, firmant A et Vrat.

ἐπιθυμοῦσιν] Vrat.: ἐπιθυμοῦσι Reiskius.

ἔξω τοῦ πράγματος λέγων] Demosthenes de coron. p. 228. ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος; et in Neaeram p. 1347, 5. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν.

πάντων ἀτοπώτατον] Desideraveris τι; at eo superscederi posse, monuit Heindorfius ad Plat. Gorg. 47. p. 65. Paulo ante B δικαίως pro δικαίαν.

ἔστι δ'] Hauptm. et Thorlac. ἔστι δέ.

πὸν, οὐδ' ὑπὲρ ὧν μὴ βούλεσθε, γνώμην ἀποφύ-
 144 γασθαι, οὐδ' ὑπὲρ ὧν μηδεὶς ἀπολογήσεται, κατηγο-
 ρίαν εὐρεῖν. ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιοῦν δι-
 καίαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς δὲ μὴ δικάϊαν τὴν
 κατηγορίαν ποιῆσθαι. τούτων δὲ αἴτιοι ὑμεῖς ἐστέ,
 ὧ ἄνδρες. τὴν γὰρ ἐξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς
 ἐνθάδε εἰσιοῦσι· καὶ ταῦτα, κάλλιστον ἔχοντες τῶν
 Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν Ἀργεῖω πάγῳ συνέδριον,
 ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε
 καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀλισκομένοις δι-
 καίαν ποιῆσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ἣ δεῖ καὶ ὑμᾶς
 ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγμα-
 τος λέγουσιν. οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις
 ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγὼν, καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα
 συκοφαντεῖν, καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν.
 ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δε-
 διδαγμένους, δικάϊαν θεῖσθαι τὴν ψῆφον.

βούλεσθε] Taylori scripturam βουλεύεσθε, quam in Hamb.
 exstare haud diffiteor, a loco alienissimam esse Reiskius de-
 monstravit: quare Schulzium mirere, qui eam reduxit. Be-
 ckerus βούλεσθε. Articulum ante γνώμην, quod insequitur,
 B addit.

ἀποφύγασθαι] Ald. ἀποφύγασθε.

δεῖ καὶ ὑμᾶς] Omittitur καὶ apud Melanth.

ἄνευ τοῦ λόγου] Morus uncis inclusit, etiam Reiskio

V. Δεῖ δὲ, ὧ ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὅμοιός ἐστιν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνώστου ἀνθρώπου τοῖς Ἑλλησιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκίμειτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ 145 καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου ὅ, τι ἂν βουλευσῆσθε παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἔσται λόγος. ἐπιφανῆς τε γάρ ἐστι διὰ τὸν ἔκπλου τὸν εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐποιήσατο καθ' ἡμῶν πρὸς τε τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων, καὶ τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ· οἱ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περι- 146

Cur. posterior. ad Lycurg. T. 8. p. 455. hic impingente: at invita Minerva. Sine MSS. enim talia praesertim in oratore mutare non ausim.

βουλευσῆσθε] A βουλευσασθε. Mox pro λόγος Vrat. λόγοις. Apposite Aeschines Epistol. 6. p. 675. Reisk. ὡς μάση, ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον Φίλων ὑπέδειξετο, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη, quem locum a fine limatiorem vulgato Codex Parisinus SGM. 177. post Lexicon Graecum hanc Aeschinis epistolam continens, fol. 284. verso ita exhibet: ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον Φίλων ὑπέλαβεν, ἀλλ' ὡς τε Ἀθήνησι [cod. Ἀθήνη] ἐστὶ Αἰσχίνου μνήμη καὶ λόγος.

ἐπιφανῆς τε γάρ] Ita A, B et Vrat. Deest vulgo τε. Cur Schaubius γε pro τε maluerit, me latet. Mox e Vrat. ante Ῥόδον articulum adieci.

ἐπαγγελίαν] Taylorus ἀπαγγελίαν, quem caeteri usque ad Beckerum uno Hauptmanno excepto sequuti sunt: nos huius generis scrupulos, etiam ubi offendimus, invitis MSS. violenta manu non statim expeditimus.

τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ] Hoc loco quantum ad

147 πλείοντες δι' ἐργασίαν, ἀπήγγελλον ἅμα περὶ τῆς πό-
λεως, ἃ Λεωκράτους ἀκηθέσαν· οἱ ἴσασι τὰ τῶν
προγόνων τῶν ἡμετέρων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τού-
τῳ διαπεπραγμένοις ὄντα· ὥστε περὶ πολλοῦ ποιη-

structuram sat intricato unus Reiskius offendit, τοὺς ἐπιδη-
μοῦντας suspicans, uti Lyourgum, si accurate scribere vo-
luisset, scripturum quidem fuisse crediderim. De re post
Taylorum erudite admodum disseruit Raoul-Rochette *Deux
lettres sur l'authenticité des inscriptions de Fourmont*. Paris.
1819. 4to. p. 131., unde iuvat inscriptionem Amyclis, loco ho-
die Σκλαβοχωρίῳ dicto, repertam ibique a Fourmontio de-
scriptam hic in tironum usum minutis litteris ex adverso
Taylorianis hic ponere, ut quae non solum eum, quem Ly-
curgus respicit, negotiatorum apud Graecos statum egregie
illustrat, sed etiam ab scripturae antiquitate magnopere
commendatur. En ipsam, qualem Rochettius libro cit. p.
128. ipsius coniecturis certissimis restitutam summa fide edi-
dit, qualemque in schedis Fourmontianis servari ipse testor,
qui eandem meum in usum, quum Parisiis versarer, descri-
pserim :

Δαματρίδῳ Ἀριστάνδρῳ Μεσο[ατην]
ἐπιμελητῆν Ἀμυκ[λαίς] γενόμενον
Μεσσαν[ίων], καὶ Ἀρ[γείων] καὶ Πατραιῶν [καὶ]
Κοριν[θίων], καὶ Σικυων[ων] καὶ ΕΦ[υρῶν]
καὶ Μεγαλοπολειτῶν καὶ τῶν
ἄλλων ξενῶν
κατοικοῦντες καὶ παραπιδαμουντες
ἐν [Ἀμυ]κλαίς, ἀρετὰς εὐεκεν
καὶ καλοκαγαθίας καὶ τὰς πρὸς
θεοὺς εὐσεβείας, ἀνεθήκαν Ἀπολλωνί.

οἱ ἴσασι] Reiskius malebat εἰδῶσι, antecedentibus iun-
ctum. Mox A ὑμετέρων.

τέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, μᾶλλον πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτιμίως ἔχειν, τούτῳ πλεῖστον ἀμελεῖν δοξοῖτ' ἂν, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκοῦσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους, καὶ μὴ ἀχθεσθαι, ἕαν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις ὀργίζεσθαι, καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν ἀναμνησθαι περὶ αὐτῶν.

τούτῳ] Schulz. e Reiskii sententia τούτου edidit, vulgaris grammaticae praeceptis sane accommodatius. Nos in tanto codicum consensu manum correctricem compescuimus.

διὰ τέλους] Reiskius εὐμενῶς addi iubentem Beckerus satis refutavit.

ὀργίζεσθαι] B et Vrat. ὀργίζησθε, et ita, quod etiam magis mirum videtur, ipse Reiskius edidit: rectius ὀργίζεσθαι Hauptm., Schulz., Thorlac., quibus codex A accedit. Quod Beckerus e Melanth. ὀργίζεσθε recepit vereor, ne intercepto iam structurae tenore numeros orationis corrumpat. Oratores enim etsi verbo δέομαι, recte monente Reiskio ad Demosth. in Polyclem p. 1207, 6. (Apparat. crit. T. 3. p. 1569.) et infinitivum et imperativum iungunt, ita tamen illum praetulerunt, ut imperativus tot locis praesertim in captatione orationis benevolentiae initio rarissime usurparetur, contra infinitivo semel suscepto, etiam ubi aliud enunciatum cum damno structurae vulgaris interponeretur, usque ad finem pluries

VI. Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης, καὶ συνδραμόντων ἀπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐψηφίσατο ὁ δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγούς τάττειν εἰς τὰς Φυλακὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι, καθ' ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ, τούτων οὐδενὸς φροντί-

148 σας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβου κατεκόμισε, τῆς νεῶς ἤδη περὶ τὴν ἀκτὴν ἐξορμώσης· καὶ περὶ δειλὴν ὄψιαν αὐτὸς μετὰ τῆς ἑταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς

uterentur. Ita Demosth. in Stephan. I. p. 1011. δέομαι δὲ πάντων ὑμῶν καὶ ἰκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, πρῶτον μὲν εὐνοϊκῶς ἀκοῦσαί μου· μέγα γὰρ τοῖς ἡτυχηκόσιν — εἴτ', εἰάν ἀδικεῖσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. V. etiam eiusd. or. in Boeotum p. 1009.

ἀναμεμνήσθαι] A μεμνήσθαι.

τάττειν εἰς τὰς Φυλακὰς] Schulzio εἰς abundare videtur. Mox B, Vrat. et Ald. δοκεῖ.

ἐξορμώσης] Taylorus legi vult ἐξορμούσης: vulgatam, auctoritate codd. fretam, Schulz. et Becker. defenderunt. De Eurenide Leocratis amica mox memorata Athenaeus 13. p. 536. F. T. 5. p. 121. Schweigh. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους Εἰρηνίδος μέμνηται, ὡς ἑταιρούσης τῷ Λεωκράτει.

κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν] Intelligit vicum Athenis τὴν Ἀκτὴν dictum interpres Germanicus, quem alius huius orationis locus meliora docere potuisset, p. 178. Reisk., ubi ἡ ἀκτὴ nihil aliud nisi littus ipsum significare potest. Neque mihi

κυλίδος ἐξελαθὼν, πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε, καὶ ὄχετο φεύγων· οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ ὧν ἀνήγετο, οὔτε τὰ τείχη τῆς πατρίδος αἰσχυρόμενος, ὧν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ κατ' αὐ-

de hoc vici nomine quicquam adhuc innotuit, ita ut V. D. in animo habuisse suspicer antiquum Atticae nomen, Ἀκτῆ, de qua v. Menandr. Rhetor. p. 124. Plura dabit Begerus de Cranae insula Laconica, Coloniae Brandenburgicae 1696. p. 10. Contra quae statim memoratur πυλῖς, proprium portae cuiusdam Athenis versus mare sitae nomen fuisse videtur, uti conicio e Demosthenis loco orat. in Euerget. et Mnesibul. p. 1146. Ὑστερον αὐτῷ περιτυχῶν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῆ πυλίδι: quicum iungenda sunt Harpocratiōnis v. πρὸς τῆ πυλίδι Ἑρμῆς p. 155. Gron. Φιλόχορος ἐν τῆ πέμπτῃ Ἀθηναίων Φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῆ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἀρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες ἐπέγραψαν·

ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἶδ' ἀνάθησαν,
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι κειζόμενοι.

Quae Lexici verba vitiiis scatentia, e. cod. Vratislaviensi gymnasii Magdaleneis., qui verbis περὶ τοῦ — ὡς omissis ἀρξάμενων praebet, sananda ita mecum distingue: Φιλόχορος ἐν τῆ πέμπτῃ Ἀθηναίων, Φησὶ, ἀρξάμενων τειχίζειν etc. Idem codex etiam mox βουλῆ Alio Harpocratiōnis loco v. Ἑρμῆς πρὸς τῆ πυλίδι p. 75., ubi idem Philochori locus affertur, ὁ πυλῶν Ἀττικῶς haec porta appellatur. Cui Philochori de portulae situ testimonio, ex quo versus Piraeum locum eius fuisse apparet, adde aliud fortasse etiam fortius e Xenophontis Hellen. 2, 4, 8: τὸν δὲ ἀπογραφάμενον αἰεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξίεναι. Plato igitur, quum alius portulae prope Lyceum sitae Lysidis initio p. 203. A. mentionem iniiceret, ne cum illa confunderetur, scite accura-

τὸν μέρους, κατέλιπεν· οὔτε τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ
 ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς
 Σωτείρας, ἀφορῶν καὶ προδιδούς ἐφοβήθη· οὓς αὖ-
 149 τικά σώσοντας ἑαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσεται.

tius loquutus est: κατὰ τὴν κυλίδα ἢ ἢ Πάνοπος κρήνη. Caete-
 rum de illo Mercurii signo, sive fuerit herma, nihil in
 promptu est, nisi huc referre ea velis, quae de statua
 Mercurii publice posita, quae vulgo nomen Ἐρμοῦ τοῦ ψιθυ-
 ριστοῦ tulerit, narrantur in Lexico Bekkeri Anecd. Graec. T.
 1. p. 317.

τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος] Augerius, Gallicus Ly-
 curgi interpres (*Les orateurs Athéniens ou les harangues de
 Lycurge, d'Andocide, d'Isée, de Dinarque et de Demade, tra-
 duites en françois. Paris 1792. 8.*) vol. 1. p. 18. Iovis Ser-
 vatoris templum in Piraeo situm inepte intelligit, quum
 nonnisi de Iove Servatore in arce cum Minerva culto sermo
 esse possit: v. interpretes, qui inter alia, cum Iove Serva-
 tore etiam Eleutherium miscent, cuius sacrum porticu cin-
 ctum infra arcem prope forum situm erat, ut patet e Xe-
 noph. Oecon. 7. init. ubi v. intpp. Confusionis ansam dedit
 Harpocratio v. Ἐλευθέριος Ζεὺς p. 59. Gron. et qui hunc ex-
 pilavit, Suidas h. v. T. 1. p. 172. Accuratior utroque est
 Scholiasta Aristophanis Plut. 1176. V. denique Boeckhium
 hac de re disserentem in *Staatshaltung der Athener* T. 2. p. 255.

ἀφορῶν] Fuere qui ἐφορῶν mallent, quos inter etiam
 Morus: at Beckero iudice nil mutandum. ἀφορᾶν enim h. l.
 est *e longinquo prospicere*. Apte eum hoc Lycurgi loco Valcke-
 narius ad Eur. Hippel. 31. p. 165. confert Athenaei 13. [p.
 594. F. verba quamvis corrupta: καταστάς, οὗ ἂν ἦ τὸ πρῶτον
 εἰς Ἀθήνας ἀφορῶμενος νεὼς καὶ τὸ πρῶτισμα.

σώσοντας] Ante Taylorum, qui acute σώσοντας reposuit,

καταχθεις δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥσπερ τῆ πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος, ἀπήγγελεν, ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἐαλωκὸς καταλίποι, τὸν δὲ Πειραιᾶ πολιορκούμενον, αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεὶς ἦκοι. καὶ οὐκ ἠσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας. οὕτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριήρεις πληρώσαντες, τὰ πλοῖα κατήγον· καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν, αὐτοῦ τὸν σῆτον ἐξείλοντο, καὶ τᾶλλα χρήματα, διὰ τούτων. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἀπάντων· πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων, καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων,

quod firmant A et B, probavit Hermannus ad Vigerum p. 774., suscepitque Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 746., vulgabatur σώσαντας, quod etiam Vrat. servat. V. Matth. Gramm. Graec. §. 506. p. 707.

τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως] Postrema duo vocabulo Beckero suspecta videntur. Mox Codd. et Reisk. Πειραιέα, quod Atticorum non est: v. Pierson. ad Moerid. p. 314.

ταῦτ' ἐπίστευσαν] In nonnullis editt. ταῦτ' omitti, operis tribuendum videtur.

διὰ τούτων] Ita pro vulg. διὰ τοῦτον, e B et Vrat. recepimus: nempe scripsisset, credo, Lycurgus διὰ τουτονί.

ἀπάντων] B ἀπάσας.

οἱ τοῦτου Ἰσασιν ἐν τῷ πολέμῳ Φεύγοντα καὶ ἐκ-
 πλεύσαντα Ἀθήνηθεν· ἔπειτα τῶν παραγενομένων εἰς
 Ῥόδου, ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγγειλε· μετὰ δὲ ταῦ-
 τα, τὴν Φυρκίνου μαρτυρίαν, ὃν καὶ ὑμῶν Ἰσασιν οἱ
 150 πολλοὶ κατηγοροῦντα τούτου ἐν τῷ δήμῳ, ὡς καὶ με-
 γάλα καταβλαβεῖς εἶη τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐ-
 τοῖς. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας, βραχέα
 βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν.

Φεύγοντα] Wolfius ad Leptin. p. 277. Φυγόντα manult,
 cui adstipulatur Simonus.

ἀπήγγειλε] B ἀπήγγελε, quod collata p. 149. receptum
 fere velim.

τὴν Φυρκίνου μαρτυρίαν] Ita locum, in quo sanando edi-
 tores a Reiskio usque ad Beckerum operam vario tentamine
 perdiderunt, B. et Vrat. restituunt: A, ut vulgo, quod con-
 tra Reiskium affero, in ipso nomine Φυρκίνου offendentem.
 Vulgo enim μὲν ante Φυρκίνου additur.

οἱ πολλοὶ Ἰσασιν] A et Vrat. Ἰσασιν omittunt. Pro οἱ πολ-
 λοὶ expectassem aut πολλοὶ sine articulo, aut οἱ πλείστοι.

ὡς καὶ μεγάλα καταβλάβεις εἶη τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐ-
 τοῖς] Conclamatus hic locus, cui emendando ne mei quidem
 caeteroquin optimi codices sufficiunt, in vulgata ὡς καὶ με-
 γάλα καὶ βλάβους εἶη conspirantes, editorum acumina frustra
 adhuc exercuit sine codicum auxilio vix restituendus: unde
 de pervetusto huius loci vitio licet suspicari. Non male
 coniecit Taylorus ὡς καὶ μεγάλα βλαβεῖη, τῆς πεντηκοστῆς μετέ-
 χων αὐτῷ, quod adeo Schulzius in textum suscepit: melius
 tamen, licet audentius Reiskius ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα κατα-
 βλαβεῖς εἶη, reliquis e vulgata servatis, atque ita edi Thor-
 lac. et Beckerus iusserunt. Alii etiam aliter vix nominandi:
 Canterus Nov. Lect. 8, 20. Μέγαρά καὶ ἀλλαχόσε ἴη. Klo-

VII. Οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες, οὔτε τὰς παρασκευὰς τῶν κρινομένων, οὔτε τὰς δεήσεις τῶν ἐξαι-

tzius Actis Literar. VII, 2. p. 219. βεβλαμμένος εἶη. Equidem Reiskii coniectura partim usus, cautior certe fui, adhibita levissima mutatione particulae καὶ in κατὰ, quae millies ita in MSS. confundi constat: ac reliqua nemo non etiam non mone[n]te Reiskio tentarit. Caeterum de rariori participii βλαβείης forma, cuius loco Atticis βλαφθεῖς Atticistae acriter vindicant, adeas intpp. ad Moer. p. 106. Lobeck. ad Phrynich. p. 317. seq. Adde Aeschylī Agam. 120. Quod autem αὐτοῖς attinet, haud opus videtur auctore Taylora cum αὐτῶ commutari, quum praemisso τῆς πεντηκοστῆς nomine, per αὐτοῖς quivis videat nonnisi eius socios intelligi posse, qui proprie appellantur πεντηκοστολόγοι vel etiam πεντηκοστεύοντες, ut docetur in Lexico Bekkeri Anecd. Graec. T. 1. p. 192. Contra in Andocide de myster. p. 65. idem argumentum tractante nullus dubito, quin in verbis μετέσχον δ' αὐτοὶ οὔτοι πάντες οἱ παρασυλλεγόντες Reiskii coniectura αὐτῶ pro αὐτοῖ in textum recipienda sit. Denique τὴν πεντηκοστὴν, quod Lycurgo vindicavi, suggesserunt tres mei codices: quod ideo notandum, quod hunc verbi μετέχειν accusativo iuncti usum, poetis quidem a Brunckio ad Theognid. 903. concessum, etiam prosae scriptoribus concedendum esse, a nemine, quantum sciam, adhuc animadversum viderim. Ut ne dicam de ratione, qua verbo huic μέρος τινος recte additur, exemplis, quae augeri possent, firmata ab Heindorf. ad Plat. Sophist. 42. p. 338., provoco ad Thucydidis 6, 40. Xenophon. Hier. 2, 6. οἱ τύραννοὶ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστά μετέχουσι. Denique Lexici auctor, a nobis ad Philemon. Gramm. p. 253. editi, e Demosthene haec laudat: μετέχοντες τὴν αὐτὴν δόξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις: quem locum in edito deprehendere nondum mihi cessit.

βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι] Hoc loco usus tueor vulga-

151 τουμένων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπίστασθε, ὅτι χρημάτων
 ἕνεκα καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπίσθησαν τῶν μαρτύρων
 ἢ ἀμνημονεῖν, ἢ μὴ ἐλθεῖν, ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὐ-
 ρεῖν. ἀξιοῦτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν, μηδὲ
 ὀκνεῖν, μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας
 ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι
 τὰ ληθῆ καὶ τὰ δίκαια· μηδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύ-
 την, καὶ μιμεῖσθαι Λειωκράτην· ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ
 152 κατὰ τὸν νόμον ἐξομόσασθαι. ἔαν δὲ μηδέτερον τού-
 των ποιῶσιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δη-

tam Dinarchi in Aristogit. p. 80. βραχέα εἰπὼν καταβῆ, a
 Reiskio temere sollicitatam. Adde Aeschin. in Ctesiph. p.
 610. βραχέα βούλομαι προειπεῖν, ipsius Lycurgi locum infra
 p. 238. et Demosth. de coron. p. 228.

ἢ ἀμνημονεῖν] Vulgo μὴ inserunt, quod post Steph. et
 Scalig. etiam Taylorus tollendum vidit, cui obtemperavit
 Schulz. Reiskius coniecturam suam ἢ μὴ εὐμνημονεῖν Thorla-
 cio, Simono et Beckero probavit. Nos negationem cum A
 omisimus: qui codex mox ante μιμεῖσθαι non ita bene μὴ
 addit; scripsisset enim tum Lycurgus μηδέ.

μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας ὑμῶν καὶ τῆς πό-
 λεως] Haec verba Beckero adeo subobscura sunt visa ut
 coniiiceret μ. π. π. ποιεῖσθαι ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως ταῦτα τὰς
 χάριτας, qua lectione omnis loci vigor perit: equidem nihil
 scrupuli offendi, quum genitivum a verbo pendere, nemo
 nōn statim videat. Mox post κατὰ τὸν νόμον Beckerus comma
 apte sustulit.

μοκρατίας, κλητεύσωμεν αὐτούς. λέγε τὰς μαρτυρίας.

Μ Α Ρ Τ Τ Ρ Ε Σ.

VIII. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο, καὶ ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ φανερόν ἦν, ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, φοβηθεῖς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Μέγαρα, καὶ ᾤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη, προστάτην ἔχων Μεγαρέα, οὐδὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας αἰσχυρόμενος, ἀλλ' ἐκ γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. καὶ

κλητεύσωμεν] Taylorus κλητεύσομεν, quem Hauptm., Schulz. et Becker, sequuti sunt; nos codicum lectionem revocavimus.

ΜΑΡΤΤΡΕΣ] Omittunt B et Vrat.: A Μαρτυρία.

ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο] In ed. Melanth. ἐπειδὴ deest: Vrat. omittit ἐγένετο.

ὅρια] Vrat. ὄρεια.

ἐκ γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν] Vulgo εἰς γειτόνων etc., in quo V. D. iure offenderunt. Scaliger ἀπὸ τῆς ἐκθρεψ.; Thorlacius εἰς γειτ. ἐκ τῆς θρεψάσης αὐτόν; Beckerus vulgata servata, intelligit τόπον ad εἰς γειτόνων. Oratoris manum restituerunt codices uno consensu nostri cum ipso Hamb. ἐκ γειτόνων enim adverbii fere vicem gerens, Terentii *e vicinia, exadversum*, sive *prope* significat. Aristides Panath. T. 1. p. 138. Jebb. ἔτι δὲ εἰ μὲν περὶ μηδενὸς ἀξίων πραγμάτων, ἢ περὶ ὧν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα, τὴν ἐξέτασιν — ἐποιού-

οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει αἰδίου Φυγῆν, ὥστε μετα-
 πεμφάμενος ἐντεῦθεν Ἀμύνταν, τὸν τὴν ἀδελφὴν αὐ-
 τοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν, καὶ τὸν φίλον Ἀντιγέ-
 153 νην Ἐυπεταιῶνα, καὶ δεηθεὶς τοῦ κηδεστοῦ πρίασθαι
 παρ' αὐτοῦ τὰνδράποδα, καὶ τὴν οἰκίαν ἀποδόσθαι τα-
 λάντου. καὶ ἀπὸ τούτου προσέταξε τοῖς τε χρή-

μεθα. Cf. Aristophanis Plut. 435. Lysistr. 701. Invernizz.
 Eodem significatu locutionem Demostheni restitue, apud
 quem orat. in Nicostrat. p. 1249. Reisk. contra omnium
 MSS. recte ἐκ γ. ferentium fidem ἐν γειτόνων hodie editum,
 qua lectione spuria induci se passus est Schneiderus Lex.
 Graec. v. ἐν. Suidas v. ἐκ γειτόνων T. 1. p. 688. ἐκ γειτόνων
 τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει· ἀντὶ
 τοῦ γειτνωσαν. Plura dabit Schaeferus ad Bosii Ellipsi p.
 296. 342.

τὸν φίλον] A τῶν φίλων, quod haud displicet. Mox Ἐυπεταιῶ-
 να pro Ἐυπετεῶνα praeter codicum fidem, quorum B et Vrat.
 Ἐυμπετεῶνα praebent, edidi, Tayloro docte de utraque forma
 disserenti obsequutus. Eandem quoque nominis formam
 profert Harpocratio h. v. p. 127. Gronov. Accedit αἰ et α
 nonnunquam in MSS. nostris confundi: ita supra p. 147.
 Reisk. ὀργίζησθε pro ὀργίζεσθαι. V. ad Philemon. Gramm.
 p. 41. 240. Ἐυπεταιῶνα etiam Beckerus.

τὰνδράποδα] A et Vrat. τὰ ἀνδράποδα. Mox verbi ἀποδό-
 σθαι significationem vendendi advertas, quam in activo vix
 reperias: v. Xenoph. Mem. 2, 5, 5. 3, 7, 6. Conf. Wunder-
 lich. ad Demosth. de Coron. p. XXIII, et Boissonad. ad Phi-
 lostrat. Heroic. p. 288.

καὶ ἀπὸ τούτου] Vulgo ἐπὶ τούτοις, quod ne cum προσέταξε
 quidem conciliari poterat. Quod dedimus, debetur Codici

στὰς ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τοὺς ἐράνους
 διενεγκεῖν, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδοῦναι. διοικήσας
 δὲ ταῦτα πάντα ὁ Ἀμύντας, αὐτὸς πάλιν ἀποδίδεται
 τὰνδράποδα πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν Τιμοχάρει
 Ἀχαρνεῖ, τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφῆν.
 ἀργύριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθή-
 κας ποιησάμενος, καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν
 μναῖν τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. ἵνα δὲ μὴ λόγον
 οἴσθῃ εἶναι, ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται 154
 καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν
 ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμεν·
 νῦν δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνειδότας. καὶ μοι λέγε
 ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπρίατο παρὰ Λεωκράτους
 ἐν Μεγάροις τὰνδράποδα ὁ Ἀμύντας καὶ τὴν οἰκίαν.

A, eodem ducētibus B et Vrat. καὶ ἀπὸ τούτοις. In Hamb.
 enotatum τάλαντον ἰς, quod posterius perperam lectum pro
 καὶ esse videtur.

ὁ Ἀμύντας] Articulum vulgo omissum A, Vrat. et Hamb.
 suggesserunt. Quod mox sequitur τόκον, Taylori acumini
 pro vulg. τόκου debitum, iam omnibus Codd. firmatum,
 praeceuntibus Reiskio et Thorlacio suscepimus, Schulzio vul-
 gatam lectionem ferri posse frustra monente. Ita Lysias de
 Aristophan. rebus p. 631. τέτταρας δὲ μναῖς τόκον λήψεσθαι.

οἴσθῃ] Vrat. οἴσθαι. Mox ἄν quod ad παρειχόμεν sup-
 pleri vulgo soleat, recte omitti posse, annotavimus ad Phi-
 lem. Gramm. p. 294. Beckerus ἄν ante παρειχ. addendum
 censebat.

Μ Α Ρ Τ Τ Ρ Ε Σ .

Ἄκούσατε δὲ καὶ ὡς ἀπέλαβε τετταράκοντα
μνᾶς παρὰ Ἀμύντου Φιλόμηλος Χολαργεύς, καὶ Με-
νέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

Μ Α Ρ Τ Τ Ρ Ι Α .

Λαβὲ δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρους τοῦ πριαμένου

τάνδράποδα ἑ Ἀμύντας] Articulus Vrat. debetur: vulg. τὰ
ἀνδρ.

ΜΑΡΤΤΡΕΣ] A Μαρτυρία.

Χολαργεύς] Ita nostri MSS. cum Hamb.; ante Palme-
rium enim Χολαρῆς legebatur. Illa nominis scriptura fertur
etiam ap. Aeschinem p. 85. et Harpocrat. h. v. p. 181. Gron.

ΜΑΡΤΤΡΙΑ] Deest in B. Mox λαβὲ tandem, idque ubi-
vis in Atticorum scriptis pro vulgari λάβε rescribendum iu-
dico, flagitante ipso Atticorum usu, quem a Grammaticis
antiquis uno consensu praeceptum, si nostri homines ideo
neglexerunt, quod in MSS. ubivis λάβε sibi offerri animad-
verterent, non cogitasse videntur, MStis nisi vulgaribus
multo antiquiores sunt, paullum ne dicam nihil in decer-
nendis istius generis rebus tribuendum esse: praeterea in
MSS. constanter λάβε ferri, nil mirum, quum hanc vocis
modulationem auctoribus communis dialecti propriam fuisse
diserte tradatur. Acuta sunt et tali viro digna quae de hoc
imperativo contulit Buttmanus *Ausführliche Griechische
Sprachlehre* §. 105. T. 1. p. 463. seq. Adde Arcadium de ac-
cent. p. 148, 26. τὸ δὲ λάβε καὶ ἴδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνονται,
παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται.

τὴν Τιμοχάρους] A interponit articulum, non male. Idem
mox τάνδράποδα: vulgo disiunctim.

τάνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν,
καὶ τὰς συνθήκας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΣΤΥΝΘΗΚΑΙ.

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες. ἄξιον
δ' ἔστιν, ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀναγκηθεῖσαι καὶ μισή-
σαι τουτονὶ Λεωκράτησ' οὐ γὰρ ἐξήρκεσε τὸ σῶμα
τὸ ἑαυτοῦ, καὶ τὰ χρήματα μόνον ὑπεκθέσθαι, ἀλλὰ
καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῶα, ἃ τοῖς ὑμετέροισι καὶ νομί-

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΣΤΥΝΘΗΚΑΙ] Haec A addit, quorum hoc
Beckerus, illud fere Marklandus ad Lysiam p. 435. Reisk.
adiiciendum mente invenerant; Schulzius de suo ΜΑΡΤΥ-
ΡΙΑ, quod Thorlac. hinc sumpsit.

τῶν μὲν μαρτύρων] Μὲν, quod vulgo deerat, at a Reiskio desiderabatur, ex A restituumus.

ἐξήρκεσε] Pro vulgata ἐξήρκε, quam B, Vrat. Hauptm. et Schulz. servant, H. Stephanus aut ἐξήρκει, aut ἐξήρκεσθ reponendum esse vidit. Illud Beckerus; nos cum Reiskio et A ἐξήρκεσε, qua sola aoristi forma Attici utuntur. Caeterum de formula οὐ μόνον ἐξαρκεῖν — ἀλλὰ καὶ, quam Wolfius ad Lept. p. 356. advertit, legenda annotantur in Sturziū Lex. Xenoph. v. ἀρκεῖν T. 1. p. 404.

τὰ ἱερὰ τὰ πατρῶα] Simonus, πατρῶα, ait, hic et πάτρια commutata sunt: quod equidem non dixerim. Demosth. Epist. p. 1481. Ζύοντα ὑπὲρ ὑμῶν τὰς πατρῶους θυσίας ἐν Δελφοῖς. et de corona p. 274. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθειον, ὃς πατρῶός ἐστι τῇ πόλει. Memoratur tamen πάτριος Ἀπόλλων in Lexico Bekkeri Ane d. Graec. T. 1. p. 291. seq. Lesbomax p. 48. ed. Orell. πατρῶας ἐστίας. p. 50. πατρῶων θεῶν. Igitur quae infra p. 178. leguntur τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια et p. 201. θεοὺς τοὺς

μοις καὶ πατρώοις ἔθροισιν οἱ πρόγονοι παρέδωσαν αὐ-
 τῷ ἰδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψατο εἰς Μέγαρα,
 καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας· οὐδὲ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν
 πατρῶων ἱερῶν φοβηθεὶς, ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος αὐτὰ
 κινήσας, συμφεύγειν αὐτῷ, ἐκλείποντα τοὺς νεῶς,
 καὶ τὴν χώραν ἣν κατεῖχον, ἰαξώσε, καὶ ἰδρυσασθαι
 156 ἐπὶ ξένης καὶ ἀλλοτρίας, καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῇ χώρᾳ
 καὶ τοῖς νομίμοις τοῖς κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰ-

πατρίους potius crediderim cum τοῖς πατρώοις commutata esse.
 Multo enim latior est vocis πατρῶος usus, quam ap. Latinos
 v. paternus, quae eo sensu non nisi apud poetas reperitur:
 contra *dii patrii*, Nepos Them. 6. Cic. Phil. II, 30. Tam
 promiscuus autem et varius apud Graecos harum vocum
 usus est, ut non nisi in universum Godofr. Hermanni de iis
 praecepta vera esse dicas, in *Classical Journal* 1820. No. 42.
 p. 356. breviter scribentis: „πάτρια, quae sunt patris; πα-
 τρώα, quae a patre veniunt; πατριὰ, qualia patris sunt.“
 Quorum trium adiectivorum discrimen multo aliter traditur
 in Lexico Bekkeri l. c. p. 217. Ut redeam ad Lycurgum,
 de religione sacrorum a patribus traditorum apud Athenien-
 ses conferre iuvat locum Lesbonactis simillimum, orat. 2, 5.
 p. 12. ed. Orell. Ἐπι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῖν οἱ πατέρες ἰδρυσάμενοι
 κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοὶς καὶ βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλ-
 λοις καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν· ἃ μὴ περιῖδητε συληθέντα καὶ πέσοντα
 ἀτίμως, ἀλλ' ἀμύνατε etc.

καὶ τὴν χώραν, ἣν κατεῖχον] V. quae ad Philemonem
 Grammaticum p. 255. annotavimus.

τοῖς νομίμοις — εἰθισμένοις] Ita MSS. iubente ipsa re
 pro vulg. τοῖς νόμοις. Igitur in Platon. Phaedr. 107. (p. 265.

θισμένοις. καὶ οἱ μὲν πατέρες ἡμῶν, τὴν Ἀθηναῖν ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθήνας, ἵν' οἱ τιμῶντες τὴν θεόν, τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν μὴ ἐγκαταλίπωσι. Λειωκράτης δὲ οὔτε νομίμων, οὔτε πατρῶων, οὔτε ἱερῶν Φροντίσας, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγώγιμον ὑμῖν καὶ τὴν παρατῶν θεῶν βοήθειαν ἐποίησε· καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι· ἀλλ' οἰκῶν ἐν Μεγάροις, οἷς παρ' ἡμῶν ἐξεκομίσατο χρήμασιν ἀφορμῇ χρώμενος, ἐκ τοῦ Ἠπείρου παρὰ Κλεο-

A.) τὴν δὲ ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων νομίμων γιγνημένην, non erat quod cum Schneidero Heindorfius vocem εἰωθότων uti glossam notaret.

καὶ οἱ μὲν πατέρες] Vulgo μὲν deerat, quod MSS. et Hamb. praeberent et Thorlacius, nescio unde, edidit. Taylorus καίτοι οἱ πατέρες suspicabatur. Mox pro ἡμῶν B. ὑμῶν.

τὴν Ἀθηναῖν] Taylorus τιμῶντες vel αἰδούμενοι excidisse putat, Thorlacius εἰδότες addit. Codices nil variant: vulgo interpungebatur ἡμῶν τὴν Ἀθηναῖν, ὡς — αὐτῇ, τὴν πατρίδα etc.

ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν] Sorte enim Minervae ager Atheniensis acciderat: v. intpp. ad h. l. et Morellium ad Aristidis orat. adv. Leptinem p. 184. Apposite alius eiusdem oratoris locus de Minerva conferri potest, ex Panathenaico T. 1. p. 106. seq. λαβοῦσα [lege λάχουσα] δὲ τὰς ψήφους ἢ θεός, τὴν ἐπωνυμίαν τῇ πόλει δίδωσιν, ὡς ἑαυτῆς οὔση· καὶ κατεσκευάσατο ὡς κτήμα ἑαυτῆς, διαρκῆ πρὸς εἰρήνην τε καὶ πόλεμον.

ἐποίησε] B ἐποίησεν.

πάτρας εἰς Λευκάδα ἐσιτήγει καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόριν-
 157 θον. καίτοι, ὦ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι
 νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας ὀρίζουσιν, ἐάν τις Ἀθη-
 ναίων ἄλλοσέ ποι σιτηγήσῃ, ἢ ὡς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν
 προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγήσαντα δὲ παρὰ
 τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν, μήτε
 πατρίδος, μήτε νόμων, τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρα
 158 ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε; καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἄρα ἀνθρώπων ῥαθυμό-
 τατοι ἔσεσθε, καὶ ἥκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζό-
 μενοι.

Λευκάδα] Quod Reiskius pro vulgata inepta Ἑλλάδα, quam Beckerus frustra defendere studet, felicissime divina- vit, firmatur auctoritate codicis A, B et Vratisl., ut vulgo.

ἄλλοσέ ποι] Ita B et Vrat. Vulgo ἄλλοσέ πη, quod haud memini alibi, si Ionicae dialecti auctores excipio, sine sus- picione corruptelae me legisse. Contra ἄλλοσέ ποι, Xei.oph. Hipparch. 1, 18. In ipsa hac lege, quam tangit orator, in Demosth. in Lacrit. p. 941. plenius obvia codices melioris notae binis locis, ubi Reiskius ἄλλοσέ πη vulgavit, ἄλλοσέ ποι prae- bent.

ἔπειτα] Beckerus εἶτα vult. Mox pro τοῦτον B et Vrat. τούτων.

παράδειγμα] Haec lectio H. Stephani acumini debetur, consensu codd. meorum confirmata. Ante Taylorum vulga- batur παραδείγματος. Cf. Isocrat. Paneg. 10.

ῥαθυμότατοι] Ita libri MSS.: vulgo ῥαθυμότεροι. Schau-

VIII. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοῦ, ὧ ἄνδρες, ἐμοῦ
 Φεωρήσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ
 τούτων. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων
 ἀδικημάτων εἰκάζοντας, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδότας
 ψηφίζεσθαι· καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγ-
 χον μαρτυρεῖν, ἀλλὰ δεδωκότας. παρεκαλεσάμην
 γὰρ αὐτοὺς, πρόκλησιν ὑπὲρ τούτων ἀπάντων γρά-
 φας, καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας· καὶ 159
 μοι λέγε ταύτην.

Π Ρ Ο Κ Λ Η Σ Ι Σ.

Ἀκούετε, ὧ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοί-
 νου ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο, καὶ κατεμαρτύ-

bis arte confert p. 177, 78. πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔσεσθαι
 ἀγνωμονέστατοι. Adde Demosth. in Timocrat. p. 733, 29. in
 Lacrit. p. 941, 20.

ὁμοῦ] omittit A. Mox pro οἶμαι B et Vrat. δεῖ με.

ὑπὲρ τηλικούτων] Pro ὑπὲρ mavult Taylorus περὶ, et mox
 προῦκαλεσάμην pro παρεκαλεσάμην: vulgatam, codicum con-
 sensu firmatam, praeter Beckerum editores servarunt omnes.
 Caeterum quid πρόκλησις sit, docet Hudtwalckerus, *die Diae-
 theten in Athen* p. 41. seq.

τοὺς τούτου οἰκέτας] Vratisl. τούτων pro τούτου.

Λεωκράτης] Mire variant libri MSS. Vratisl. ἄ Λεωκρά-
 της, unde Schaubius me dissentiente ὁ Λεωκρ. suspicatur;
 A ἄ Σωκράτης.

κατεμαρτύρει αὐτοῦ] Interponendum αὐτὸς Reiskius sine
 caussa suspicatur: v. infra p. 163.

ρει αυτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. ὁ γὰρ
 τῶν πάντων συνειδότην ἔλεγχον Φυγῶν ὠμολόγηκεν
 ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. τίς γὰρ ὑμῶν οὐ
 οἶδεν, ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων πολὺ δοκεῖ δι-
 καιότατον καὶ δημοτικὸν εἶναι, ὅταν οἰκείται ἢ θερά-
 160 παιναὶ συνειδῶσιν ἃ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν καὶ βασανί-
 ζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πι-
 στεύειν, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν, καὶ
 μεγάλων, καὶ συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν το-
 σοῦτον ἀφέστηκα τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ
 Λεωκράτους ποιήσασθαι, ὅσον ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην

τῶν πάντων συνειδότην ἔλεγχον Φυγῶν] *Egregie hunc locum codices B et Vrat. applaudente Passovio Symbol. crit. in scriptor. Graec. et Rom. e MSS. Vrat. deprompti. p. 30. restituerunt, quibus etiam margo Hamb. accedit. Igitur Beckerus valde vituperandus videtur, qui audacissimam Reiskii, viri in indagandis vitiis felicissimi, non item in sanandis coniecturam τῶν πάντων ἰσχυρότατον ἔλεγχον Φ. non solum probaverit, sed etiam in textum suscepit. Mox ὠμολόγηκεν ex B, Vrat. et edit. Viteberg. iubente d'Orvillio ad Charit. p. 294. Lips. dedimus.*

δημοτικὸν] *Reiskius superlativum desiderabat; Tayl. mox ἃ μὴ δεῖ vult: perperam.*

τὴν εἰσαγγελίαν] *Omittunt haec B et Vrat. M̄en, quod statim post ὅσον ἐγὼ sequitur, ex A suscepi; de cuius particulae post pronomina positae vi cf. Döderlein. in Thiersch. Act. Phil. Mon. v. 1. fasc. 1. p. 66. Adde Aristoph. Nub. 645.*

τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ
 Θεραπαῖναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι. οὐ-
 τοσὶ δὲ διὰ τὸ συνειδέναί ἐαυτῷ οὐχ' ὑπέμεινεν, ἀλλ'
 ἔφυγε. καίτοι, ὡς ἄνδρες, πολὺ θάρττον οἱ Λεωκρά- 161
 τους οἰκέται καὶ Θεραπαιναι τῶν λεγομένων ἂν τι ἤρ-
 νήθησαν, ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἐαυτῶν δεσπότητος κατε-
 ψεύσαντο.

X. Χωρὶς τοίνυν τούτων, Λεωκράτης ἀναβοήσε-
 ται αὐτίκα, ὡς ἰδιώτης ὢν, καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτο-
 ρος καὶ συκοφάντου δεινότητος ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ
 δὲ ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἶδέναι, ὅτι τῶν μὲν δεινῶν

τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] Ita e Reiskii coniectura praeceuntibus
 Schulz., Thorlac. et Beckero edidi, nauci putans quae ad
 defendendam vulgatam τοῖς ἰδίοις κινδύνοις a V. D. usque
 allata sunt. Infra habes p. 210. τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ποιήν
 ἄδειαν τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι.

διὰ τὸ συνειδέναί ἐαυτῷ] Ita e Steph. coniectura praeter
 Reiskium omnes editores: Schaubius mecum haec communi-
 cavit probanda: „Stephano assensior corrigenti ἐαυτῷ. Conf.
 Lysiae Areopag. p. 289, 2. ἐδόκουν ἂν ἐμαυτῷ συνειδέναί, qui
 locus docet, συνειδέναί ἐαυτῷ idem significare posse quod συ-
 νειδέναί ἐαυτῷ ἀδικοῦντι. et ibid. p. 669, 5. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν,
 καταγρόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν, quo altera quoque Reiskii
 [αὐτὸν ad ἔλεγχον referendum desiderantis] coniectura inuti-
 lis repellitur.“

ἐαυτῶν] A αὐτῶν. Pro mox sequente ἀμα Reiskius Cur.
 post. T. 12. p. 456. ἐν legendum suadet, resistente bene Be-
 ckero.

καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο, προαιρεῖσθαι, καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα, ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς, κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιήσονται· τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις ἐνισταμένων, καὶ τοὺς ἐνόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύοντων, τὰναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιούντας, ὥσπερ ὑμεῖς. οὕτως δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς. τίνας ἀδύνατον ἦν τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ λόγου παραγαγεῖν; κατὰ φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι, πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων, ἔμελλον φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαιαι· ἀλλὰ τούτους ὁ Λεωκράτης παραδοῦναι
 162 ἔφυγε, καὶ ταῦτα, οὐκ ἄλλοτρίους, ἀλλ' αὐτοῦ ὄν-

δικαίως] Vrat. δικαίως.

ὥσπερ ὑμεῖς] Vulgo ἡμεῖς, illud MSS.; qua scilicet audientium appellatione orator ad animos sibi conciliandos utitur. Supple enim φαίνεσθε ποιούντες.

παραγαγεῖν] Vulgo παραγαγεῖν; τοὺς οἰκέτας, quod propter seq. οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαιαι valde languet, quare suadentibus MSS. nostris omisimus. Nempe librarius nescio quis, quum mox τοὺς δικαστὰς simili loco ab oratore produci animadverteret, item etiam hic τοὺς οἰκέτας repetendum duxit.

καὶ ταῦτα] Elliptice, ut supra p. 144. R. Eodem modo Aristophanes Plut. 1175.

καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,

καὶ ταῦτα, τοῦ Σωτήρος ἱερεὺς ὢν Διός.

ἀλλ' αὐτοῦ] Vrat. et Ald. αὐτοῦ.

τας. τίνας δὲ δυνατὸν εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι, καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἡθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς. ἐν ταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἱ τ' ἐξελέγχοντες τῷ ἔργῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων, ἢ λόγων, ἢ σκήψεως; ἀπλοῦν τὸ δίκαιον· ῥάδιον τὸ ἀληθές· βραχὺς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μὴ φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας; προσήκει γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα, καὶ παραδιδόναι, καὶ βασανίζειν, καὶ μηδένα τῶν ἀκριβε- 163
στάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἔπραξεν· ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκῶς ἑαυτοῦ, ὅτι προδότης ἔστι τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν νόμων, ἀξιώσει ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ μαρ-

δοκεῖ] Reisk. propter praecedens ἦν mavult εἰδοκεῖ, quod conversione Simonus expressit: quo minime opus videtur.

τῷ ἔργῳ] Loco moveri Taylorus iubebat: at frustra.

τί γὰρ ἔδει] Morus: τί δ' ἄρα δεῖ. A mox ἰσαγγελία.

καὶ βασανίζειν] Copulam a Taylora proscriptam defendit Reiskius: omittunt Schulz. et Simon.

αὐτοῦ] Hic et non longe post Vrat. et Ald. αὐτοῦ.

τυρίαις ψηφίσασθαι, καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι, τὸν τὴν
 ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν
 καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιηρημένον, τοῦ-
 τον ἑᾶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδι-
 κημάτων ἐξαπατῆσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως
 164 καὶ τοῦ ἀδικήματος, ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἱκα-
 νῶς ὑμᾶς ἠγοῦμαι, ὧ ἄνδρες, μεμαθηκέναι.

XI. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν
 πόλιν οὕσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνήσαι ὑμᾶς
 βούλομαι. καὶ μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ,
 τὸ Ἑπερίδου, καὶ ἀναγίνωσκε.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α:

Ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες, ὅτι τὴν
 βουλὴν τοὺς πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ
 χρηματοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιῶς ἐν τοῖς
 ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν διεσκευασμένην ὅ, τι ἂν
 δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. καίτοι, ὧ ἄνδρες, εἰ
 οἱ ἀφήμενοι τοῦ στρατεύεσθαι ἕνεκα τοῦ βουλευέσθαι

Ἑπερίδου] Ita. B et Vrat. Vulgo Ἑπερίδου.

εἰς Πειραιᾶ] B et Vrat. ἐν Πειραιᾶ, mendose. Mox vulgo
 Πειραιῆως.

ἐν τοῖς ὅπλοις] Haec verba Taylorum deleri iubentem
 Beckerus recte castigavit.

ἀφήμενοι] Vulgo ἀφιέμενοι: Beck. ἀφειμένοι: nos codd. B

ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν τάξει
 διέτριβον, ἄρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες
 φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν; ἐν οἷς Λεωκράτης
 οὕτως καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρὰς ὤχετο καὶ
 τὰ χρήματα τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε, καὶ ἱερὰ τὰ 165
 πατρῶα μετεπέμψατο· καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας
 ἤλθεν, ὥστε κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἔρημοι μὲν
 ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερέων, ἔρημοι δὲ αἱ φυλακαὶ τῶν
 τειχῶν, ἐξελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι
 κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὧ ἄνδρες, τίς οὐκ ἂν
 τὴν πόλιν ἠλέησεν, οὐ μόνον πολίτης, ἀλλὰ καὶ ξέ-
 νος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδημηκῶς; τίς
 δ' ἦν οὕτως ἢ μισόδημος τότε, ἢ μισαθήναιος, ὅστις
 ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον ἑαυτὸν ὑπομεῖναι ἰδεῖν, ἠνίκα ἡ
 μὲν ἦττα καὶ τὸ γεγονός πάθος προσηγγέλλετο· ὄρ-

et Vrat. scripturam, etiam p. 166. obviam dedimus. Mox A
 ὑπὲρ τῆς πόλεως.

τὰ ὑπάρχοντα] Articulum, quem Reiskius desiderabat,
 ex B et Vrat. sumpsimus.

ἱερέων] Vulgatam hanc contra Taylorum ἱερέων legi iu-
 bentem Reiskius scite defendit. Paullo post edebatur ἔρημοι
 δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ, ubi inutile καὶ sustuli cum codd. meis:
 vix enim paribus membris μὲν — δὲ καὶ — δὲ inveneris.

ἑαυτὸν] Vrat. τὸν αὐτόν. Mox huius et codicis B aucto-
 ritati obtemperans τῷ δήμῳ eiecimus, quod ante προσηγγέ-
 λετο vulgo addebatur utpote ex sequentibus repetitum.

Ἡ δὲ ἦν ἡ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν· αἱ δ' ἐλπί-
 δες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντα
 ἔτη γεγονόσι καθεστῆκεσαν· ὄρα ἢ δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν
 166 θυρῶν γυλαῖκας ἐλευθέρους περιφόβους, κατεκτη-
 χύας, καὶ πυρθανομένας εἰ ζῶσι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀν-
 δρῶν, τὰς δ' ὑπὲρ πατρῶν, τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν,
 ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρωμένας· τῶν δὲ
 ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ τὰς ἡλι-
 κίας πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρα-

ἡ πόλις] Articulum, repertum etiam in MSS. meis, pri-
 mus Reiskius adiecit, quod Beckerum latuit, recte tamen
 quid sit ὄρα ἢ δ' ἦν ἡ πόλις exponentem: exemplis ab eo alla-
 tis adde Eumathium de amor. Ismen. i. p. 4. 5. p. 190. 8.
 p. 372. 10. p. 436. ed. Lips. Mox Reisk. ἐλευθέρως mavult,
 adstipulante Schulzio.

αὐτῶν] Reisk. αὐτῶν.

ὀρωμένας] Hanc vocem cum superiori ὄρα ἢ δ' ἦν non bene
 iungi ratus Schulzius ὀρομένας, aut ὀρωμμένας legi voluit:
 cuius viri dubiis etiam Iacobsius permotus in Animadvers.
 ad Euripidem p. 126. ὀρομένας coniecit, quod verbum non
 nisi apud poetas memini me legisse. Acutiorem autem hanc
 crisin equidem quam veriore dixerim.

τὰς ἡλικίας] Post Maussacum ad Harpocrat. v. Αὐτόλυκος
 p. 121. etiam Taylorus e Suida v. πεπορημένους T. 3. p. 87.
 ταῖς ἡλικίαις legi iubet, quod Beckerus hinc edidit: contra
 Hauptm. Reisk. et Schulz. vulgatam defendunt. Codices
 mei a vulgata nil discrepant.

ὑπὸ τῶν νόμων] Hanc lectionem e Stephani coniectura

τεύεσθαι ἀφεμένους, ἰδεῖν ἦν καὶ ὅλην τὴν πόλιν
 ἐπὶ γήρωσ οὐδῶ διαφθειρομένους, διπλᾶ τὰ ἱμάτια 167
 ἐμπεπορημένους. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν
 πόλιν γινομένων, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν τὰ μέγι- 168
 στα ἡτυχηκότων, μάλιστ' ἂν τις ἤλγησε καὶ ἐδάκρυ- 169
 σεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἠνίχ' ὄραυ ἦν 170
 τὸν δῆμον ψηφισάμενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους,

fluxam omnes receperunt, firmatam Suidae auctoritate et
 Hamb. Codices mei ὑπὸ τὸν νόμον.

ὅλην τὴν πόλιν] Articulum iam pridem e Suida additum
 munit A, locum eodem modo citante d'Orvillio ad Chariton.
 p. 385. Pone v. πόλιν Suidas τότε adicit, haud male, modo
 aliunde confirmetur: Beckerus praepropere in textum sus-
 cepit.

ἐπὶ γήρωσ οὐδῶ] Male Suid. ὄδῶ. Notum enim Homeri-
 cum ἐπὶ γήραος οὐδῶ, quod orator respicit.

διαφθειρομένους] Vulgatam hanc vario modo a V. D., quo-
 rum tentamina post d'Orvillium l. c. Beckerus explosit, sol-
 licitatum cum codicibus meis retinui. Atque ita et Hauptm.
 et Reiskius: Becker. contra Suidae lectionem περιφθειρομέ-
 νους praetulit.

μάλιστ' ἂν] Vrat. μάλιστα δ' ἂν, quae lectio fortasse non
 plane negligenda. Geminum locum particulae δὲ post geni-
 tivos absolutos cum δὲ inchoantes fateor me frustra adhuc
 quaesivisse; similia autem haec Herodoti 2, 50. τῶν δὲ οὐ
 Φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δὲ μοι δοκέουσι ὑπὸ Πλα-
 σασγῶν ὀνομασθῆναι. Ex quo genere loca nonnulla conguessit
 Mathiae Gr. Gr. §. 606. 3. p. 892., quae transcribere taedet.

τοὺς δὲ ξένους Ἀθηναίους, τοὺς δὲ ἀτίμους ἐντί-
 μους· ὃς πρότερον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι καὶ ἐλεύθε-
 ρος ἐσεμνύετο. τοσαύτη δὲ ἡ πόλις ἐκέχρητο μετα-
 βολῇ, ὥστε πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλή-
 νων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις
 ἀγαπᾶν, ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀσφαλῶς δύ-
 νηται διακινδυνεύσαι· καὶ πρότερον μὲν πολλῆς χῶ-
 171 ρας τῶν βαρβάρων ἐπάρχειν, τότε δὲ πρὸς Μακεδό-
 νας ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν· καὶ τὸν δῆμον, ὃν
 πρότερον Λακεδαιμόνιοι καὶ Πελοποννήσιοι, καὶ οἱ
 τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες Ἕλληνες βοηθῶν ἐπεκαλοῦν-

ὃς πρότερον] Vulgo ὃς πρῶτον, quod Schulzius significatu
 τοῦ πρότερον positum esse monet, cuius loquendi usus exempla
 collegerunt Musgravius ad Sophocl. Antig. 1327. p. 371. Erf.
 Viger p. 67. Bosius Ellips. p. 738. Schaef. His autem accu-
 ratius examinatis facile patet, vocabulo tum, ne eius signi-
 ficationes confundantur genitivum vel ἢ necessario apponi:
 id quod omnia quae huius usus exempla novi, egregie com-
 probant. Quare hic praetuli cod. A lectionem: Reiskius πρὸ
 τοῦ coniecerat.

ἀγαπᾶν] De verbi significatione, qua pro ἀρκείσθαι usur-
 patur v. ad Philemon. Gramm. p. 226. Mox Vrat. τῶν αὐτῶν
 pro αὐτῶν, uti supra, constanti fere corruptela.

διακινδυνεύσαι] Hoc e Vrat. pro vulgo κινδυνεύσαι rece-
 pimus.

οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες] In B et Vrat. articulus deest:
 pro κατοικοῦντες Vrat. κατηγοροῦντες.

το, οὗτος ἔδειτο τῶν ἐξ Ἄνδρου, καὶ Κέω, καὶ Τροϊζῆνος καὶ Ἐπιδαύρου, ἐπικουρίαν αὐτῷ μεταπέμψασθαι. ὥστε, ὦ ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς τοιούτοις φόβοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τσαύτη αἰσχύνῃ ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε ὄπλα φέμενον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς, ἀλλὰ φυγόντα καὶ προδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν, τίς ἂν ἢ δικαστὴς Φιλόπολις, καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότη τῆς πόλεως βοηθήσειε; τὸν οὐδὲ συμπενήσσει τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς τολμήσαντα, οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πό- 172 λεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο αὐτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἡ μὲν χώρα

αὐτῷ μεταπέμψασθαι] Ita bene Schulz. et Morus: vulgo αὐτῷ.

ἐγκαταλιπόντα] A et Vrat. ἐγκαταλείποντα.

προδόντα] Vulgo παραδόντα, quod Thorlac. et Becker. servaverunt; Reisk. παριδόντα; haud male Taylorus denique προδόντα coniecit, quod MSS. meis comprobatum inveni.

τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς] Taylorum ταῖς τῆς π. συμφοραῖς reponentem correxit Reiskius.

τὴν τῆς πόλεως] Vrat. et Ald. τῆς omittunt: pro αὐτῆς Vrat. αὐτήν.

τὰ δένδρα συνεβάλλετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς
 θήκας, οἱ δὲ νεῶ τὰ ἄπλα. ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν
 τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν τάφρων,
 οἱ δὲ τῆς χαρακώσεως· οὐδεὶς δ' ἦν ἀργὸς τῶν ἐν τῇ
 πόλει· ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέσχετο
 173 τάξαι Λεωκράτης. ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας τὸν
 μηδὲ ξυνεγεκείν, μηδ' ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα
 τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας
 ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων, θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς
 τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος ἀτάφων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γε-
 γενημένων· ὧν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παρῶν ἤσχυν·
 θῆ, ὁ γδὴ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

συνεβάλλετο] Sic e MSS. meis pro vulg. συνεβάλετο recepi.

νεῶ] Haec lectio et Mori et Schulzii sagacitati debetur, adolescentibus inter arbores et muros locum esse non posse intelligentium: at fortasse ad Melanthonem tanquam huius scripturae auctorem recurrere oportet, vertentem: „*templa* [suppeditabant] clypea.“ Thorlacius *νάοι*; Schaubius servata vulgata *νέοι*, intelligit *agros*.

τάφρων] Vulgo τὰφρων: quod Taylorus restituit, caeteri editores suscepere, quibus iam codicum adde auctoritatem.

εἰκὸς] Ante Taylorum *εἰκότως* edebatur, inepte: eius emendationem dudum receptam firmant MSS. et Hamb. Mox Vrat. *συνεγεκείν*.

θανάτῳ ζημιῶσαι] Interponit A *χρῆ*, quod e margine irrepsisse, manifestum est. Mox Vrat. vitiose ὡςτε ἐπὶ τούτῳ.

XII. Περὶ ὧν, ἄνδρες, μικρῷ πλείω βούλομαι
 διελθεῖν καὶ ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι, καὶ μὴ νομίζεν
 ἄλλοτρίους εἶναι τοὺς τοιοῦτους τῶν δημοσίων ἀγῶ-
 νας. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαι τὸν ἔλεγ- 174
 χον σαφῆ κατὰ τῶν τάναντία ἐπιτηδεύόντων ποιοῦσιν.
 ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὴν ἔπαινον, ὅς μόνος ἄθλον τῶν
 κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι ἐστὶ, τοῦτον ἐπειδὴ
 κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοι-
 νοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως, μὴ παραλιπεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ

τοὺς τοιοῦτους τῶν δημοσίων ἀγῶνας] Reiskius τοὺς τοιοῦτους
 λόγους τῶν δημοσίων ἀγῶνων coniciebat, a Schulzio refutatus.

τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν] Ita legendum Mureto visum Var.
 Lect. 17, 6. quod Beckerus lectore nil monito in textum su-
 scepit. Firmant MSS. et Hamb. Nempe ἀνδρῶν vulgo omit-
 tebatur.

τὸν ἔπαινον] B et Vrat. ἔλεγχον, nempe ad versum praece-
 dentem uterque aberrantes.

τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως — ἀγῶσι τῆς πόλεως] Ho-
 rum loco edebatur τὴν κοινὴν σωτ. τῆς πόλεως ἐτελεύτησαν: quod
 dedimus, debetur A, B et Vratisl. (v. Passovium l. c. p. 31.)
 et Hamb., qui tamen prius τῆς πόλεως omittit. Ita fere lo-
 cum supplendum esse pridem monuerat Muretus Var. Lect.
 17, 6., cui quum de fide huius supplementi non constaret,
 nunc primum Beckerus aures praebuit: omittitur autem in
 Mureti supplemento, quod codicis auctoritate niti apertum
 est, prius τῆς πόλεως, male, quum ipsa vocis repetitio lacu-
 nae ansam dederit, atque ἀνήλωσαν scribitur, quod commu-
 nis dialecti, non Atticae est: v. Philemonis Lex. technol. p.

τοῖς πολεμίοις ἀπήντησαν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς Βοιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχοῦμενοι, οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς ἔχθροῖς· ἀλλὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων περιβόλων, τὴν δὲ θρέψασαν αὐτοὺς αἰσχυρόμενοι περιορᾶν πορθουμένην· εἰκότως· ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γεννησάντας, καὶ τοὺς ποιητοὺς τῶν πατέρων οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς εὐνοίαις, οὕτω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκούσας, ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας καταδεέστερον διάκεινται· τοιαύταις δὲ γνώμαις χρησάμενοι, καὶ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν ἐξίσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ ὁμοίως τῆς τύχης ἐκοινωνήσαν. τῆς γὰρ ἀρετῆς
 175 οὐ ζῶντες ἀπολαύουσιν, ἀλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν ἐγκαταλελοίπασιν, οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀπο-

256. Brunck. ad Sophocl. Aiac. 1038. et ad Aristoph. Acharn. 1170. Valcken. ad Phoeniss. 592. p. 290.

τῆς Βοιωτίας] Vrat. τοῖς B, et mox αὐτῶν pro αὐτῶν cum B: uterque etiam paullo post iterum αὐτούς.

ἀρίστοις] B et Vrat. ἀριστα. Zonaras Lex. T. 1. p. 291. Ἀριστος· ὁ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθῶν.

θανόντες ἔνθα παρετάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀμύνοντες. εἰ δὲ δεῖ καὶ παραδοξότατον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον· τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἐλευθερία καὶ ἀρετή· ταῦτα γὰρ ἀμφοτέρω τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δὲ οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἡττης αἰτίους τοὺς ταῖς διανοαῖς μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας, οὐδ' ἂν εἰς ἡττηθῆναι δικαίως φήσειε. τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες, εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται· ἐδήλωσε δὲ ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή. μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ οὗτοί τε τὸν βίον μετήλλαξαν, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος 176 εἰς δουλείαν μετέπεσεν· συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία· ὅθεν καὶ

ἔνθα παρετάχθησαν] Marklandus ad Lysiam p. 438. (47, 8. Steph.) ἔνθαπερ ἐτάχθησαν non male coniecit.

ἀμύνοντες] Taylori ἀμυνοῦντες Beckerus edidit, coniecturae hanc lectionem deberi, non annotans.

ἡττης αἰτίους] Tayl. ἡττησθαι coniecit, ab aliis satis refutatus. Paulo ante e Vrat. οὐχ p. οὐδ' suscepi.

τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον] Reiskio διὰ τὸν etc. legi iubenti miror Schulzium assensum esse. Quod mox sequitur καλῶς, in Vrat. deest: ibidem mox ἐλευθερίας pro ἐλευθερίαν.

Φανερόν πᾶσιν ἐπαίησαν οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες. ὥστε, ὧ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυρθεῖην εἰπὼν στέφανου τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ οὐκ ἀλόγως ἐπετήδευόν, ἐπίστασθε, ὧ Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τιμᾶν. εὐρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ὑμῖν δὲ στρατηγούς ἀγαθοὺς, καὶ τὸν τύραννον ἀποκτείναντας. καὶ τοιοῦτους μὲν ἄνδρας οὐδ' ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ὀλίγους εὐρεῖν ῥάδιον, τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νενικηκῆτας εὐπετῶς πολλαχόθεν ἐστὶ γεγονότας ἰδεῖν. ὥσπερ ταῖνυν τοῖς ἐυεργέταις μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε, οὕτω δίκαιον καὶ τοὺς τῆν πατρίδα καταισχύοντας καὶ προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν.

XIII. Σκέψασθε δὲ, ὧ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν
177 ἐστὶν ἀποψηφίσασθαι Λεωκράτους τουτουῖ, τὰ δι-

καὶ δι' ἃ] Reiskius καὶ γὰρ δι' ἃ mavult.

εὐρήσετε δὲ] Morus δὲ hic pro γὰρ poni annotavit. Mox Beckerus τοὺς τὸν τύραννον leg. suadet, intellectis nimirum Harmodio et Aristogitonee.

οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν] Tayl. οὐδ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν, quod Beck. suscepit: Reisk. contra οὐδ' ἐνεστὶν ὑμῖν proponit. Neutro opus esse demonstravit Hauptmannus.

καὶ αὖ ποιοῦσι· τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἔστι καὶ κατεγνωσμένον. ἢ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγω βουλὴ (καὶ μηδεὶς μοι θορυβήσῃ· ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν) τοὺς Φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας τότε τοὺς πολεμίους λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι, ὡς ἄνδρες μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν ἄλλων φονικά ἀδικήματα ὀσιώτατα δικάζοντας, αὐτοὺς ἂν εἰς τινὰς τῶν πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρανομήσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, μείναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι· καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εἰ τὸν τοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκθέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅστις, ἀνὴρ ἂν, οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεία τῇ πατρίδι; ἔτι

Φεύγοντας] Becker. Φυγόντας: v. ad p. 149. Mox A ἐγκαταλιπόντας, quod receptum fere velim.

τοὺς πολεμίους] Recte ita MSS. pro vulg. ὡς πολ., quae ex interpretatione originem duxit: de quo appositionis usu comparativo v. Matth. Gramm. Gr. §. 433. p. 599. Reisig. Coniectan. in Aristophan. p. 35. Persius Sat. 6, 74. *ast illi tremat omento popa venter.*

νομίζετε] Vrat. νομίζητε. Mox Ald. τοιοῦτόν τε, quod iam in Hamb. correctum.

μείναντος] Ald. μείνοντος. Mox A υἱῶς pro υἱοῦς.

δὲ ὁ δῆμος δεινὸν ἠγησάμενος εἶναι τὸ γινόμενον, ἐψηφίσατο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς Φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. ἃ δὴ κατέγνωσται μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, κατεψηφίσται δὲ ὑφ' ἡμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίστης ἀξία εἶναι τιμωρίας, τούτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; πάντων γὰρ ἀνθρώπων 178 ἔσεσθε ἀγνωμονέστατοι, καὶ ἐλαχίστους ἕξετε τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας. ὡς μὲν οὖν ἔνοχός ἐστι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπασιν, ὧ ἄνδρες, Λεωκράτης, φανερόν ἐστι.

XIII. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ἡμᾶς ἐξαπατᾶν, λέγοντα ὡς ἔμπορος ἐξέπλευσε, καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. ἐάν οὖν ταῦτα λέγῃ, ἐνθυμεῖσθε ὧ ῥαδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδαν ἐμβαίνουσιν οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων

κατέγνωσται μὲν[Vrat. μὴ προ μὲν, et mox ὑφ' ἡμῶν.

ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδα] V. ad p. 148.

ἀλλ' ἐκ] Vrat. ἀλλ' εἰσί. Mox vulgabatur usque ad novissimum orationis editorem μόνοι, aperto vitio; μόνοις omnes MSS.

ὄρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι· ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς
 ἑταίρας καὶ τῶν Σεραπαινῶν, ἀλλὰ μόνος μετὰ παι-
 δὸς τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ, τί προσῆκεν ἐν Μεγά-
 ροις τὸν Ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν,
 καὶ τὰ ἱερά τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι, καὶ τὴν οἰ-
 κίαν τὴν ἐνθάδε πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ
 προδεδωκέναι τὴν πατρίδα, καὶ μεγάλα πάντας ἡδικη-
 κέναι; ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν ἀτοπώτατον, εἰ περὶ
 ὧν αὐτὸς προσεδόκα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς
 ἀπολύσετε, κύριοι γενόμενοι τῆς ψήφου. χωρὶς δὲ
 τούτων, οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν
 ἀπολογία. πῶς γὰρ οὐ δεῖν τούτους μὲν ἐπὶ ἔμπο-
 ρίαν ἀποδημοῦντας, σπεύδειν μὲν ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως 179
 βοήθειαν· τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ

πρὸς δὲ] A πρὸς τούτοις, ex glossa scilicet. Iliad. v, 678.
 Demosth. adv. Leochar. p. 1084, 12. πρὸς δὲ, καὶ ἐν γυναικῶν
 οἱ αὐτοὶ οὗτοι. in Midiam p. 531, 21. καὶ πρὸς. Plura
 Sturz. Lex. Xenoph. T. 3. p. 700. dabit. Quamquam codicis
 A lectio, modo πρὸς δὲ τούτοις scripseris, per se haud mala est.

κατεγνώκει τε αὐτοῦ] Reisk. pro τε maluit γε, quod Be-
 ckerum in textum suscepisse miror. Vrat. αὐτοῦ.

αὐτὸς] Ald. αὐτοί.

τεύξεσθαι] Scaliger τετεύξεσθαι vult, quod Beckerus
 adeo recepit.

τούς μὲν ἐπὶ ἔμπορίαν] Particulam μὲν, quam desiderabat

κατ' ἐργασίαν ἐκπλεῖν, ἥνίκα οὐδ' ἂν εἰς προσκλήσασθαι οὐδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάξαι; ἥδεως δ' ἂν αὐτοῦ πυθοίμην, τίνα ἐμπορίαν εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν τῇ πόλει τοῦ παρασχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοὺς ἐπίοντας ἀμύνασθαι, μεθ' ὑμῶν μαχόμενος; ἐγὼ μὲν οὐδεμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὔσαν βοήθειαν. ἄξιον δὲ ἐστίν οὐ μόνον αὐτῷ διὰ τὴν πράξιν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ διὰ τὸν λόγον τοῦτον· φανερῶς γὰρ ψεύ-

Schulzius, e MSS. addidit. Mox H. Stephani correctionem, ἐπ' ἐμπορία, vulgari quidem linguae Graecae usu comprobata, nolim Beckerum statim in textum suscepisse, licet eodem fere modo Demosthenes adv. Callipp. p. 1236, 23. ἐφ' ἑτέρας ἀποδημῶν ἐμπορία dixerit. Absque enim codicibus talia emendare, temerarium nobis videtur, reputantibus ἐπὶ in structurā verbi significationem motus habentis saepissime etiam tum accusativo iungi, quum causam notat, uti in huius generis dictionibus ἐπὶ θήραν ἐξίνααι etc., de quibus v. Sturzii Lex. Xenoph. T. 2. p. 267. Ac praeter Beckerum Stephani scripturam nullus editorum vulgatae praetulit.

καὶ κατ' ἐργασίαν] Taylorum καὶ eiici iubentem refutarunt Schulz. et Beckerus. Reiskius καὶ οὐδὲ κατ' ἐργασίαν coniciebat.

προσκλήσασθαι] B προσκλήσασθαι. Binis locis mox A ἐμπορίαν.

ἀμύνασθαι] Vrat. ἀμύνεσθαι: ex eodem et A et B revocavimus mox μεθ' ὑμῶν pro μεθ' ἡμῶν.

ἀλλὰ διὰ] Vulgo καὶ interponitur, quod auctoribus B et Vrat. sustulimus. Iidem mox male ἐπεδήμει pro ἀπεδήμει.

δεσθαι τετόλμηκεν. οὔτε γὰρ πρότερον οὐδεπώποτε ἐγένετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκέντητο χαλκοτύπους. οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Μεγάρων, ἕξ ἔτη συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ πεντηκοστῆς μετέχων ἐτύγχανεν, ἣν οὐκ ἂν καταλιπὼν κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει· ὥστ' ἂν μὲν τι 180 περὶ τούτων λέγη, οὐδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω.

XV. Ἡξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος, ὃν αὐτῷ συμβεβλήκασι τινες τῶν συνηγόρων, ὡς οὐκ ἔνοχός ἐστι τῇ προδοσίᾳ. οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος, οὔτε πυλῶν, οὔτε στρατοπέδων, οὔθ' ὅλως τοῦ τῆς πόλεως οὐδενός· ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι τοὺς μὲν τούτων κυρίου μέρος ἂν τι προδοῦναι τῆς ὑμετέρας δυνάμεως, τουτουὶ δ' ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν. ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδιδόντες· οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὰ

ὑμᾶς ἐπιτρέψειν] B et Vrat. ἡμᾶς.

συμβεβλήκασι] A συμβεβουλήκασι, uti Simonus in interpretatione tacite correxit: haud mala lectio, tamen vulgatae non par. B vitiose συμβεβήκασι, tralatitia verborum commutatione.

ὅλως] Vrat. ὀμως. ^λ Qui statim sequitur articulus τῶν, nescio quo casu in edd. Hauptm. et Beckeri in τοῦ transiit, quod an de consulto factum sit, ignoro. Caeterae editt. et MSS. in τῶν conspirant.

ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ, τῶν πατρῶων νομίμων ἀποστερῶν.
καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαν, οἰκείσθαι ἂν συνέ-
βαινε· δούλην δὲ οὔσαν τὴν πόλιν ὄν τρόπον οὗτος
ἐξέλιπεν, ἀοίκητον ἂν γενέσθαι· ἔτι δὲ ἐκ μὲν τοῦ
κακῶς πράττειν τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ
τὸ βέλτιον εἰκὸς ἔστιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι
ἀνάστατον, καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι.
ὡςπερ γὰρ ἀνθρώπων ζῶντι μὲν ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς
πρᾶξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται
181 πάντα, δι' ὧν ἂν τις εὐδαιμονήσειεν· οὕτω καὶ περὶ

ἐκείνων] B et Vrat. ἐκεῖνον.

συνέβαινε· δούλην δὲ οὔσαν τὴν πόλιν, ὄν τρόπον etc.] Reiskius συνέβαινε, δούλην οὔσαν τὴν πόλιν· ὄν δὲ τρόπον, οὗτος ἐξέλιπεν ἐκλειθεῖσαν; ἀοίκητον coniecit: Schulzius συνέβαινε, δούλην γ' οὔσαν τὴν πόλιν· ὄν δὲ τρόπον etc., ut vulgo, quod Thorlacius et Beckerus ediderunt. Nos non solum nihil mutavimus, immo, quum δούλην δὲ οὔσαν τὴν πόλιν ad explicanda ὄν τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν necessario pertineant, recepta Reiskii vel Schulzii scriptura loci vim dixerim potius infringi. Caeterum pro ἀοίκητον Vrat. ἀνίκητον.

ἀνάστατον] Reisk. ἀνάστατοι, ἀναγκαῖον, quo minime opus.

τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται] Bene ita pro τελ. καὶ συναναιρεῖσθαι, unde Taylorus lectionem vulgata etiam ineptiorem proculdit, ex Ald. revocavit Reiskius, quem caeteri sequuti sunt: confirmatque codicum consensus.

τὰς πόλεις συμβαίνει, πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν ὅταν ἀνάστατοι γέωνται. εἰ γὰρ δεῖ τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεως ἐστὶ θάνατος ἀνάστατον γενέσθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὰ τείχη κα- 182
 θηρέθη. καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίας ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι· ἀλλ' οὐχ, ὅσαι πώποτ' ἀνάστατοι γεγονάσι. τοῦτο μὲν γὰρ, εἰ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν ἐστὶ, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων, καὶ πάσης ἐπάρξασα

εὐτυχίαν] Falluntur, qui de defendenda vulgata ἀτυχίαν contendunt, quos inter d'Orvillius ad Chariton. 227., Schulzius, Thorlacius, Beckerus: agitur enim de statu urbis non eversae, sed evertendae. Nempe orator urbem ἀνάστατον factam cum τελευτήσαντι comparat. Quare quod Taylorus sagaciter coniecit εὐτυχίαν, Reiskius recte suscepit, fidem facientibus codd. et A et B: in Vrat. Schaubius annotavit quantum e pallida codicis scriptura hodie erui possit, ἀτυχίαν videri exstare. At scripturam terminationum $\bar{\alpha}$ et $\bar{\epsilon}\nu$ praesertim in principio vocabulorum ita similem esse, ut ultra scribae manus sit, si solum manus ductum spectes, saepenumero ambigas, quodvis fere codicis folium docere potest.

εὐδαιμονίας] Sic optime MSS. loco vulgatae ἠγεμονίας. Mox Vrat. et B πώποτε.

τῆς Ἀσίας, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστι; τοῦτο δέ, Μεσσήνην, πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικισθεῖσαν;

XVI. Ἴσως οὖν τῶν συνηγόντων αὐτῷ τολμήσει τις εἰπεῖν, μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἓνα ἀνθρώπον ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀπολογίαυ ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ἧ δικαίως ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχωρήσαντες, ὑμᾶς

κατεσκάφη] B καθρέθη, at suprascriptum κατεσκάφη.

Μεσσήνην] Ita plerique, ac potior vulgo videtur haec nominis scriptura prae altera Μεσσηνη: v. Spohn. ad Isocrat. Paneg. 26. nos ad Philem. Lex. technol. p. 265, MSS. tamen mei Μεσσηνη: quis autem in huius generis caussis testes audiat codices manuscriptos? Infra p. 211. habes Μεσσηνίους, quod MSS. quoque praeter Vrat. tuentur.

συνηγόντων αὐτῷ] Taylorus αὐτοῦ vult, ut in Vrat. est. Beckerus, etsi συνηγορούντων αὐτῷ legi posse viderat, id quod dudum occupaverat Augerius, ideo iure a Boissonado ad Lucae Holstenii Epistolas (Parisiis 1817.) p. 422. reprehensus, tamen vulgatam codd. Anglis firmatam praeceunte Schulzio defendit, idque rectissime. Cuius dativi usus exemplis, quae e Platone, Demosthene, Aristophane, aliis Boissonadus diligenter l. c. collegit, addas quae apud Matth. Gr. Gr. §. 392. p. 527. not. leguntur.

πρᾶγμα] B et Vrat. notanda varietate, πρόσταγμα.

ἔατῳσαν διαγινῶναι περὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ' ὅλως
 μηδὲν τούτων πεποιήκεν, οὐ μανία δὴ πού τοῦτο λέ-
 γειν, ὡς οὐδὲν ἂν γένηται παρὰ τοῦτο; ἡγοῦμαι
 δ' ἔγωγε, ὧ ἄνδρες, τοῦναντίον τούτοις, παρὰ τού- 185
 των εἶναι τῆ πόλει τὴν σωτηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰ-
 κεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκάστου μοῖραν φυλαττομένη·
 ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνός τις παρίδοι, λέληθεν ἑαυ-
 τὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεποιηκώς. καίτοι βράδιόν
 ἐστίν, ὧ ἄνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν
 διανοίας ἀποβλέψαντας, τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν. ἐκεῖ-
 νοι γὰρ οὐ τῷ μὲν ἑκατὸν τάλαυτα κλέψαντι θάνα-

μανία]. Vrat. μανία. Schaubius mox pro γένηται suspica-
 hatur ἐγένετο. Quod sequitur παρὰ τοῦτο, restituimus ad
 fidem codicum omnium, Reiskio idem infra p. 184. ὡς οὐδὲν
 παρὰ τοῦτο τῆ πόλει ἐστίν cornigi iubente, cui ibi obsequuti
 sumus, παρὰ τοῦτο ipso Vrat. praebente: intelligunt ibi inter-
 pretes νόμον, quod unde intelligatur, non habet.

παρὰ τούτων] Sic MSS. nostri pro vulg. παρὰ τοῦτον,
 quod per se ferendum foret: v. Schulz.

ἐκάστου] Vulgo ἐκάστων, quod MSS. auctoritate muta-
 vimus.

παρίδοι] Ita MSS. uno consensu: de ὅταν cum optativo
 cf. Hermann. ad Vig. p. 792. Matth. Gr. Gr. §. 521. p. 741.
 nos. Dissen. de verb. graec. temp. et mod. p. 44.

ἐκεῖνοι γὰρ οὐ τῷ μὲν] Vulgo μὲν falso ita collocatum,
 ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐ τῷ, cui iustum locum e MSS. vindicavi-
 mus.

τον ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα δραχμᾶς, ἔλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυλήσαντα ἀπέκτειναν, τὸν δὲ μικρὰ, ἔλάττονι τιμωρίᾳ ἐκόλαζον· οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν, τὸν δὲ ἐλεύθερον, εἴργον τῶν νόμων. ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασι θάνατον ὤρισαν εἶναι τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν

τῶν νόμων] Hanc vulgatam lectionem MSS. auctoritate firmatam, cuius loco e Taylori coniectura editores, si Reiskium excipias, omnes τῶν νομίμων substituerunt, retinui, etsi Taylori commentum admodum probabile esse probe intelligerem, praesertim quum utramque vocem nonnunquam in MSS. commutari constet, id quod ipsi annotavimus supra ad p. 159. R. Cf. Xenoph. de rep. Laced. 1, 8. Ac τῶν νομίμων τινα ἀποστερεῖν Lycurgus dixit supra p. 180. et infra p. 239. R. Defendendae autem vulgatae adhiberi potest Demosthenis locus ex orat. in Timocratem, ubi p. 733, 9. vitiose editur: ἐὰν δὲ τις ἀπαχθῆ, τῶν γονέων κακώσεως ἢ λωκῶς, ἢ ἀστρατείας, προσειρημένον αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων, εἴργεσθαι, εἰσιῶν ὅπῃ μὴ χρῆ, δεσάντων αὐτὸν οἱ ἑνδεκα; quem locum, quum ὑπὸ omni codicum auctoritate careat, annotante id ipsum Reiskio, ita mecum lege et distingue: ἐὰν δὲ τις ἀπαχθῆ — προσειρημένον αὐτῷ τῶν νόμων εἴργεσθαι, εἰσιῶν etc. Habes igitur hoc ex loco τοὺς νόμους eo sensu, quo supra vocem ferre posse editores negant: quamquam etiam Salmasius, ne sciens quid neglexisse videar, de modo usurarum p. 774. Demostheni νομίμων reddendum suadebat.

παρανομήμασι] Hoc post H. Steph. loco παρανομήμασι, quod tuentur A et B, editores fere omnes susceperunt, munus tandem codice Vrat.

ἀπέβλεπε τοῦ γεγενημένου πράγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν 184
 τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων ἐλάβανον, ἀλλ' αὐτὸ
 ἐσκάπουν τοῦτο, εἰ πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ
 πλείον ἐλθὼν μέγα βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ
 γὰρ ἄτοπον ἄλλως πως περὶ τούτων ἐξετάζειν. Φέρε
 γὰρ, ὡς ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς τὸ Μητροῶν ἐλ-
 θῶν ἐξαλείψειεν, εἴτ' ἀπολογοῖτο, ὡς οὐδὲν παρὰ
 τοῦτο τῇ πόλει ἐστὶν, ἄρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείναντ' αὐτόν;
 ἐγὼ μὲν οἶμαι, δικαίως, εἴπερ ἐμέλλετε καὶ τοὺς
 ἄλλους σῶζειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον
 ἐστὶ τοῦτον, εἰ μέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελ-
 τίους ποιήσειν. καὶ οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστι

εἰ πέφυκε] Vulgo ἢ πέφυκε, quod quum ferri posset, Reiskius coniecturam suam εἰ π. ipse repulit: at felicissime eruit, quod MSS. praebent omnes. Mox Ald. βλάπτει.

περὶ τούτων] B περὶ τούτου, haud male. Mox vulgo παρὰ τοῦτον, de quo diximus ad p. 182. Reisk.

ἀπολογοῖτο] Vrat. ἀπελογοῖτο. Mox e Mori coniectura Beckerus ἀποκτείναντ' edidit, parum circumspecte. Plato Alcibiad. I. apposite p. 111. F. εἰ βουληθεῖημεν εἰδέναι μὴ μόνον ποῖοι ἀνθρώποι εἰσιν, ἀλλ' ὅποιοι ὑγιεῖνοι ἢ νοσῶδεις, ἄρ' ἱκανοὶ ἂν ἡμῖν ἦσαν διδάσκαλοι οἱ πολλοί; Cf. Erfurdt. ad Sophocl. Oed. T. 664. ed. min.

σῶζειν] Hoc pro vulg. σώσειν ex B et Vrat. revocavimus.

τοίνυν] Omittit Vrat., qui cum B mox ἐμέλλετε pro εἰ μέλλετε.

μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιοῦτους γενέσθαι ἡμέτερον εὐτύχημα εἶναι. τοῦτον μέντοι διὰ τοῦτο μείζονος τιμωρίας, ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινήν, ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν
185 ἐζήτησεν.

XVII. Ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο προσιδόναι, εἴ τις ἔρχετο ἐκ τῆς πό-

ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα] Ita MSS. nostri, quae lectio etsi an ab ipso auctore profecta sit, equidem dubitaverim, sanior certe videtur Taylori et Reiskii commentis; hic enim ἀλλ' εἰ καὶ τ. π. edidit, ille ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. ἐν ἔστι, ut exstat iam in Ald. et Thorlacius vulgavit. Vulgatam servarunt Hauptm., Schulz. et Beckerus, in eo tamen falsi, quod ἀποβλέπετε mente supplendum censuerint: quo minime opus videtur. Euripides Phoenice apud Aeschin. in Timarch. p. 154. Reisk.

ἐγὼ μὲν οὕτω, χ' ὥςτις ἐστ' ἀνὴρ σοφός,
λογίζομαι τὰληθῆς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
σκοπῶν δίαίταν ἦντιν' ἐμπορεύεται,

ubi quo minus locorum memor eius generis, cuius sunt Xenophontis Cyrop. 1, 6, 8. ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀρχειν σκοπῶν λογίζομαι, mutata distinctione εἰς ἀνδρὸς φύσιν cum proximo σκοπῶν iungi iubeas, id quod Valckenarius Diatr. p. 270. fecit, Taylori nota satis prospectum esse videtur.

ἡμέτερον] Vrat. ὑμέτερον. Idem mox cum B πλείονος pro μείζονος.

λεως. καὶ γὰρ οἱ πρόγονοί ποθ' ἡμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλαμίνα διέβησαν. καὶ οὕτως ἐστὶν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρανηκώς, ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον συμβαλεῖν ἤξιωσε. ποῦ γὰρ οὐ περιβόητος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἢ Φθονερός ἐστίν, ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὃς οὐκ ἂν εὖξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ἐτεόνικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίνθιος, καὶ τὰ Αἰγινήτων ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἔμελλον πορίζεσθαι· ἐγκαταλιπόμενοι δ' οἱ πρόγονοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, βία καὶ τοὺς ἄλλους ἠλευθέρωσαν, ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμίनि μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ναυμαχεῖν. μόνοι δὲ ἀμφοτέρων πε-

διέβησαν] Unus Reiskius, nisi operis tribuendum, διέβησαν, quod tamen A servat.

ἤξιωσε] B ἤξιωσεν. Mox Vrat. Φανερός pro Φθονερός.

αὐτοῖς] Vrat. αὐτοῖς. Mox Taylorus μεθ' αὐτῶν volebat: male.

ἀμφοτέρων περιγεγόνασι — ὡς ἐκατέρων προσῆκε] Hunc locum ex Isocratis Paneg. 20. ἀμφοτέρων κρατήσαντες, ὡς ἐκατέρων προσῆκεν expressum esse, Morus ibi annotavit.

ριγεγόνασι, καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων,
 ὡς ἑκατέρων προσῆκε, τοὺς μὲν, εὐεργετοῦντες, τοὺς
 δὲ μαχόμενοι νικῶντες. ἄρα γε ὅμοιον τῷ Φεύγοντι
 186 τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν πλοῦν εἰς Ῥόδου; ἢ που
 ταχέως ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτον
 ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καταισχύοντα
 τὴν αὐτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλου τὴν πα-
 τρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν
 Ἀλέξανδρον, φίλου ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι γῆν
 καὶ ὕδωρ ἤτησε, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ
 καὶ τοῦ λόγου τιμωρίαν ἠξίου λαμβάνειν, ἢ που
 τὸν ἔργῳ παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολε-
 μίοις οὐ μεγάλας ἂν ζημίαις ἐκόλασαν; τοιγαροῦν
 τοιαύταις χρώμενοι γνώμαις, ἐνενήκοντα μὲν ἔτη τῶν
 187 Ἑλλήνων ἠγεμόνες κατέστησαν. Φοινίκην δὲ καὶ Κι-

εὐεργετοῦντας] Vrat. εὐεργετοῦντας.

ὅμοιον] Hauptm. ὅμοιοι mavult, et Reiskius etiam aliter.
 At nulla opus correctione.

ταχέως] Taylorum τραχέως legi iubentem Schulzius re-
 futavit.

αὐτῶν] Vrat. αὐτῶν, et sic Taylorus malebat.

ἠξίου] Revocavit ex Ald. Reiskius pro ἠξίου, quod A et
 B tuentur: illud Vrat.

ἔτη] B et Vrat. ἔτι, vulgari confusione.

λικίαν ἐπόρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ καὶ ναυμα-
 χοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες ἐνίκησαν, ἑκατὸν δὲ
 τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἀπα-
 σαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν.
 καὶ, τὸ κεφάλαιον τῆς νίκης, οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι
 τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν, ἀλλ' ὄρους τοῖς βαρ-
 βάροις πήξαντες τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλά-
 δος, καὶ τούτους κωλύσαντες ὑπερβαίνειν, συνθήκας
 ἐποιήσαντο μακρῶ μὲν πλοίῳ μὴ πλεῖν ἐντὸς Κυα-
 νέων καὶ Φασήλιδος, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτονόμους ¹⁸⁸
 εἶναι μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας. καίτοι οἴεσθε ἂν, εἰ τῆ

καὶ ναυμαχοῦντες] Desunt in B et Vrat. Inverso ordine A
 καὶ πέζ. καὶ ναυμαχ. Retinui autem vulgatam verborum se-
 riem, etiam obviam in Xenoph. Hell. 1, 1, 14.

τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν] „Alius dixisset ἠγάπησαν
 στήσαντες.“ Ita Reiskius. Scite confert Schaubius Demosthe-
 nis verba in Neaeram p. 370, 25. τὸν νόμον γράψαντες ἐν στή-
 λῃ λιθίνῃ, ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ, scil. τὴν στήλην.

Φασήλιδος] Hoc pro vulg. Φάσιδος, quod MSS. servant,
 iussu Taylori et Wesselingii ad Diodor. 12, 4. T. 1. p. 481.
 recepi. De hac Cimonis pace praeter ea quae Beckerus
 contulit, v. Lessingii *Sämmtliche Schriften* T. 14. p. 334.
 Meier. *de bonis damnatorum et fiscalium debitorum* p. 117.
 Caeterum de nominis Φάσηλις prosodia, quod secundum
 alios etiam Φασηλις fertur, v. Spohn. ad Isocrat. Panegy-
 33. p. 93., cui iam adde Arcadium de accentibus p. 31, 15.

Λεωκράτους διανοία χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τοῦτων ἂν τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἔτι τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; χρὴ τοίνυν, ὡ ἄνδρες, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν τε καὶ κολάζειν, ἄλλως τε καὶ Λεωκράτην, ὃς οὔτε ἔδεισεν, αὐτε ἠσχύνθη ὑμᾶς.

XVIII. Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νευομίκατε περὶ τούτων, καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε· ἀξιον γὰρ ὅμως, καίπερ πρὸς εἰδότας, διελθεῖν. ἐγκώμιον γάρ, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, εἰσὶ τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι, καὶ τὰ ἔθνη τῶν ἐξ ἀρχῆς
 189 ταῦτα κατασκευασάντων· οἷς ἂν προσέχητε, τὰ δίκαια ποιήσετε, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἀξιοὶ τῆς πόλεως δόξετ' εἶναι. ὑμῖν γάρ ἐστιν ὄρκος, ὃν ὀμνύουσι πάντες οἱ πολῖται, ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσι καὶ ἔφηβοι γέωνται· μήτε τὰ ἱερὰ ὄπλα καταισχυνεῖν, μήτε τὴν τάξιν

ἠσχύνθη ὑμᾶς] Reisk. ἡμᾶς, cum A et B. At Vrat. et Ald. bene ὑμᾶς, quod etiam caeteri editores excudi iusserunt.
 ἐξ ἀρχῆς] A ἐξαρχῆς. Mox ex Vrat. ἐγγραφῶσι dedimus: vulgo ἐγγραφῶσιν.

τὰ ἱερὰ ὄπλα] Articulum A suggestit.

καταισχυνεῖν] Vrat. κατεσχύνειν. E Steph. coniectura Taylorus, quem praeter Reiskium caeteri sequuti sunt, vulga-

λείψειν, ἀμυνεῖν δὲ τῇ πατρίδι, καὶ ἀμείνω παρα-
δώσειν. ὃν εἰ μὲν ὁμώμοκε Λεωκράτης, Φανερωῶς
ἐπιώρηκε, καὶ οὐ μόνον ἡμᾶς ἠδίκηκεν, ἀλλὰ καὶ
εἰς τὸ θεῖον ἠσέβησεν· εἰ δὲ μὴ ὁμώμοκεν, εὐθὺς δῆ-
λός ἐστι παρεσκευασμένος οὐδὲν ποιήσειν τῶν δεόν-
των. ἀνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
τῶν θεῶν τιμωρήσοισθε. βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι
τοῦ ὄρκου· λέγε γραμματεῦ.

Ὁ Ρ Κ Ο Σ.

Καλός γε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσιος ὁ ὄρκος. παρὰ
τοῦτον τοίνυν ἅπαντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι

tam καταισχύνειν et ἀμύνειν emendavit. Mox Vrat. λήψειν pro
λείψειν.

ἐπιώρηκε] A ἐπιώρηκεν. Mox A et Vrat. ὑμᾶς: v. ad
init. p. 135. Reisk.

ἠσέβησεν] Vulgo ἠσέβηκεν, quod ad fidem MSS. meorum
mutavi.

καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν θεῶν] Sic ex A supplevi vulgatam,
quae καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν ferebat: in qua lectione καὶ sensu
carebat. Mox e Vrat. τιμωρήσοισθε scripsimus pro vulg. τι-
μωρήσησθε, quod MSS. Angli servant.

ὉΡΚΟΣ] Omittit B. Ipsa iurisiurandi, ab ephebis in
templo Agrauli, in arce sito, praestandi, formula conceptis
verbis apud Stobaeum Serm. XLI. exstat, unde transcribo:
Οὐ καταισχυνῶ ὄπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην,
ἔτοιγ' ἂν στοιχήσω. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὀσίων, καὶ
μόνος καὶ μετὰ πολλῶν. τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω,

πῶς ἂν ἄνθρωπος γένοιτο ἀνοσιώτερός, ἢ μᾶλλον
 προδότης τῆς πατρίδος; τίνα δ' ἂν τρόπον ὄπλα κα-
 ταισχύνειε τις μᾶλλον, ἢ εἰ λαβεῖν μὴ θέλει, καὶ
 τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ τὸν πα-
 190 ραστάτην καὶ τὴν τάξιν λείλοιπεν ὁ μὴδὲ τάξαι τὸ
 σῶμα παρασχών; ποῦ δ' ὑπὲρ ὀσίων καὶ ἱερῶν ἤμυ-
 νεν ἂν ὁ μὴδένα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνι δ' ἂν τὴν
 191 πατρίδα προὔδωκε μείζονι προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τούτου

πλείω δὲ καὶ ἀρείω, ὅσων ἂν παραδέξωμαι. καὶ εὐηκοήσω τῶν αἰ-
 κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ
 οὐστίνᾳς ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσῃται ὁμοφρόνως. καὶ ἂν τις
 ἀναιρῇ τοὺς θεσμούς, ἢ μὴ πείθῃται, οὐκ ἐπιτρέψω. ἀμυνῶ δὲ
 καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερά τὰ πάτρια τιμήσω. Ἱστορες
 θεοὶ τούτων, quibus nomina deorum, qui advocantur, e Pol-
 luc. 8, 106. haec adde: Ἄγραυλος, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεὺς,
 Θαλλῶ, Αὐξῶ, Ἥγεμόνη. Mentionem huius iuramenti iniicit
 Demosthenes de fals. legat. p. 438, 18. ubi v. Schol. August.
 Plura intpp. Pollucis l. l. conferunt.

καταισχύνειε] B et Vrat. vitiose καταισχύνοιε. Mox MSS.
 θέλει pro θέλοι suppeditabant.

ὁ μὴδὲ τάξαι] Vrat. μὴ δέ.

τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα προὔδωκε μείζονι προδοσίᾳ] Ingeniosa
 quidem est, nec tamen necessaria Wesselingii emendatio ad
 Petiti Leg. Att. p. 232. prolata: τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα προ-
 ὔδωκε μείζονα; προδοσία γὰρ τὸ τούτου μέρος etc., quam prae-
 eunte interprete Germanico Beckerus praepropere in textum
 suscepit. Vulgatam, quae etiam codicum lectio est, tole-
 rant Taylorus, Reiskius, reliqui.

μέρος ἐκλειμμένη, τοῖς πολεμίοις ὑποχείριός ἐστιν. εἶτα τοῦτον οὐκ ἀποκτενεῖτε τὸν ἀπάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχον ὄντα; τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; τοὺς ἔν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ῥάδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.

XVIII. Καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι τὸ συνέχου τὴν δημοκρατίαν ὄρκος ἐστί, τρία γάρ ἐστιν, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης. τούτων τοίνυν ἕκαστος ταύτην τὴν πίστιν δίδωσιν. εἰκότως· τοὺς μὲν γὰρ 192 ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν,

τοῖς πολεμίοις] Articulum ex A adieci.

ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι] Quae vulgo feruntur ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι, inepta esse nemo non vidit praeter d'Orvillium ad Charit. p. 394., qui applaudente Beckero vulgatam grata et quaesita verborum translocatione defendere studet. At sensu aperto de emendatione loci haud longe inquirendum erat, quam a Taylora propositam, MSS. mei ita omnes firmarunt, ut non possem non eam in textum recipere, idem suadente Passovio Symbol. crit. l. c. p. 30. Quae ad h. l. attulit Reiskius, merae sunt nugae: contra in ed. Vitebergensi vulgatum μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργιζόμενοι, quod si auctoritate aliqua niteretur, libenter codicum meorum scripturae praetulissem.

ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων
τούτων εἰσὶ. τοὺς δὲ θεοὺς οὐτ' ἂν ἐπιορκήσας τις
λάθοι, οὐτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν.
ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδες γε καὶ τὸ γένος ἅπαν
τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπί-
πτει. διόπερ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ταύτην τὴν πίστιν
ἔδοσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτε
ἔμελλον παραταξάμενοι μάχεσθαι πρὸς τὴν Πέρξου
δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὐρόντες, ἀλλὰ μιμησάμενοι
τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὄρκον· ὃν ἄξιόν ἐστιν, ἃ
193 ὅμως ἰσχυρῶς ἐστὶν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν
ἐκείνων ἀρετὴν. καὶ μοι ἀναγίνωσκε αὐτόν.

τὸν ἄλλον χρόνον] A τῶν ἄλλον χρόνον, B τῶν ἄλλων χρόνων

ταύτην τὴν πίστιν] Articulum omittit A.

ἔδοσαν αὐτοῖς] Unus Vrat. ἔδωκαν αὐτοῖς. Idem etiam mox
αὐτῶν pro αὐτῶν.

παρ' ὑμῖν] Expectassem hic ἡμῖν.

ὃν ἄξιόν ἐστιν, ἃ ὅμως etc.] Conclamatus omnium iudicio
hic locus, sola vix sanandus coniectura, cui restituendo MSS.
mei vulgatam Aldi scripturam exhibentes non sufficiunt, ita
ut vetustissimum hic latere vitium necessario suspicere. Vi-
rorum doctorum commentis, quae quum inania et irrita sint
omnino, repetere hic nolui, fuse expositis a Beckero, qui
Melanthonis lectionem omni fide carentem amplexus ὄρκον,
ὃν ἄξιόν ἐστιν μαθόντας, [ἃ ὅμως ἰσχυρῶς ἐστὶν ἐν τοῖς γεγραμμέ-
νοις] ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν edidit, adde Wyttenbachii conie-

ὍΡΚΟΣ.

Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀποθανόντας· ἀλλὰ ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων ἅπαντας θάψω. καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς βαρβάρους, τῶν μὲν μαχεσαμενῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πόλεων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω, τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω· καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω παντάπασι, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγινομένοις ἔάσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας.

Οὕτω τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ πάντες, ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν 194
μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον βοηθόν. καὶ πάντων Ἑλλήνων

cturam, qui quum in Polybio ἰσχυρῶς εἰπεῖν absolute dici animadverteret, Eclogis Historicis p. 419. ita locum emendari iussit: ὃν ἄξιόν ἐστιν ἀκούειν διὰ τὸ, ὡς ἰσχυρῶς εἰπεῖν, καὶ ἐν τοῖς γηγεραμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν. Nos interim vulgatam dedimus.

ὍΡΚΟΣ] Omittunt A, B et Vrat.

ἐμπρησθέντων] Vrat. ἐμπρισθέντων, et mox οὐδὲν ἂν οἰκοδομήσω: Hauptm. ἀποικοδομήσω, quod operarum errori videtur tribuendum.

μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον βοηθόν] Haec Taylora ita tautologa

ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον, μάλιστα ἢ πόλις ἡμῶν εὐδοκίμησεν. ὃ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατον, τοὺς μὲν προγόνους ὑμῶν ἀποθνήσκειν τολμᾶν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ μὴ κολλάζειν τοὺς καταισχύναντας αὐτήν, ἀλλὰ περιορᾶν τὴν κοινήν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλειαν, ταύτην διὰ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν καταλυομένην.

XX. Καίτοι, ὦ ἄνδρες, μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἔστιν οὐδὲν τούτων περιιδεῖν. Βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι, καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ ἄλλων βέλτιον βουλευσέσθε. τοῦτο γὰρ ἔχει μέγιστον ἢ πόλις ἡμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων παράδειγμα τοῖς Ἑλλησι γέγονεν. ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ πασῶν ἔστιν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν

videbantur, ut alterutrum alterius glossam iudicaret: cui tamen nemo aures praebuit, idque recte.

προγόνους ὑμῶν] Pro vulg. ἡμῶν ex A reposuimus ὑμῶν.

εὐκλειαν] B εὐνοϊαν; in Vrat. neutrum.

διὰ τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν] Unus Reiskius silentibus reliquis editoribus διὰ τῆς τῶν — πονηρίας malebat. Articulum τὴν, qui vulgo deerat, ex A et Vrat. adiecimus.]

γέγονεν] Sic A et Vrat.; vulgo γέγονα.

ἀρχαιοτάτη] Vrat. ἀρχαιοτάτη, et mox διενηρόχασι.

ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διευηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ βασιλεύοντος, Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξαναστήσαντας, κατανείμασθαι τὴν χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες, τὸν θεὸν ἐπηρώτων, εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας· ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ 195 αὐτοῖς, ὅτι τὴν πόλιν αἰρήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα τὸν Ἀθηναίων ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευον

βασιλεύοντος] Unde cum Hauptmanno Schulzius βασιλεύσαντος ediderit, ignoro.

γενομένης ἀφορίας] Huc referenda sunt Etymologi M. v. εἰρεσιώνη p. 303, 35. Λυκοῦργος δὲ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν, οἷον ἰκετηρίας: quae postrema vitio laborant.

πόλιν ἡμῶν] A ὑμῶν.

ἐπιλήψονται] Vulgatam a Reiskio sollicitatam MSS. consensus firmat: nempe Reiskius εἰ καὶ πῇ λήψονται suadebat, quod Schulzio probavit.

τὸν Ἀθηναίων] Vulgo τῶν, quod auctoritate codd. B et Vrat. cum τὸν commutavi: v. Schaeferi Meletem. crit. p. 8. et ad Gregor. Cor. p. 1043. Heind. ad Plat. Gorg. 82. p. 115. Pone v. Ἀθηναίων in MSS. et in edd. nomen Κόδρον vulgo additur, quod, utpote foedissimam glossam e margine in textum intrusam, quin inter genuina scriptoris verba locum occupare sinerem, a me non potui impetrare. Nempe non poterat Pythia, quum de fatali Atheniensium ducis caede oraculum consueto more ambiguo ederet, ipsum pro-

ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ, τῶν Δελφῶν τις, πυθόμενος τὸ χρηστήριον, δι' ἀπορόδητων τοῖς Ἀθηναίοις ἐξήγγελεν. οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὡς

prium ducis nomen simul significare, nisi praeter morem vellet clare et manifeste eloqui, quod non nisi cum erroris periculo fieri poterat. Ac re vera hoc in oraculo Pythiam ducis nomen reticuisse, certissime produnt veterum de eius effato fabulae. Ita Velleius Pat., qui rem omnium accuratissime narrare videtur, 1, 2. *quarum ultimus rex fuit Codrus, Melanthy filius, vir non praetereundus. quippe cum Lacedaemonii gravi bello Atticos premerent, respondissetque Pythius, quorum dux ab hoste esset occisus, eos futuros superiores.* Iustinus 2, 6, 16. *Erant inter Athenienses et Dorienses simultatum veteres offensae, quas vindicaturi bello Dorienses, de eventu praelii oracula consuluerunt. Responsum superiores fore, ni regem Atheniensium occidissent.* Polyaeus Stratag. 1. p. 24. ed. Casaub. Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίοις πόλεμος ἦν. ὁ θεὸς ἐχρησα, νικᾶν Ἀθηναίους, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνοι πρὸς ἀνδρὸς Πελοποννησίου. Κόδρος ἦν Ἀθηναίων βασιλεὺς. Cicero Tusc. 1, 48. *quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore.* Cf. Perizon. ad Aelian V. H. 5, 13. *I nunc et defende, sis, pannum male adsutum.*

τῶν Δελφῶν τις] Vrat. τῶν ἀδελφῶν τις: B τῶν Δελφῶν, i. e. τῶν τις Δελφῶν, quod nisi vulgatam etiam A servaret, recepissem. Similem pronominis traiectionem habes ap. Demosthen. de fals. legat. p. 322. E. μικρὸν ἀκούσατέ μου ἔγωγε τῆς πρεσβείας ταυτησί. Infra p. 198. est τῶν ἀρχαίων τινος ποιητῶν. Alia plura dabit Matth. Gr. Gr. §. 278. p. 386.

τοῖς Ἀθηναίοις ἐξήγγελεν] Sic e B et Vrat. reposui loco vulgatae ἐξήγγελε τοῖς Ἀθηναίοις. A ἐξήγγελλε. Mox vulgo ἔσεικεν, quod e MSS. correxi.

ἔοικε, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀνθρώπους εὖνους ἔχοντες
 διετέλουν. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελοποννησίων εἰς
 τὴν Ἀττικὴν, τί ποιοῦσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἄνδρες
 δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὥσπερ Λεω-
 κράτης, ᾤχοντο, οὐκ ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ
 τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν· ἀλλ' ὀλίγοι ἄντες
 κατακλεισθέντες ἐπολιορκῶντο, καὶ διεκαρτέρουν εἰς
 τὴν πατρίδα· καὶ οὕτως ἦσαν, ὡς ἄνδρες, γενναῖοι οἱ
 τότε βασιλεύοντες, ὥστε προηροῦντο ἀποθνήσκειν
 ὑπὲρ τῆς τῶν ἀρχομένων σωτηρίας, μᾶλλον ἢ ζῶν-
 τες ἕτεραν μεταλλάξαι τὴν χώραν. Φασὶ γοῦν τοῦ
 Κόδρου παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν,
 ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα πτωχικὴν σταλὴν,

πρόγονοι ἡμῶν] A et Ald. ὑμῶν. Vrat. μοx καταλειπόντες
 [sic].

οὐκ ἔκδοτον] Vrat. οὐδ'. Idem mox διεμαρτύρουν pro διε-
 κερτύρουν, quo loco Reiskium aliquid deesse suspicantem
 Schulzius refutavit.

τῆς τῶν ἀρχομένων] Vulgo deest τῶν, quod e MSS. ipso-
 que Hamb. adieci, maleque abesse Reiskius annotaverat.

μεταλλάξαι] Enotat hoc e loco exemplum praesentis in-
 finitivi et aoristi eodem enunciato iunctorum Lobeckius Par-
 erg. ad Phrynich. p. 747. Cf. Peerlkamp. ad Xenoph.
 Ephes. p. 207. 257. Mox Reiskium τινὰ χώραν legi iubentem
 bene Heindorfius ad Platon. Charm. 7. p. 62. castigat, arti-
 culum fere vim indefiniti nonnunquam habere docens. Cf.
 Matthiae Gr. Gr. §. 266. p. 373. s.

196 ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα, Φρύγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως· προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνθασμένων, τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι τῷ δρεπάνῳ προσπεσόντα· τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα πτωχὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. τούτων δὲ γενομένων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἠξίουσιν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδωσαν, γνόντες δὲ ὡς οὐκ ἔτι δυνατόν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν, ἀπεχώρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις,

ὑποδύντα] Ernestius et Schulz. ὑπεκδύντα vult, non male, etsi haud necessarium. Vocem ὑπεκδύω, a Schneidero pridem addubitata Graecitati reddidit Passovius *über Zweck, Anlage und Ergänzung Griech. Wörterb.* p. 103. quibus adde Plutarch. de superstitione T. 2. p. 170. F. καίτοι γε ὡςπερ ὁ Τάνταλος ὑπεκδύναι τὸν λίθον.

τὸν Κόδρον] Hoc Tayloro glössema esse videtur, renitentibus Hauptmanno et Schulzio.

οὐκ ἔτι] B et Vrat. ἔστι, quae vocularum commutatio admodum frequens est: v. Philem. Lex. techn. p. 176. Μοκ

σχεῖν
B καταλαβεῖν. Ante Vrat. αὐτοῖς, et statim Κλεομάντι.

αὐτῷ τε καὶ ἐγγόνοις ἐν Πρυτανείῳ αἰδίων σίτησι
 ἔδοσαν. ὁρᾶτε· ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα Λεωκρά-
 τει οἱ τότε βασιλεύοντες, οἳ γε προηροῦντο τοὺς πο-
 λεμίους ἐξαπατῶντες ἀποθνήσκειν ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ
 τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀντικα-
 ταλλάττεσθαι; τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώνυμοι τῆς 197
 χώρας εἰσὶν, ἰσοθέῳ τιμῶν τέτυχηκότες. εἰκότως·

τοῖς ἐγγόνοις] Articulum ex Vrat. reposui, qui tamen
 cum B ἐγγόνοις, de qua voce monuimus p. 14. m.

ὁρᾶτε· ὁμοίως] Sic MSS. mei: vulgo ὁρᾶτε, εἰ ὁμοίως.
 Nempe librarii si propter tritissimam formulam ὄρα εἰ adie-
 cerunt. De ὁρᾶτε et ὁρᾶς per se sententiam efficientibus v.
 Heindorf. ad Platon. Protag. 66. p. 556.

μονώτατοι] Hunc superlativum ut in oratione prosa so-
 loecum hoc e loco memorat Scholiasta Aristophan. Plut.
 182. Cfr. Philemonis Lex. technol. p. 76. et quae Beckerus
 attulit. Caussam Auctor Lexici inediti cod. Paris. 2562.
 bene his explicat fol. 228. recto: Τὸ μόνον ὄνομά ἐστι ὑπερ-
 θετικόν· κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει, οὗ λεγόμενον καὶ
 [mendosa haec], ἀλλ' ἀνάγκη συνυπακούεσθαι, πρὸς ἃ αὐτὸ τὴν
 ἑαυτοῦ ὑπέρθεσιν ἔξει. ἐφ' ἃ λεγόμενον, μετέχει πάντως τὴν ἀπὸ
 πρόθεσιν, ἢ παροῦσαν, ἢ συνυπακουομένων, οἷον μόνος πάντων ἀντὶ
 τοῦ ἀπὸ πάντων καὶ οἷος ἀπ' ἄλλων, παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ
 ἐν τοῖς ἔπεσιν. τὸ μὲν οὖν δὴ μόνον ὄν, ἐν ἃν εἴη πάντως τὴν ἄλ-
 λων κενωρισμένην· τὸ δὲ μὴ μόνον ὄν, ἐν πάντως ἐστὶ, ἢ μεθ'
 ἑνὸς, ἢ μεθ' ἑτέρων πολλῶν.

ἐπώνυμοι] Nempe Codridae, quo nomine Codrus cum
 filiis Nileo et Medonte appellatur ab Aelian. V. H. 5, 13.
 Hauptmannus Meursium de Regno Attico 3, 15. laudat.

ὑπὲρ ἧς γὰρ ζῶντες οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δικαίως ταύτην καὶ τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεωκράτης οὔτε ζῶν, οὔτε τεθνεῶς δικαίως ἂν αὐτῆς μετὰσχοι, καὶ μονώτατος ἂν προσηκόντως ἐξορισθεῖν τῆς χώρας, ἢ ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ᾤχετο. οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας, καὶ τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

XXI. Καίτοι γε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἂν ποτε ὑπομείναι τὸν

ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον etc.] Locus hic corruptissimus, quem suae integritati obiter reddidimus ad Philemonis Lex. technol. p. 77. et XXXVII., vulgo ita fertur: ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δικαίως ταύτην καὶ τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεωκράτης, οὐδὲ τεθνεῶς, δικαίως ἂν αὐτῆς μετὰσχοι, καὶ μονώτατος δ' ἂν προσηκόντως ἐξορισθεῖν τῆς χώρας, ἢ ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ᾤχετο. In his, quae sine codicibus restitui non poterant, primum quod Lobockius ad Phrynich. p. 129. ante οὕτω σφόδρα excidisse ζῶντες egregie divinaverat, recepimus: mox B et Vrat. οὔτε τεθνεῶς, cui A optime οὔτε ζῶν praefigit. Reliqua ad fidem codicum meorum egregie inter se conspirantium restitui.

ὑπομείναι] Taylorus ὑπομείνεις vult, cui Beckerus obsequutus est. Schaubius in schedis annotavit: „Legendum suspicor ὑπέμεινε. Sic Isocrat. p. 653. ed. Lang. πυνθάνομαι παρεσκευάσθαι λέγειν τοιούτους λόγους· ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεψε etc. Idem p. 706. ἴσως δ' — ἐρεῖ — ὅτι οὐκ ἂν ποτε — ἀπέδωκε.“ MSS. a vulgata non recedunt.

ἀγῶνα τοῦτον, συνειδῶς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὥσπερ οὐ πάντας καὶ τοὺς κλέπτοντας, καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ τεκμηρίῳ χρωμένους· οὐ γὰρ τοῦ πράγματος ἔστι σημεῖον, ὡς οὐ πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας ἣν ἔχουσιν· οὐ γὰρ τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπλευσεν, οὐδὲ τὴν πάλιν ἐγκατέλιπεν, οὐδ' ἐν Μεγάροις κατώκησε· ταῦτά ἐστι τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι θεῶν τινα αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἴν', ἐπειδὴ τὸν εὐκλεῆ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχοι, καὶ οὐς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν καταστήσειεν. ἐτέρωθεν μὲν γὰρ ἀτυχῶν, οὐπω δῆλον, εἰ διὰ ταῦτα δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ' οἷς προὔδωκε, Φανε- 198

ἐξέπλευσε] Hoc pro vulg. ἐξέπνευσε a Stephano correctum MSS. firmant.

θεῶν τινα] A θεόν τινα: quem indefiniti usum nisi in oratione poetica non facile reperias. Platon. Phaedr. p. 247. C. οὔτε τις ὑμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητής. Pindar. Olymp. 2, 1. τίνα θεόν, τίν' ἦρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν. Moschī Idyll. 3, 118. τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος.

τύχοι] Ex MSS. pro vulg. τύχη reposui. Vrat. et B mox προδέδωκε pro προὔδωκε, quod e seq. huc traductum esse suspicari possis.

αὐτὸν] Vrat. αὐτόν, et mox δίδωσι.

ρόν ἔστιν, ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. καὶ μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν, ὡς περ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ λαμβεῖα καταλιπεῖν·

ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάβη τινά,
τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν, εἰς δὲ τὴν χεῖρῳ τρέπει
γνώμην, ἵν' εἰδῆ μηδὲν ἄν ἀμαρτάνει.

αὐτοῦ] Vrat. αὐτοῦ.

καὶ μοι δοκοῦσι] Ex Aldina μὴ pro μοι vulgatum, quod a Steph. et Melanth. correctum. iam MSS. consensus firmat.

ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων etc.] Hos versus, quos Euripidis esse sine iusta causa Valckenarius ad Hippol. 322. p. 198. suspicatur, Melanthe eleganter ita expressit:

*Iratus ad poenam Deus si quos trahit,
Auferre mentem talibus primum solet,
Caliginemque offundit, ut ruant suas
Furentes in clades, sibi quas noxiis
Accersierunt ulro consiliis malis.*

De sententia hac veteribus tralatitia praeter eos quos laudat Beckerus, vide Heynii Observat. ad Iliad. T. 5. p. 547. Erfurdt. ad Sophoclis Antig. 615. p. 302. Platon. de Republ. 2, 19. (p. 380. HSG.).

ἐξαφαιρεῖται] A ἐξαιρεῖται, B et Vrat. ἐξαιρεῖται τῶν φρενῶν, utrumque vitiose.

ἀμαρτάνει] Vrat. ἀμαρτάνη, quod Schaubius vulgatae praefert, me dissentiente. De indicativo post relativa recte

XXII. Τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων, ἢ τῶν νεωτέρων οὐκ ἀκήκοε, Καλλίστρατον, οὐ θάνατον ἢ πόλιν κατέγνω, τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκούσαντα, ὅτι ἂν ἔλθῃ Ἀθήναζε, τεύξεται τῶν νόμων, ἀφικόμενον, καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα, καὶ οὐδὲν ἦττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως 199 τὸ γὰρ τῶν νόμων τοῖς ἡδίκηκόσι τυχεῖν, τιμωρία ἐστίν. ὁ δὲ γε θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδίκημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον. δεινὸν γὰρ ἂν εἶη, εἰ ταῦτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις

posito erudite Schaeferus Melet. crit. p. 71. disseruit. Cf. Ephem. Litt. Ienens. a. 1812. No. 194. p. 514.

Καλλίστρατον] Vide de eo Beckerum ad h. l. et Boeckhii *Staatshaushaltung der Athener* T. 2. p. 246.

τῶν νόμων] Taylorus τῶν νομίμων vult, quod firmiter etiam munire Beckerus studet, at frustra: v. Hauptm. et Schulzium. Mox Vrat. τὸν βωμὸν τὸν δώδεκα θεῶν.

ἡδίκηκόσι] B et Vrat. ἀδικηκόσι.

ταῦτὰ] Vrat. ταῦτα. Quod statim sequitur φαίνονται, quum MSS. omnes tueantur ferrique quodam modo possit, etiam nos auctori reddidimus, optativo potius locum esse, haud ignorantes. In vulg. φαίνονται primus Stephanus impedit, scholium hoc addens: φαίνωνται, ἢ φαίνονται, quorum prius Beckerus, quem mirari non satis possis, adeo in textum suscepit; nam etsi dubia de particula *εἰ* cum coniunctivo recte iuncta in diem tolli videntur, uti post Iacob-

Φαίνονται. ἤγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τὴν τῶν
 Θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρώπινας πράξεις
 ἐπισκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς
 τετελευτημότητας, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν. εἰ-
 κότως· παρ' ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν,

sium in Thierschii Act. Philol. Monac. v. 1. fasc. 2. p. 149.
 nos ad Philemonem Grammaticum p. XXXVI. animadverti-
 mus, tamen multum abest, ut ei qui bono scriptori con-
 iunctivum talem de suo intradat, auctor ego suasorve ve-
 lim fuisse: immo ita caute in his adhuc incedendum, ut is
 qui coniunctivum tolerari posse iubeat, verendum sit, ut
 multis ulterius quam par sit progressus esse iam videatur.
 Reiskius porro φαίνοι suadet, idque ad deum refert, Thorla-
 cius φαίνοιτο edidit, quod si quid h. l. novandum est, ego
 quoque susceperim: Schaubius φαίνεσθαι coniecit: nempe
 triumviri in verbo plurali post neutrum plurale posito hae-
 rentes, in quo ego quoque haereo. Attamen in arte gram-
 matica, ubi dies hodie diei commenta delet, temerarium,
 ne graviori etiam nomine utar, eum dixerim qui lectionem
 consensu codicum plurium eorundemque optimorum affa-
 tim confirmatam, quae etsi cum vulgari praecepti usu pug-
 net, tamen ab aliqua parte excusari, sin minus defendi
 posse videatur, loco movendam esse censeat. Quare nihil
 hic muto, interim eorum huius usus exemplorum ab Hein-
 dorffio ad Plat. Cratyl. 38. p. 136. collatorum numero ac-
 quiescens, quae videndum annon augeri etiam possint.

ἔγωγε] Omittit Vrat. et B. Mox A male πᾶσαν.

εὐσέβειαν] Male εὐσέβειαν Schulzius coniecit, qui, si ora-
 tor alio verbo ac ἐπισκοπεῖν usus esset, fortasse audiendus
 esset.

καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν, εἰς τούτους μὴ ὅτι ἀμαρτεῖν, ἀλλ' ὅτι μὴ εὐεργετοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι, μέγιστον ἀσέβημά ἐστι.

XXIII. Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ, (εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἀρμόσει καὶ ὑμῖν ἅπασιν τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ γὰρ τῆς Αἴτνης ρύακα πυρὸς γενέσθαι· τοῦτον δὲ ρεῖν Φασὶν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμησάει πρὸς Φυγὴν, τὴν αὐτῶν **200** σωτηρίαν ζητοῦντας· ἕνα δὲ τινὰ τῶν νεωτέρων, ὀρῶν-

εὐεργετοῦντας] Egregiam hanc Melanthonis et Schulzii emendationem vulgatae ἐνεργοῦντας a Beckero posthabitam esse, valde dolendum: firmant et A et Vrat., eamque etiam Simonus, quem Beckerus ne novisse quidem videtur, Germanice expresserat. Vrat. τὸν αὐτὸν βίον.

καὶ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς νεωτέροις] Schulzius καὶ ante τοῖς νεωτέροις iterari iubet, quod Beckerus ita probat, ut eo posito prius deleat.

ἐκ γὰρ τῆς Αἴτνης] Ex Vrat. γὰρ addidi, eo etiam ducente B, cuius librarius verborum concinnitati consulturus, lineola transversa per v. γὰρ ducta deleri particulam inconsulto iussit. De lineā hac ad delendam vocem a librariis usurpata v. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 856. Nempe γὰρ inserto tenor orationis parenthesi interceptus restauratur, quod alioquin adiecto δὲ fieri solet.

καὶ δὴ καὶ] B et Vrat. καὶ δεῖ.

αὐτῶν] Vrat. αὐτῶν. Mox pro Φορτίου Palmerius suadebat ῥοθίου, quod post Taylorum etiam alii iure refutarunt.

τα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα, καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενον
 201 φέρειν, Φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου, καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει· λέγεται γὰρ κύκλω τὸν τόπον ἐκεῖνον περιῤῥεῦσαι τὸ πῦρ, καὶ σωθῆναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν προσαγορευθεῖσαι τῶν εὐσεβῶν χῶρον· τοὺς δὲ ταχέϊαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους, καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας, ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν, ὁμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν, τὸν ἅπασι

αὐτὸς ἐγκατελήφθη] In Ald. αὐτοῖ, quod dudum correctum. Quod Melantheo edidit, ipseque Vrat. praebet, ἐγκατελείφθη, tamen Beckerus vidit vulgatae non par esse.

λέγεται γὰρ] Reiskium miror etiam καὶ pro γὰρ edentem, quum Hauptmannus γὰρ, ex Aldina nimium a Reiskio in edendis orator. Graec. neglecta iam revocarit: quem caeteri omnes sequuti sunt. Atque ita etiam A et Vrat. Voculae enim καὶ et γὰρ tam saepe in codd. confunduntur, ut eos qui καὶ pro γὰρ, ubi causam vel rationem enunciati praegressi notat, poni posse contendat, falli credam, ipsis codicibus plerumque genuinam lectionem subministrantibus.

προσαγορευθεῖσαι] Reisk. προσαγορευέσθαι suadebat: Schulz. vulgata servata τοὺς κατοικοῦντας mente suppleri iubet.

τῶν εὐσεβῶν χῶρον] Vrat. τὸν pro τῶν: B εὐσεβῶν.

δεῖ] A δεῖν, non male.

τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα, κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τοὺς πατρίους τιμὰς ἀπεστέρηκε, τοὺς δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε, τοὺς δὲ τελευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ εἶασε τυχεῖν.

XXIII. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. Φασὶ γὰρ Εὐμόλπον, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης, μετὰ Θρακῶν ἐλθεῖν, τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα. τυχεῖν δὲ κατ' ἐκεί- 202
νους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθεά, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου

τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους] Καὶ additum vulgo post δὲ, quod ad Taylori mentem Thorlacius omisit, auctoritate cod. A et ego sustuli, nempe ortum ex syllaba sequente: de quo corruptelae genere post alios Boissonadus ad Tiberium Rhetorem p. 26. nuper disseruit.

βασιλεύοντα] Vrat. βασιλέα.

Κηφισοῦ] Unus Vrat. Κηφισσοῦ, idque male. Cf. de hac nominis scriptura Doederleinum in Thierschii Actis Philol. Monac. vol. 1. fasc. 1. p. 32. Geminatam litteram praeunte syllaba producta, uti in n. Παρνησός, Eustathius p. 1872, 51. aetatis admodum recentioris esse mouet. Etiam antiquiores Latinos a geminata littera S abstinuisse, tradit Quintilianus Inst. 1, 7, 21. quicum quae in Analectis criticis p. 16. annotavimus, sis conferas. Plura Leop. Schneiderus *Ausführliche Lat. Grammatik*, Vol. 1. Sect. 2. p. 438. seq.

δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν
 χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἡρώτα τὸν θεόν, τί ποιῶν
 ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος
 δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ
 συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων.

χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα etc.] Rem han-
 orator aliter narrare videtur, ac vulgari in oratoria propositum,
 quam servat Scholiasta Augustanus ad Demosth. de falsa le-
 gat. T. 2. p. 168. Reisk. "Αγραυλος καὶ Ἐρεθη καὶ Πάνδρως;
 θυγατέρες Κέκροπος, φησὶν ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δὲ, ὅτι πολί-
 μου συμβάντος παρ' Ἀθηναίοις, ὅτε ὁ Εὐμόλπος ἐστράτευσε κατὰ
 Ἐρεχθίδος καὶ μηχανομένου τούτου ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων ἀπαλλα-
 γήσεσθαι, εἴαν τις ἀνέλη ἐαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἢ τοίνυν
 Ἀγραυλος ἐκοῦσα αὐτὴν ἐξέθωπεν εἰς θάλαττον· ἔρριψε γὰρ ἐκυτὴν
 ἀπὸ τοῦ τείχους. εἶτα ἀπαλλαγέντος τοῦ πολέμου, ἱερὸν ὑπὲρ τού-
 του ἐστήσαντο αὐτῇ περὶ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως, καὶ ἐκείσε
 ᾄμνουσιν οἱ ἔφηβοι μέλλοντες ἐξιέναι εἰς πόλεμον. Nempe orator
 Agraulum Erechthei filiam dicit, quae secundum alios scri-
 ptores Cecropis audit. V. intpp. ad Polluc. 8, 105. Adde
 Schol. Platon. Phaedr. p. 55. ed. Ruhnken. Photii Lex. γ.
 Φοινίκια γράμματα p. 474. Bekkeri Anecd. Graec. T. 1. p.
 270. 444. Caeterum ut hoc obiter notem, filiae nomen non
 Aglauri, ut hic illic fertur, sed Agrauli fuit. Itaque Har-
 pocrationi p. 2. ed. Gron. Iungermannus ad Polluc. l. c. p.
 925. e MS. optime Ἀγραυλος vindicat, cui auctoritatem ad-
 das duorum codicum, Vratislaviensis, de quo supra moni-
 tum, et Londinensis in Museo Britannico asservati, a me-
 que hac de caussa inspecti.

τῷ στρατοπέδῳ] Quod Taylorus pro vulg. τῷ στρατοπέδῳ
 legendum vidit, omnibusque editoribus persuasit, firman-
 MSS.

ὡς δὲ θεῶ πειθόμενος, τοῦτ' ἔπραξε, καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλων ἀγαθὸς ποιητῆς, καὶ τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι· ἠγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολί- 203
ταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας, συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, ἃ πεποίηκε λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυ-

ὡς δὲ θεῶ] Vulgo ὁ δὲ, quod Taylorus Schulzio approbante in ὅδε mutandum esse non male suspicabatur: at genuinam auctoris manum MSS. mei restituerunt.

προείλετο ποιῆσαι] Interponebatur vulgo ποι, quod praesente Melanthe Taylorus uti e syllaba seq. ortum tandem deleri iubet, caeteris editoribus praeter unum Schulzium applaudentibus. Recte: MSS. quoque omittunt.

ἠγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις] De paradigmatum usu haec tradit Apsines in Arte: Πᾶν δὲ παράδειγμα λαμβάνεται ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ προσεχέστερα, etc. Anonymus in Socraticis Epistol. 30. p. 38. ed. Orell. καὶ φησι μὲν ἐν ταῖς τέχναις προσήκειν οἰκεία καὶ γνώριμα τὰ παραδείγματα φέρειν: ubi v. Allatium p. 271. Hinc aliquando fuit quum pro ἐκείνων suspicarer οἰκείων.

τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν] Usque ad Beckerum τῷ pro τὸ vulgabatur, quod A et B praebent.

τῆς παιδός] Vrat. τοῦ παιδός: B mox Κηφισσοῦ.

χίαν καὶ ἐνναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ
γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
χρόνῳ δὲ πολλῷ δρῶσι, δυσγενέστερον.
ἔγῳ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.

ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, ἥδιον] Taylorus ἥδιστος pro vulg.
ἥδιστον legi iubet: alii εἴ τις pro ὅστις malebant. At ὅστις
cum ἥδιστον bene iungi, Schaeferus docuit ad Porsoni Eu-
ripidem, Phoen. 519. p. 284. Quod dedimus ἥδιον, MSS.
subministrarunt.

χρόνῳ δὲ πολλῷ δρῶσι] Ita pro vulg. χρόνῳ δὲ δρῶσι πολ-
λῷ iam Grotius et Musgravius corrigendum esse viderunt,
quos Thorlacius et Beckerus sequuti sunt: Scaliger πολλὰ
malebat. Qui autem factum sit, ut πολλῷ alienum versus
locum occuparit, docent codices A et Vrat., in quibus deest
omnino: unde nil mirum, quum semel ommitteretur, falso
postea loco repositum esse. B, ut vulgo. Caeterum hoc
Euripideae Erechthei fabulae fragmentum hinc inter eius
fragm. vide relatum, p. 442. seq. ed. Beckii.

δυσγενέστερον] Hoc cum MSS. vulgatae δυσγενέστεροι
praetuli.

ἔγῳ δὲ δώσω etc.] Rotundiolem Reiskius putat hunc ver-
sum, si legatur:

ἔγῳ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν.

ἥ πρῶτα] Ita post Grotium etiam alii, firmante Vrat.
Taylorus editum ἥ tuetur, quod A et B. Plutarchus de ex-
silio p. 604. D., qui hoc Euripidis fragmentum refert, legit
οἱ, uti Scaliger coniecerat, Thorlaciusque edidit.

λογιζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν, πόλιν 204
 οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν·
 ἢ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
 αὐτόχθονες δ' ἔφουμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
 πεσσῶν ὁμοίαις διαφοραῖς ἐκτισμέναι,
 ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
 ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζει πόλιν, 205
 ἄρμὸς πονηρὸς ὡσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,
 λόγῳ πολίστης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

πεσσῶν ὁμοίαις διαφοραῖς ἐκτισμέναι] Plutarchi lectionem
 πεσσῶν ὁμοίως διαφορηθεῖσαι βολαῖς Musgravius eo bene refu-
 tat, quod οἱ πεσσοὶ non iacerentur: cui sententiae compro-
 bandae conferre poterat Sophoclis fragm. e Nauplio cita-
 tum Grammaticis in Brunckii Lexico Sophocleo p. 736.

— πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κυβῶν βολάς.

Denique monendum, ὁμοίαις pro vulg. ὁμοίως ex A et Vrat.
 a me flagitante sensu receptum esse.

εἰσαγώγιμοι] Ita cum Plutarcho, B, qui εἰσαγώγιμοι^{οι} ha-
 bet, et Vrat. pro vulgata εἰσαγώγιμαι dedimus, quam Reiskius
 et Schulz. servant.

πόλεος] Vulgæ πόλεως, MSS. firmatum; quod vitium, etsi
 dudum Grotio auctore sublatum, Hauptm., Reisk. et Schul-
 zius propagarunt. πόλεος habes in Euripidis Hec. 858. ubi
 v. Porson. Cf. Matthiae Gr. Gr. §. 80. p. 96. Koen. ad
 Gregor. Cor. p. 401. seq. ed. Schaeff.

πολίστης] Hanc Reiskii coniecturam, immerito a. V. D.
 spretam, firmant A et B: vulgo πολίτης. Non amplius igitur
 vox πολίστης inter dubias refertur. Post hunc versum Plu-

ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἔκητι τίκτομεν,
 ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα,
 πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἔν· πολλοὶ δέ νιν
 ναίουσι, τούτους πῶς διαφθεῖραι με χρή,

tarchus l. c. quinque alios versus addit a scriptura corruptissimos, qui a Lycurgo omissi, cum contextu caeterorum tam parum convenire videntur, ut eos aliunde istis illatos esse iudicem. Vulgantur autem ita:

Εἰ δὲ πάρεργον χρέ τι κομπάσαι, γυναῖκες,
 οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ συγκεκριμένον,
 ἴν' οὐτ' ἄγαν πῦρ, οὔτε χεῖμα συμπιτυεῖ.
 ἃ δ' Ἑλλάς Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
 τῆς γῆς δέλεαρ ἔχοντες συνθηρεύομεν.

Ibi vs. 1. Barnesius legi iubet δ' εἰς πάρεργον: at praestat potius δὴ pro δέ. Mox pro γυναῖκες Musgrav. φίλαι; nos γυναῖκες suspicamur. Vs. 2. Barn. propter metrum coniicit κερραμένον: recte. Vs. 4. et 5. Musgr. ita restituendos putat:

ἃ δ' Ἑλλάς Ἀσίς τ' ἐντρέφει κάλλιστ', αἰεὶ
 τῆς γῆς δέλεαρ ἔχοντες, οὐ θηρεύομεν,

satis corroborato τῆς γῆς δέλεαρ. Contra Hermannus ad Erfurdii Edit. Sophoclis Aiac. p. 629. ita emendat:

ἃ δ' Ἑλλάς Ἀσία τ' ἐντρέφει κάλλιστα γῆ,
 δέλεαρ ἔχοντες οὐδέν, οὐ θηρεύομεν.

ἔπειτα] Vrat. ἐπεὶ τά. Mox pro ἔκητι idem cum B ἐνεκεν, A ἐνεκα. Num autem e Porsoni praecepto ad Eurip. Orest. 26. etiam hic ἔκατι reponendum? Iudicent me harum recularum peritiores.

ῥυώμεθα] Singulari conspiratione MSS. ῥυόμεθα. Statim A πόλεως δέ.

πόλεως δ' — ναίουσι] Locum corruptissimum vario modo tentarunt, necdum tamen sanarunt. Vulgo: πόλεως δ' ἀπά-

ἔξ' ὃν πρὸ πάντων μίαν ὑπὲρ δοῦναι θανεῖν;
εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα, καὶ τοῦλάσσονος
τὸ μείζον, ἐνὸς μὲν οἶκος οὐ πλείον σθένει
πταίσας ἀπάσης πόλεως, οὐδ' ἴσον φέρει.

206

σης τοῦνομ', ἐν πολλοῖς δὲ μιν. Grotius et Scaliger applau-
dente Taylora:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοῖς δ' ἐνέ-
νόμοισι,

quod ego non intelligo. Barnesius sagaciter quo potissimum
laboret locus odorans, proponit vero propius accedens:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δὲ μιν
νέμουσι.

Rem denique conficiunt codices mei locum egregie restituen-
tes: praebent enim salva vulgata praeter quod νιν pro μιν ha-
beant, ναίουσι pro νόμοισι: unde iam locum ita distinguas:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν· πολλοὶ δὲ νιν
ναίουσι,

in quibus ego nihil de meo novavi praeter πολλοὶ, quod
quare in πολλοῖς mutatum sit, iam liquet. Sensus iam hic:
universae civitatis unum quidem nomen; at multi sunt, qui
in ea habitant: hos omnes vin perire me sinere? Schulzius
mire coniecit ediditque:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν· πολλοῖς δὲ μιν
νομοῖσι,

quod sibi habeat. Thorlacius πολλοῖς δ' ἐνι.

ὑπὲρ δοῦναι] Taylorus ὑπερδοῦναι malebat, a Reiskio re-
futatus.

ἐνὸς μὲν] Aldina εἶς μὲν, quod editores hinc recepere.
Nos e Vrat. ἐνὸς μὲν dedimus: omisso μὲν etiam A et B ἐνός.
Retinuit ἐνός Musgravius quoque.

εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ Φηλέων στάχυς
 ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
 οὐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
 θάνατον προταρβοῦσ'· ἀλλ' ἔμοιγ' ἔστι τέκνα,
 ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσι πρόποι,
 μὴ σχήματα δ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.

Φηλέων] Beckerus cum Grotio Φηλαιῶν; nos vulgatam codicibus firmatam retinimus. Mox A μὴν pro μιν, frequenti confusione: v. Koen. ad Gregor. Cor. p. 471. Schaef. Porson. ad Eur. Hecub. 405.

μιν ἐξέπεμπον] Etsi vulgo Tragicis μιν usurpari negant, qui tragicum stylum nosse sibi persuadeant, uti Brunckius ad Sophoclis Oed. Col. 313. Erfurdt. ad Antig. 864. Porsonus ad Eurip. Med. 139. p. 408., tamen eo perduci non potui, ut invitis MSS. νιν reponerem. Hic enim utriusque vocalae usus a classe auctorum aptus, quem qui de rebus grammaticis ex instituto scripsere, adhuc ne tetigerunt quidem, nondum ita exploratus mihi videtur, ut coniectura aliquid audere fas sit. Citant quidem νιν e Sophocle, (Oed. Col. 43.) Suidas h. v. T. 2. p. 625. et Phavorin. p. 1310, 23., apud quem male αὐτὰ pro αὐτὰς editur. Hanc in rem inquirenti adhibendi erunt Heynius Observat. in Iliad. δ, 480. T. 4. p. 643. Hermannus de Dialecto Pindari p. XIV. Boeckhius ad Pindarum T. 1. p. XXXIV., alii.

προταρβοῦσ'] Vrat. πρὸ τάρβους.

ἔστι τέκνα] Ita MSS. nostri, recte: vulgo εἶη. Quod statim sequitur ἃ, a MSS. abest, nempe a syllaba praecedente absorptum: Grotius αἰ.

σχήματα δ' ἄλλως] Grotius, Scaliger et Musgravius σχή-

τὰ μητέρων δὲ δάκρυ', ὅταν πέμψη τέκνα,
πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὀρμωμένους.
μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
ζῆν παῖδας εἶλον, καὶ παρήνεσαν κακά
καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα,
τύμβου τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλείαν τ' ἴσην.
τῇ μὲν δὲ παιδὶ στέφανος, ἢ μία μόνη
πόλεως θανοῦσα τῆσδ' ὑπερδοθήσεται,
καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρους
σώσει. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;

207

ματ' ἄλλως, quod Beckerus suscepit. Codices a vulg. nihil discrepant, quare anapaestum interim toleravimus.

δάκρυ'] A δάκρυα, et mox πέμποι.

παῖδας εἶλον] Ita, donec certiora e MSS. promentur, pro vulg. π. εἶλοντο, quam stare posse Reiskius credit, e Grotii et Scaligeri coniectura edidimus, in qua nihil nisi activi usus offendit. Erat aliquando, quum suspicarer παιδ' vel τέκν' ἔλοντο.

ἢ μία] Reiskius εἰ μία malebat.

καὶ τὴν τεκοῦσαν etc.] Hic versus et sequens ita vulgatur:

καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δυ' ὁμοσπόρους·

ὡς εἴ τι τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν.

Quod dedimus, partim e Grotii, qui σώσει pro ὡς εἰ legendum esse vidit, partim ex egregia Valckenarii ad Eur. Phoen. 1022. p. 355. coniectura fluxit; cuius lectionis vestigium in A, καὶ δὲ δύο θ' ὁμοσπόρων praeibente. Valckenarii scripturam Schulz., Thorlacijs et Beckerus pridem receperant.

τὴν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δώσω κέρη
 θύσαι πρὸ γαίας· εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
 πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
 οὐκοῦν ἅπαντα γοῦν τ' ἐμοὶ σωθήσεται,
 ἄρξουσὶ τ' ἄλλοι· τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 ἐκεῖνο δ', οὐ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
 οὐκ ἔσθ', ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ,
 προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ·

ἐμὴν γε] Posterior vox in MSS. meis omittitur. Mox
 vulgo θύσαι: editum ipse Vrat.

ἅπαντα γοῦν τ' ἐμοὶ] A et Vrat. ἅπαντας. Mox τ' e MSS.
 addidi: de duplici τε cf. Viger. p. 518. ed. sec. Adde Sco-
 lion ap. Athen. 15. p. 695. F. Reiskius tentabat ταῦν.

ἄρξουσὶ τ' ἄλλοι etc.] Taylorus auctore Scaligero vult
 ἄρξουσι δ' ἄλλοι; Reiskius, ἄρξουσιν ἄλλοι, ut A, et Thorlac.
 edidit. Musgravius totum locum ita legendum proponit:

οὐκοῦν ἅπαντ' ἄν' ἐμοὶ σωθήσεται,
 ἄρξουσὶ τ' ἄλλοι τῆς γ', εἰ σώσω πόλιν,

quod Beckerus in textum suscepit. Nos codicum scripturam
 sequuti, interpungendo post ἄλλοι locum interim adiuvimus.

ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλεῖστον] A ἐνείνω δὲ οὐ πλεῖστον, Vrat.
 ἐκεῖνο δ' οὐ πλεῖστον, B tantum τὸ omittit.

οὐκ ἔσθ' ἐκούσης etc.] Corruptissimo hoc loco Schulzii
 lectionem edidimus, partim e Valckenarii ad Phoeniss. 1022.
 p. 355., partim e felicissima Reiskii coniectura conflatam.
 Ita fere etiam Thorlacijs, nisi quod Valckenarii ἀνερ pro
 ἄτερ repetat. MSS. cum vulgata fere conspirant, quae ita
 habet:

οὐδ' ἄν τελείας χρυσέας τῆς Γοργόνος

208

τρίαιναν ὀρθὴν σταῖσαν ἐν πόλεως βάθροις

οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ἄτερ

προγόνων παλαιὰ θέσμιά τις ἐμβαλεῖ.

B et Vrat. πάλαι; cuncti ἐμβαλλεῖ. Musgravius cum Grotio
θέσμι' οὐ τις.

Γοργόνος] Minervae signum poeta temporum non valde curiosus respicit in Parthenone positum, nobile Phidiae opus, cuius e pectoralibus Gorgonis caput prominebat; de qua statua Pausanias 1, 24. praeter alia legenda narrat; τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὀρθόν ἐστὶ ἐν χιτῶνι ποδῆρει, καὶ οὐ κατὰ τὸ στέρον ἢ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν πεποιημένη. Quae Gorgonis effigies, Athenis nomine τοῦ Γοργογείου vulgo appellata (v. Suidae et Isocratis loca in Meursii Cecropia cap. 25. p. 34. s. prolata), Minervae statuis propria, etiam hodie in iis, quae nostram aetatem tulere, plerumque conspicitur. Hinc Cornutus de N. D. 20. p. 186. κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστὶ, κατὰ μέσον τῆς θεᾶς τὸ στήθος ἔξω προβεβηκυῖα τὴν γλῶτταν, ubi sat magnus codicum Paris., Florentinorum, aliorum meorum etc. numerus rectius προτομή [pro κεφαλῇ] — προβεβληκυῖα. Plura Porphyrius excerptus a Schol. Veneto Iliad. ε, 741. dabit, ad quem l. v. Heynii Observ. T. 5. p. 135. Caeterum de ipsa hac Minervae statua consulendus liber eruditissimi Francagalli, Quatremère-de-Quincy, *le Iuppiter Olympien*.

τρίαιναν] Musgravius insolita hastae significatione offensus, approbante Beckero, κρᾶνειαν coniecit: frustra. Ipse Pausanias l. c. ἐν δὲ τῇ χειρὶ ὄρου ἔχει. Non magis eidem Musgravio cessit, quod mox reposuit ἐν πόλεως ἀκροῖς, licet ei Beckerus suum quoque calculum adiecerit. Vrat. ἐν πόλει βάθρου.

Εὐμόλπος, οὐδὲ Θραῦξ ἀναστέψει λεῶς
 στεφάνοισι· Πάλλας δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
 χρῆσθ', ᾧ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι,
 σώζεσθε, νικᾶτ'. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 ᾧ πατρὶς, εἴθε πάντες οἱ ναίουσίν σε,

Εὐμόλπος] Exstabat in acropoli opus statuarium Erechtheum cum Eumolpo dimicantem sistens, de quo v. Pausan. 1, 27. Pro οὐδὲ Θραῦξ, quod statim sequitur, rectius legas οὐδ' ὁ Θ.

ἀναστέψει λεῶς] Deleta interpunctione post λεῶς Musgravii emendationem loco vulgatae ἀναστρέψει, MSSis quidem probatae substitui, frequentem utriusque verbi commutationem recordatus. Ita in Leonidae Tarentini carm. XXXVII. p. 62. ed. Meineck. miror edi potuisse δινωτοῦ στρεπτόν ἵπερσε λίθου, quum facillima correctione στέπτον locum affectum restitui nemo non intelligat. Reliqua loci huius admodum corrupti vulgo ita feruntur:

ἀναστρέψει λεῶς,

στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμήσεται,

in qua lectione a Tayloro usque ad Beckerum recepta annotandum δ' ἐχθρὸς merae Grotii menti deberi. Contra Musgravius insolenter:

στεφάνοισιν, οἷσιν οὐδαμοῦ τιμητέα.

Nos ore cœdiciis A, ἀναστρέψει λεωστέφάνοισι· Πάλλας δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται praebentis locum restituimus. B et Vrat. στεφάνοισί τ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

σώζεσθε, νικᾶτ'] A et Vrat. καὶ interponunt.

οὐκ ἔσθ' ὅπως etc.] Hunc versum MSS. mei ita exhibent:

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν.

οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγὼ, καὶ ῥαδίως
οἰκοῖμεν ἂν σε, κοῦδέν ἂν πάσχοις κακόν.

XXV. Ταῦτα οὖν, ᾧ ἄνδρες, τοὺς πατέρας
ἡμῶν ἐπαίδευε. Φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν
τῶν γυναικῶν, ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον
τῶν παίδων φιλοῦσαν, ἐνδεικνύμενος ὅτι, εἴπερ αἰ-
γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τοὺς γε ἄνδρας
ἀνυπέμβλητόν τινα δεῖ τὴν εὐνοίαν ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος ἔχειν, μηδὲ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας, μηδὲ
καταισχύνειν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς περ
Λεωκράτης.

XXVI. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρα-

ἐγὼ, καὶ ῥαδίως] Haec lectio a Taylora inventa MSS
confirmatur: vulgo ἐγὼ, καὶ γε ῥαδίως. Reiske ἔγωγε, ῥα-
δίως, idque hinc Beckerus sumpsit.

Ταῦτα οὖν] Posteriorem voculam ex A adiecimus: idem
statim ὑμῶν pro ἡμῶν.

ὡς περ καὶ Λεωκράτης] Codici Vrat. debetur interpositum
καί.

τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν] In v. ἐπαινῶν defen-
denda, quae et Taylora et Reiskio scrupulum iniecit, Schul-
zius et Beckerus summopere contenderunt. Ingeniosior
quam verior mihi videtur Corais coniectura, in Στοχασμοῖς
αὐτοσχεδίοις περὶ τῆς Ἑλλήνων παιδείας καὶ γλώσσης. Xē ante edi-
tionem suam Aeliani Var. Hist. prolata, καὶ τῶν Ὁμήρου πα-
ρασχέσθαι ἐπῶν, id quod Reiskius Cur. Post. T. 12. p. 456.
iam occupaverat, vel καὶ τινα τῶν Ὁμήρου παρασχέσθαι ἐπῶν.

σχέσθαι ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πα-
 τέρεις σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο,
 καὶ ἐκάστην πεντασηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου
 τῶν ἄλλων ποιητῶν βραψωδεῖσθαι τὰ ἔπη· ἐπίδειξις
 ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα
 τῶν ἔργων προηροῦντο· εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι
 διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν, ἀλλ' ἐπιτάττουσιν
 ἃ δεῖ ποιεῖν· οἱ δὲ ποιηταί, μιμούμενοι τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίου, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι,

Codices quum a vulgata, ut quae absurda quidem non est, nihil discrepent, neque ego quid mutaverim, etsi suspicionem non diffitear meam, ἐπαινῶν e margine in textum immigrasse, praesertim si ἔπαινος ibi scriptum cogitem, quo probum Philostrati textum modo admodum pari male auctum esse, in Wolfii Analect. Litt. vol. 4. p. 532. demonstravimus: atque exempla huius generis notarum margini adspersarum abunde praebent cum alia scholia, tum Euripidis Herc. F. 154. 160. 187. 193. 1241. Matth.

οὕτω] Vrat. οὕτως, et mox ἡμῶν.

ὥστε νόμον ἔθεντο etc.] Homeri carmina Athenis ad instituendam iuventutem certaminibus musicis recitata esse, Isocrates quoque tradit Paneg. 42.

οἱ δὲ ποιηταί, μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίου] Similiter Alcidamas Odysseam ap. Aristotel. Rhet. 33. καλὸν ἀνθρώπινου βίου κάτοπτρον esse dicit, quod alii comoediae adhibuerunt; v. Analecta critica p. 56.

μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεΐθουσιν. Ἐκτῶς γὰρ τοῖς Τρωσὶ παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδε εἶρηκεν·

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ διαμπερές. ὡς δέ κεν 210
ὕμῶν

βλήμενος, ἢ ἐ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμου ἐπίσπη, τεθνάτω. οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σὸν καὶ νήπια τέκνα καὶ κλῆρος καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἶκεν Ἀχαιοὶ ἴκωνται σὺν νηυσὶ Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.

συμπείθουσιν] Vrat. συμπείθουσι. Iliadis locus est, ο, 494. sq.

διαμπερές] Hom. ἀλλέες.

περὶ πάτρης τεθνάμεν] Omittit Vratislaviensis.

νήπια τέκνα] Hom. παῖδες ὀπίσω, ubi Schol. Venetus: ἠδύνατο μὲν εἰπεῖν καὶ νήπια τέκνα· ἀλλὰ τῷ σεμνοτέρῳ ὀνόματι τῶν παιδῶν χρῆται, παῖδας καλῶν τὴν πᾶσαν γενεάν καὶ διαδοχὴν. καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ὀπίσω, αἰωνίαν διαδοχὴν τοῦ γένους παριστάς.

καὶ κλῆρος καὶ οἶκος] Hom. καὶ οἶκος καὶ κλῆρος.

ἴκωνται] Hom. οἴκωνται: Vrat. ἦκωνται. Quae verba etiam alibi confusa deprehendi. Ita Andocidi orat. de myster. p. 30. Φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης ἀπεκομίσθην οἴκαδε· αἰσθόμενος δ' Εὐφίλητος ὡς ἦκοιμι, λέγει πρὸς αὐτούς, ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμπειθῆν ἐγρεγίαν codicis Vrat. lectionem ὡς οἴχοιμι restituas, posthabitis iam variis V. D. de h. l. commentis.

XXVII. Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὧ ἄνδρες, οἱ πρόγονοι ὑμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες, οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν, ὥστε οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος, ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς κοινῆς ἠθέλου ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις, τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίους κινδύνοις
 211 κοινὴν ἄδειαν ἅπασιν τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προστάτας, τῶν δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς καθιστάντες. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο,

XXVIII. Τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολемоῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν, καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εἰ τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημέ-

αὐτῶν] Vrat. αὐτῶν.

ἐπὶ τῷ ταύτης] Ald. τὸ pro τῷ, uti iam correxit Hamb. Mox Vrat. Μεσσηνίους.

τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένοις] Vulgo τῶν ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένων, quod quum per se sanum sit, haud mutassem, nisi vulgatam, quae Aldinae posthac a H. Stephano corre-

νοῖς, οἳ ἀεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ, τοὺς παρ' ὑμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέρβλητου χρῆ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζεις; τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων, ὅτι Τυρταίου στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν, καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο; οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμενοι καλῶς. κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεία ποιήσας, ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν. καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ τούτου οὕτω σφό- 212

ctae auctoritate unice nititur, consensus MSS. meorum iussisset mutari, quorum A ita ut editum, B et Vrat. τοὺς γεγενημένους, quod e dativo corruptum est. Nempe orator mente ἀνεῖλεν ὁ θεὸς recolens, per dativum inchoat, quem, licet ἀμείνους posthac genitivum flagitet, suscepta structura propter interpositum comma mutari haud opus putavit. Verbum κρίνειν h. l. haud vulgari ratione cum dativo iunctum comprobatur Xenophon. Hier. 1, 17. οἶδ' ἄ γ', — ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ πλείστοι ἡδίων ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν, Moschus Idyll. 2, 27.

ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.

Caeterum huic Lycurgi loco confer Isocratis Paneg. 16.

περὶ τούτου] Ita vulgo et MSS. mei, quos tamen, licet σπουδάζειν περὶ cum accusativo vulgaris linguae usus, et Favorinus Camers p. 1674, 51. comprobaverit, sequendos esse duxi, posthabita Scaligeri coniectura περὶ τοῦτον, quam editores praeter Hauptmannum omnes in textum susceperunt.

θρα ἔσπουδάκασιν, ὥστε νόμοι ἔθεντο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐστρατεύομενοί εἰσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας· νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμο δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστηθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα

Retinui enim vulgatam auctoritate Xenophontis de rep. Laced. 4, 1. scribentis *περὶ γὰρ μὲν τῶν ἡβώντων πολὺ μάλιστα ἔσπούδασε.*

ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐστρατεύομενοί εἰσι] Beckerus ᾧσι, idem Schaubio quoque praecipiente, de suo dedit, quod si vel unus MSS. meorum praeberet, statim recepissem, nunc satis iam fecisse ratus, si vitium notarem. Caeterum de usu indicativi post ὅταν apud senioris aetatis scriptores frequenti v. Iacobsium in Thierschii Actis Phil. Mon. vol. 1. fasc. 2. p. 146. seq. Cf. Matthiae Gr. Gr. §. 521. p. 742. *nota.*

Τεθνάμεναι etc.] Hanc Tyrtaei elegiam, quam hoc e loco Harpocratio v. Τυρταῖος p. 174. Gron. memorat, ab initio integram haud esse, docet cum sententiarum nexus, tum particula γὰρ, in qua vindicanda V. D. frustra desudaverant. Mox Franckius ad Callinum, ubi restituendarum Tyrtaei elegiarum curam maxime laudabilem novissime gerit, p. 181. ἐνὶ προ ἐπὶ legendum esse acute vidit, quod si unus MSS. meorum firmaret, statim suscepissem. Locis, quae comprobandae suae coniecturae contulit, adde Iliadis γ, 31. ἐν προμάχοισι φανέντα, et Inscript. Potidaeensem post Viscontium et alios a Thierschio Act. Phil. Monac. v. 2.

ἄνδρ' ἀγαθόν, περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.

τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιον καὶ πίονας ἀγροῦς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,

fasc. 3. p. 399. editam, ubi habes antiquo more scriptum οὗ
θάνον ἐμ προμάχοις. Obiter Lysiae in Epitaphio p. 64. Reisk.
καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἀπάντων ἀνθρώπων νομί-
ζοντες restituere ἐν pro ἐπὶ c quatuor codd. a Reiskio in var.
lect. allatis, quibus auctoritatem adde libri MS. Vimaricen-
sis, de quo alibi dicendi dabitur locus.

περὶ ἧ πατρίδι] A περὶ τῆ αὐτοῦ π., quae lectio tironi-
bus exemplo esse potest, quo modo glossae interpretationis
caussa margini primum adscriptae, post in ipsa contexta
immigrare soleant. Mox pro τὴν δ' αὐτοῦ Franckius l. c. p.
182. ἦν δ' αὐτοῦ ad Homeri exemplum haud male coniecit.
Ald. et Vrat. αὐτοῦ, at ita hic constanti fere errore. Caete-
rum ad sententiam apposite Antiphon Apolog. p. 636. εἰάν δ' ἐ-
νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ἐνεῖδη τοῖς παισὶ καταλείψω· ἢ
Φυγῶν γέρων καὶ ἀπολις ὦν, ἐπὶ ξείνας πτωχεύσω, ubi Reiskius
bene ξένης suspicatur, approbante Meiero diss. de bonis da-
mnatorum p. 21. Adde Euripid. Androm. 136. γνῶσι δ' οὔσ' ἐπὶ
ξείνας.

πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον] Decantatum Athenis admodum
videtur fuisse hoc Tyrtaei carmen, quum singula commata
fere in proverbialia abierint. Hoc etiam his verbis accidit,
quibus Dinarchus orationem πρὸς Μαντίθεον περὶ προινῶς scri-
ptam inceasse fertur a Dionysio Hal. T. 2. p. 119. Sylb.
(T. 2. p. 190. ed. Hudson.), orationis Dinarchi initium ita
recitante: Πάντων ἔστιν ἀνιηρότατον etc., quae verba Tyrtaei
esse, nondum reperio annotatum; male ibi ἀνιηρότατον edi-
tum, quod ante Bekkerum etiam in Platonis loco Gorg. p.
477. D. edebatur, iam dudum notatum a Rich. Porsono No-

πλαζόμενον σὺν μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι,

tis brevibus in Xenophontem, Cantabrigiae 1786. 4. editis, cuius doctam notam p. XLIII. seq. a Schneidero ad Xenoph. Anab. 1, 9, 6. obiter excerptam lectores ipsissimis auctoris verbis propter insignem libelli raritatem hic repeti aegre non ferent: „P. 90. l. 3. [ed. Hudson.] Φιλοκινδυνώτατος. Lege quod recte exhibent edd. Ald. Iunt. Φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulānt. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando conceditur, in soluta tolerari non potest. Ne quis Alexidis locum apud Athenaeum XIV. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum:

Τριωβόλου κρείσικον ἀστειῖον πάνυ,
ἕσιον, ὀπτὸν, Σεργμὸν, εὐχυλον, τέρεν,
ὄταν ἢ τι, πρὸς Φερ’.

Similis error, quamquam levis, mirum quot loca insedit. Supra p. 29. l. ult. oblitus sum monere ἐπικινδυνότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Iunt ἀκινδυνότερας ex MS. in Thucydide IV, 62. de quo ita Abreschius Diluc. Thucyd. p. 433. Ἀκινδυνωτέρας legatur, sive ἀκινδυνότερας ut est in C. Reg. proinde est, quum media in κίνδυνος inveniat quoque correpta. Quae profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 427. ed. Steph. et in Stobaeo XLI. ubi pro ἀνιαρώτατον legi debet ἀνιαρότατον in Strabon. II. p. 152. XV. p. 713. mendosa sunt σύκρατώτερον et ἐντιμωτάτους. Ἀκρατώτερον apud Moerin p. 25. pro ἀκρατότερον, ut recte Pollux VI, 24. quem frustra ex Moeride corrigit Piersonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas T. II. p. 15. Apud Athenaeum hoc mendii genus passim occurrit. εὐχυλώτερα III. p. 80. F. εὐχυλωτέρας VII. p. 313. A. ἀχυλώτεραν 314. B. εὐχυλώτερον 320. C. εὐχυλωτέρους 321. A. In Plutarcho βαρυλυπάτατοι T. II. p. 114. E. ἀνιαρωτάτου p. 119. D. 121. E. in Photio CLXXII. p. 393. 55. ἀτιμώτερος. Sed haec sunt infinita. Recte vulgatur ἀκινδυνότερον infra VI. p. 473. Hactenus Porsonus. Caeterum A ἀνιαρώτατον, Ald. ἀνηρότατον.

παισὶ τε σὺν μικροῖς, κουριδίη τ' ἀλόχῳ.
 ἔχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἴκηται,
 χρησιμοσύνη τ' εἰκῶν καὶ στυγερῆ πενίη,
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει· 213
 πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται.

μικροῖς] Vrat. μικρᾶ.

ἔχθρὸς μὲν γὰρ] Inania commentatorum tentamina de manca vulgata ἔχθρὸς γὰρ τοῖσι emendanda partim Klotzius et Schulzius recitant, quorum hic cum Brunckio, Thorlac. et Beckero in Taylori coniectura ἔχθιστος γὰρ acquiescit. Thierschius Actis Phil. Mon. vol. 1. fasc. 2. p. 214. et v. 2. fasc. 2. p. 268. ἔχθρὸς γὰρ τ' ἀστοῖσι μετέσσεται coniecit, quod Hermannus ad Viger. p. 933. ed. sec. ne admitti quidem posse iudicat. Erat quum ipse ἔχθρὸς γὰρ πάντεσσι μετέσσεται emendarem. At genuinam versus scripturam pridem a H. Stephano divinatum, quam tandem post Hermannum et Franckium codicum Germanici et Italici ab Heinrichio collatorum (qui mei Vrat. et Hamb. sunt) auctoritate usum tandem reposui, firmant et A et B. Vide Passovii Symbol. crit. p. 29. seq.

χρησιμοσύνη τ' εἰκῶν] Dawesius quo Lycurgi vel Tyrtaei exemplari usus sit, ut in Misc. Crit. p. 148. (p. 251. ed. Kidd.) hoc poetae loco, eiecta copula τε, tanquam exemplo digammatis Aeolici ante v. εἰκῶν uti potuerit, me prorsus latet. Quod propterea mirum videtur, quum idem p. 150. (p. 254.) ex secundae Tyrtaei elegiae v. 15., ubi MSS. in lectione ἀνύσειεν ἕκαστος concinunt, assumpto eodem digammatis fulcro, ἀνύσειε ἕκαστος citet.

ἀτιμία] Stephani correctionem ἀθυμία, Aldinae ἀτυμία loco plurimis, etiam Franckio probatam, merito Schulzius sprexit. Editum MSS. servant, recte, modo corrigas ἀτιμία.

εἶθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὔδεμι' ἴρη
 γίγνεται, οὔτ' αἰδῶς εἰς τ' ὀπίσω τελέθει.
 Συμῶ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.

εἶθ' οὕτως] Thierschium l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 215. εἰ
 δ' ἄγετ' corrigentem, idque interpunctione post τελέθει su-
 blata cum Συμῶ infra iungentem egregie Hermannus ad
 Vig. p. 933. refutavit, vulgatam vitiiis non premi demonstrans.
 Quare Franckius operam perdidit, quum nova hunc locum
 coniectura tentaret.

γίγνεται] Ita iubente Franckio p. 183. ex Vrat. scripsi-
 mus. Mox A οὔτ' αἰδῶς· οὔτ' ὀπίσω τέλος: B οὔτ' αἰδῶς οὔτ'
 ὀπίσω τελέθει. Vrat. caeteris nil mutatis οὐδ' εἰς τ' ὀπίσω, unde
 εἰς τ' ὀπίσω vulgatae εἰσοπίσω praetulimus, praesertim quum
 idem etiam Hamb. praebeat.

περὶ τῆσδε] Vrat. περὶ τῆσγα.

μαχώμεθα] A μαχώμεθα, idemque mox θνήσκομεν.

ψυχέων] Vrat. ψυχάων. De vocis significatione praeter
 Klotzium ad hunc Tyrtaei locum v. d'Orvill. ad Char. p.
 361. et nos ad Philemon. Lex. p. 211.

μηδὲ φυγῆς] Vrat. μήτε φ. Melanthe μὴ δὲ φυγῆς a
 Franckio p. 184. bene refutatus. Quod hic mox legendum
 vidit ποιῆσθε pro vulg. ποιῆτε, egregie A firmavit. Ita So-
 phocles ποιῆσθε ἀλήην, Oed. Col. 459. Brunck. Herodot. 5, 25.
 ὄργην ποιησάμενος. Sensisse quidem Reiskius videtur loci cor-
 ruptelam, quum πνοιῆτε suspicaretur, in eluenda non idem
 felix.

ἄλλα μέγαν ποιείσθε καὶ ἄλκιμον ἐν Φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραίους·
 αἰσχροὺν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πόλιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἔχοντα,
 αἰσχροὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν,

μαρνάμενοι] B et Vrat. μαχόμενοι.

γεραίους] A γηραίους.

αἰσχροὺν γὰρ] Interponit A μὲν: idem mox πρόσθεν νέων.

φίλαις ἐνὶ] B et Vrat. mire φίλ' ἐνὶ, unde vulgatam ἐν emendavi. Eodem fere modo versui succurre ap. Scholiastam Aristidis, quem post Creuzerum ad Plotin. de pulchrit. p. 465. Schneiderus Addend. ad Xenophont. Opusc. Polit. p. 471. profert: ibi pro βάπτε μ' ἐνὶ θυμέλῃσιν perperam editum βάπτε μὲ ἐν θυμέλῃσιν.

αἰσχροὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν] Iure Reiskius in postremis haerens, νεμεσητ' ἐνιδεῖν coniecit, quod Thorlacius hinc in textum suscepit, at vereor ut recte, Franckio p. 179. adstipulans, qui de usu verbi ἐνιδεῖν praesertim Tychtaei temporibus dubitandum esse bene monuit. In qua phrasi Graecos etiam adicio simplici uti verbo solere. Contra Franckio prorsus assentior, si quid mutandum in vulgata sit, νεμεσητὰ ἰδεῖν corrigenti, hiatusque non ex digammate

214 καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
ὄφρ' ἐρατῆς ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη,

sed ab imitatione Homerica repetenti. Quam sententiam etsi auctor exemplis sane desideratis non adstruxit, tamen recte tulisse videtur. Ita hiatum patitur verbum εἰδέναι etiamnum apud Timonem sillographum in versu, quem servat Athenaeus 11. p. 505. F. T. 4. p. 380. ed. Schweigh.:

ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων πεπλασμένα θαύματα εἰδῶς.

Hiatum ab Homeri imitatione pendentem in Empedocle aliquot exemplis ostendit Buttmanus in Commentar. soc. philolog. Lipsiens. vol. 4. part. 1. p. 35. Necdum tamen hunc locum crediderim persanatum esse, nisi pro ΤΑΓ, quod iusto hic caret sensu, ΓΑΡ scripseris. Nihil autem horum statim in contexta recipere contra MSS. auctoritatem ausim.

νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Ingeniosa quidem est Thierschii l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 216. et v. 2. f. 2. p. 269. coniectura, occupata iam multo ante a V. D. in Biblioth. Germ. univers. vol. 12. Sect. 1. p. 149. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν, quae verba nimirum poeta ab Homero mutuatus sit, in Iliad. χ. 71. canente:

νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν

Ἄρηϊκταμένω, δεδαίγμένω ὄζει χαλκῷ,
κείσθαι.

At necessariam eam haud esse Hermannus ad Viger. p. 934. ed. sec. demonstravit, quem Franckius quoque p. 179. sequutus: quamquam negari non potest, exemplum ex epica dictione petatum, quo iunctura νέοισι ἐπέοικεν — ὄφρ' ἔχη comprobetur, adhuc desiderari. Eiusdem Thierschii commentum ὄφρ' ἄν τῆς ἤβης pro verbis mox seq. ὄφρ' ἄρα τῆς ἤβης cum Hermanno Franckius recte reiecit, non item cautus, quum egregiam Valckenarii Diatr. p. 293. A. coniecturam ὄφρ' ἐρατῆς ἤβης, in quam etiam Hermannus l. c. incidit,

ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξί
 ζωὸς εἶν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
 στηριχθεῖς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι θακῶν.

Καλά γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις
 προσέχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τού-
 των ἀκούοντες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς

plane negligeret. Hoc enim certissimum inventum, quod etiam Brunckio et postea Meineckio *Cur. Crit. in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata* p. 68. valde miror displicuisse, auctoritate codicum B et Vrat. firmatur, Passoviique suffragium tulit Symbol. Crit. p. 30. Franckius coniecerat:

ὄφρ' ἄρα τίς χ' ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος εἶχη.

ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν etc.] Hunc locum vexatissimum Reiskii coniectura θνητὸς pro vulgata θνητοῖσιν, MSS. comprobata, restitui, ab omnibus usque, si Klotzium eximas, editoribus consensus est: in similem hanc V. D. in *Bibl. German. univers. vol. 12. sect. 1. p. 149.* incidit, ἀνδρέσσιν μὲν ἀγνητὸς ἰδεῖν. At etsi vulgatam ab omni parte sanam esse minime ego dixerim, tamen alterutra coniectura in quo displiceat, habet. Scaliger ἀνδράσιν ἐν θνητοῖσιν ἰδεῖν. Equidem in vulgata interim me continui, in alia quavis voce, minime in θνητοῖσι loci corruptelam versari suspicans, quum formulam ἄνδρες θνητοί, quae non ita frequens est, librariorum sapientia deberi posse, veri non sit simile. Haud memini enim alia me legisse quam Theognid. 985. Hymn. Hom. in Merc. 9. θνητοὶ ἄνθρωποι, et Orph. Hymn. 44. θνητὸς βροτὸς.

ἀλλὰ τις εὖ διαβάς etc.] Hoc ultimum distichon a Stobaeo *Serm. 50. secundae Tyrtaei elegiae* adscribitur, quare Beckerus uncis includendum iudicavit.

ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν. εἰκότως τὰ γὰρ κάλλιστα
 τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κατειργασμένα. οἱ μὲν
 215 γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, αἱ πρῶτοι
 τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν τὴν
 ἀνδρείαν τοῦ πλοῦτου, καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλῆθους
 περιγιγνομένην. Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις πα-
 ραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο, τῇ

κατειργασμένα] B ἡττημασμένα: at supra scriptum κατειρ-
 γασμένα.

πρόγονοι] Beckerus e Mori sententia ἡμῶν audacter ad-
 iecit.

ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο] Quod ante ὁμοίως Schul-
 zius et Morus ου addendum suspicati sunt, post Thorlac.
 etiam Beckerus in textum praepropere suscepit. Victoriae
 enim de barbaris reportatae fortunam orator tantummodo
 vult significare, quae Lacedaemoniis cum Atheniensibus par
 fuisset. Caeterum iuvabit egregium Simonidis Cei scolion
 hic contulisse, in Diodor. Sic. 11, 11. obvium:

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν αἱ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
 βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνάστις,
 εἰ δ' οἶτος ἔπαινος.
 ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
 οὐτ' εὐρώς, οὐτ' ὁ πανδαμάτωρ
 ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
 ὁ δὲ σηκὸς οἰκετῶν
 εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἶλατο.
 μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας,
 ὁ Σπάρτης βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λειοπῶς
 κόσμον, αἰετὸν τε κλέος.

δ' ἀνδρεία πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου μαρτύριά ἐστὶν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας· ἐκείνοις μὲν·

ὦ ξεῖν' ἄγγελον Λακεδαιμονίαις, ὅτι τῆδε

In quo describendo encomio usus sum duumvirorum clarissimorum monitis, et Hermanni de metris p. 453. et Eichstadii in Novis Actis Soc. Lat. Ienens. vol. 1. p. 198.

ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου] Palmerius [βίου vult pro βίου, quod Reiskius applaudentibus caeteris editoribus defendere ita studet, ut cum verbis ἀναγεγραμμένα iungat. At ut alia nunc taceam, Graeci dicunt potius *τέρμα βίου*: ita Sophocles Oed. T. fin. Xenoph. de rep. Laced. 10, 1. Aristoteles: *διαφοροὶ αἰτίαι εἰς ἓν τέρμα τοῦ βίου συνταλοῦσι*. Hesych. v. *τέρμα*. Aliter Schaubius, idem esse monens quod Herodotus 7, 228. dicat *ταύτη τῆπερ ἔπεσον*: quicum facit Augerius, vertens „où ils ont terminé leurs jours.“ Codices licet a vulg. nihil discrepent, tamen eo perduci haud possum, ut sanam arbitrer lectionem vulgo receptam, persuasus verbis *τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου* loci definitionem contineri, quo illa eximiae virtutis testimonia lapidi insculpta oculis legebantur.

ἐκείνοις μὲν] Haec, ex A fluxa, necessaria videbantur propter mox seq. *τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις*, quae Vrat. male omittit. Fortasse noster Herodotum in his immitatus est, similiter 7, 228., ubi idem epigramma refert, dicentem *ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτησι ἰδίῃ*.

ὦ ξεῖν' ἄγγελον etc.] Praeter Herodotum l. c., apud quem ἀγγέλλειν legitur uti ap. Suidam ex Herodoto sua ad verbum mutuante v. Λεωνίδας T. 2. p. 428., hoc Lacedaemoniorum epigramma profertur a Diodoro Sic. 4, 33. p.

κείμεθα τοῖς κείνων πείθομενοι νομίμοις.

τοῖς δὲ ἡμετέροις προγόνοις·

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

216. XXVIII. Ταῦτα, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ μνημονεύε-
σθαι καλὰ, καὶ ταῖς πράξεσιν ἔπαινος, καὶ τῇ πόλει
δόξα ἀείμνηστος· ἀλλ' οὐχ ὁ Λεωκράτης πεποίηκεν,
ἀλλ' ἐκὼν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροι-
σμένην τῇ πόλει δόξαν κατήσχυεν. εἰ μὲν οὖν
ἀποκτείνητε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ
ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ

430. Wessel. cum nostro concinente, praeter quod initio
habeat ὧ ξένη, et in Anthologia lib. 3. cap. 5. p. 291. Strabo
9. p. 413. ed. Basil. 1549. citat ὧ ξέν' ἀπάγγελον. Cicero, qui
unus Simonidis esse dicit, Tusc. 1, 42. latine ita vertit:

*Dic hospes Spartaee, nos te vidisse iacentes,
dum sanctis patriae legibus obsequimur.*

πειθόμενος νομίμοις] Herodotus et Suidas ῥήμασι πειθόμε-
μενος.

ἡμετέροις] Ita ex B dedi: vulgo ὑμετέροις.

ταῖς πράξεσιν] Taylorus τοῖς πράξασιν vult, quod Reisk.
et Beck. receperunt. Vulgatam defendit Schulz., MSS. au-
ctoritate firmatam.

ὁ Λεωκράτης] Ita etiam MSS.: ante Reiskium ὁ Λεωκράτης,
ut Vrat.

ἐκὼν] Taylorus εἰς ὧν coniecit, quod reliqui editores
iure spreverunt.

τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκείνους μὴ θαυμάζοντες, τοῦτον πειράσσονται μιμεῖσθαι, νομίζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν καὶ 217 δειλίαν κενερίσθαι κάλλιστον.

XXX. Εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι, ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν. ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γὰρ, ὡς ἄνδρες, θεωρήσατε ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις, καὶ κοινούς ἐχθροὺς ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς οἰσυῖοις ὑπὸ

τοῖς πολεμίοις] Coniecturam Taylori τοῖς παλαιοῖς Schulzius et Beckerus ita inconsulti fuerunt ut in textum reciperent, quem pridem iam Hauptmannus servandum esse prudenter monuerat.

καὶ δειλίαν] Haec addidi ex MSS. et Hamb.

εἰ μὴ δύνασθε] Post εἰ ex H. Steph. coniectura Tayloro probata Schulz. et Beckerus δὲ inseruerunt. Vrat. δύνασθαι, et mox ὠργίζοντο.

ἐν τοῖς οἰσυῖοις] Taylorum ἐν ταῖς οἰσύαις reponi iubentem, quem Schulzius et Thorlacius sequuti, Toupius Appendice

Ἀπολλοδώρου καὶ Θρασυβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ τῶν τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονός, τοὺς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε, καὶ βασάνων γενομένων ἀνέκρινε· καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα, εὔρε τὸν μὲν Φρύνιχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναν-
218 τας αὐτὸν, ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆμος, Κριτίου εἰπόντος, τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, καὶ δόξῃ προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ τεθάφθαι,

ad Theocrit. p. 28. (p. 463. ed. Berol.) egregie castigat, verbis ἐν τοῖς εἰσῦοις demonstrans forum vimineum significari: nota enim est res, forum ab eo, quod ibi venum prostat, saepe appellari. Non ita bene Beckerus vulgata servata vicum quendam ab operariis, qui vimina plecterent, dictum esse monet. Caeterum vocem εἰσῦιον, quae a Schneidero in suspicionem vocata est, graecitati Lobeckius ad Phrynich. Eclog. p. 301. seq. vindicavit. Vrat. εἰσῦοις. Obiter Lexica Graeca augeo voce εἰσῦα salicetum notante, reperta apud Arcadium de accentibus p. 99, 11. In verbis mox sequentibus τῶν τοῦ Φρυνίχου ex A τῶν adiecimus: Reiskius nescio unde τῶν Φρυνίχου edidit.

τὸν μὲν Φρύνιχον] Men, quod Reiskius addidit, MSS. firmant. Mox B et Vrat. τοὺς δέ.

καὶ δόξῃ προδότης ὢν, ἐν τῇ χώρᾳ τεθάφθαι, τὰ τε ὅσα αὐτοῦ] Vulgo ante τεθάφθαι addebatur μή, ab iis male adiectum, qui de decreto iam agi crederent, ex quo patriae ille proditor a sepultura conibitus sit. At simile num veri videtur, Phrynichum, donec caussa eius iudicata esset, iacuisse

τά τε ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἐξορίσαι ἔζω τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ἂν μὴ κέηται ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὅστ' αὐτοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ, ἐὰν ἀπολογῶνται τινες περὶ τοῦ τετελευτηκότος, ἐὰν ἄλῃ ὁ τεθνηκώς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις. οὕτως οὐδὲ βοήθειν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ τοῖαυτα κατ' αὐτῶν ψηφίζόμενοι, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λαβὲ δὲ αὐτοῖς τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος.

insepultum? Delevimus igitur μὴ cum MSS., quae sublato etiam Taylori coniectura τὰ δὲ ὅστ' supersederi potest, qua loco affecto succurrere studebat. Atque in vulgato contextu τετάφθαι ne ferri quidem potuisset.

τὴν χώραν] A Vrat. abest articulus.

ἐψηφίσαντο δὲ] Quod vulgo addunt τινες, e seq. male repeti, Schulzius acute vidit, quem etiam Beckerus sequutus est.

λαβὲ] Vulgo λάβε, de qua scripturae varietate diximus ad p. 154. R. Mox ΨΗΦΙΣΜΑ omittunt MSS.

ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τὰ τοῦ προδότου ὄστ᾽ ἀνορύξαν-
 τες ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμέ-
 νους ὑπὲρ αὐτοῦ, Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξικλέα, ἀπέ-
 κτειναν, καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταφῆναι ἐπέτρεψαν.
 ὑμεῖς δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν
 219 καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψῆφῳ, ἀτιμώρητον ἐάσα-
 τε; καὶ τοσοῦτον ἔσεσθε γε τῶν προγόνων χεῖρους,
 ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνῳ τῷ προδότῃ βοή-
 θήσαντας, ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετήλθον, ὑμεῖς
 δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκατα-
 λιπόντα, ὡς οὐδὲν ἀδικοῦντα ἀφήσετε; μὴ δῆτα, ὦ
 ἄνδρες δικασταί· ὑμῖν οὗτοι πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν

τῇ ψῆφῳ] B et Vrat. τὴν ψῆφον. Usum adiectivi ὑποχεί-
 ριος dativo iuncti exemplis adstruxit Locella ad Xenophont.
 Ephes. 1. p. 180. ed. Peerlkamp.

μόνῳ] Ita pro vulg. μόνον, quae A servat, e B et Vrat.
 reposuimus: v. p. 221. 222.

μὴ δῆτα, ὦ ἄνδρες etc.] Vulgatam corruptissimam μὴ δῆ-
 τα, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν οὕτω πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν ψηφίζεσθε, Rei-
 skius duplici coniectura tentat, cui tertiam Schulzius addit,
 haud magis probabilem. Locum restituerunt MSS., qui
 unanimiter ψηφίζεσθαι: A et Vrat. antea οὕτε pro οὕτω, unde
 pronom erat οὗτοι corrigere, in quod etiam Schaubium video
 incidisse. Denique αὐτῶν post ὑμῶν A suggessit. De μὴ δῆτα
 ad praecedentia referendo nudeque posito v. Euripid. Orest.
 1322. Aristoph. Nub. 687. Viger. p. 457.

αὐτῶν ψηφίζεσθαι. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἔν τι τοιοῦτον
γεγονὸς ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἄν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὀργὴν
μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν ἐποίησαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάν-
των ὁμοίως εἰληφότες ὡσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς
οὐκ εὐδῆλον ὅτι φύσει πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις
ἐπολέμου; Ἰππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου οὐχ ὑπο-
μείναντα τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρη-
μον τὸν ἀγῶνα ἔασαντα, θανάτῳ τοῦτον ζημιώσαν-
τες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὄμηρον,
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες καὶ 220
συγχωνεύσαντες, καὶ ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο
εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους καὶ τοὺς

εἰ μὲν ἔν τι] Pro ἔν Vrat. ἄν, quod collato Hermanno
ad Viger. p. 830. per se haud displicet. Attamen sequentia
ἐν requirunt.

Φύσει] Hoc ex A addidimus.

τὸν Τιμάρχου] Taylorus: „τὸν Χάρμου, Hipparchum,
Charmi filium, rescribit H. Valesius, Harpocratonis [v. Ἰπ-
παρχος] auctoritate motus. Cur non aequo iure emendandus
erat Harpocratio ex Lycurgo? Id quod fecit Meursius V.
Attic. Lect. 17. Χαρίνου legit Scaliger ad Eusebium.“

τῆς προδοσίας] A τῆς περὶ τῆς προδοσίας, rectissime, modo
priori loco τὴν reponas. Mox ἔασαντα, id quod post Meur-
sium in Cecropia c. 29. p. 82. Taylorus legi oportere iam
praecipuerat, pro vulgata inepta ἔασαντος e MSS. correximus.

ἀδικίας etc.] Reiskii in hunc locum commenta Schulzius
feliciter explosit.

προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδότες. καὶ μοι λαβὲ πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν ἢ Ἰππάρχου τοῦ προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθηρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα, τῆς τοῦ ὕστερον προαναγραφέντος προδότου εἰς ταύτην τὴν στήλην· καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑὶ ὙΠΟΓΡΑΜΜΑ Τῆς ΣΤῆλης.

Τί δοκοῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἀράγε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκεις, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύνατο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες, ταῖς ἐδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγιγνομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, ὡς
 221 εἶχον πρὸς τοὺς προδότας, καταλίποιεν. λαβὲ δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα, περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν

ἀλιτηρίους] Vrat. ἀλιτηρίους.

ἡ εἰκὼν ἢ Ἰππάρχου] Ita e B et Vrat. pro ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰππαρχου: v. ad p. 195. R.

προαναγραφέντος] E Taylori coniectura omnes προαναγραφέντος dederunt: vulgatam nos propter MSS. et Aldinae consensum retinuimus. Mox B ἐδύνατο.

μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπο-
λιορκεῖτο· ὅπως εἰδῶσιν, ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οἱ
πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τι-
μωρίας ἐποιοῦντο· ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

Ψ Η' Φ Ι Σ Μ Α.

Ἀκούετε, ᾧ ἄνδρες, καὶ τούτου τοῦ ψηφίσματος,
ὅτι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν
κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιῶν
ἀλίσκηται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς
τοὺς Θεσμοθέτας· παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ
ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ
τῇ χώρᾳ μεταστάντας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν
ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα
εἰς Ῥόδον, καὶ προδόντα τὸν δῆμον, οὐκ ἀποκτενεῖτε·
πῶς οὖν δόξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν;

ὅτε] B et Vrat. ὅτι. Μοχ ὅτι post εἰδῶσιν pro vulg. εἰ
ex A suscepimus idque iubente mendosa coed. B et Vrat.
lectione οἱ pro ὅτι.

τὰς τιμωρίας] Vrat. ταῖς τιμωρίαις.

παραλαβόντας δὲ] Reiskius τούτους desiderat: frustra.

ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος] Taylorum τῷ legi iubentem Schulzius
bene refutat: cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 474.

ὑμεῖς δὲ τὸν] Articulus, quem ex A addidi, male abest a
B et Vrat.

ἄξιον τοῖον ἀκοῦσαι καὶ περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τε-
 λευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλή,
 222 ὅτι μόνῳ λόγῳ ἐνεχείρει προδιδόναι τὴν πόλιν, περιε-
 λομένη τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε.

Ψ Η΄ Φ Ι Σ Μ Α.

Γενναῖον δὲ, ᾧ ἄνδρες, τὸ ψήφισμα, καὶ ἄξιον
 τῶν ὑμετέρων προγόνων. δικαίως· συγγενεῖς γὰρ οὐ
 μόνου τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀδικούντων
 τιμωρίας ἐκέκτηντο. τί οὖν, ᾧ ἄνδρες; ἄραγε δοκεῖ
 ὑμῖν βουλομένοις μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους πάτριον
 εἶναι Λεωκράτη μὴ ἀποκτεῖναι; ὅποτε γὰρ ἐκεῖνοι
 ἀνάστατον τὴν πόλιν οὔσαν τὸν λόγῳ μόνῳ προδι-
 δόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργῳ
 καὶ οὐ λόγῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἄρ’

περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι] Vix impetrare a me potui quin e
 Reiskii sententia τοῦ ante περὶ adderem. Mox Vrat. αὐτο-
 χειρεί.

ΨΗΦΙΣΜΑ] Hoc e probabili Marklandi ad Lysiam p.
 254. coniectura a plurimis iam recepta addidimus, necessa-
 rium non putantes post γενναῖον inox γς pro δὲ scribere, uti
 Reiskio placuit, aliique post eum correxerunt: fortasse fuit δὲ.

ὑμῖν βουλομένοις] Vrat. ἡμῖν βουλομένοις.

καὶ οὐ λόγῳ] Haec supplerunt MSS. et Hamb. Mox
 Stephani correctionem ταῖς τιμωρίαις pro vulgata τῆς τιμωρίας,
 a MSS. servata, post alios ego quoque suscepi.

οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους ταῖς τιμωρίαις; καὶ ὅτε ἐκείνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστερεῖν οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτὴν τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκείνοι τοὺς αἰτίους οὕτως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γυνῶναι διάνοιαν, ὡς εἶχον πρὸς τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι βούλομαι τῆς στήλης ἀκοῦσαι ὑμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτη-

τοὺς ἐπιχειρήσαντας] Reiskio ἐαυτοῦς deesse videtur: Schulzius τοὺς ἄλλους Ἑλληνας supplet. Occultiori nobis mendo laborare hic locus videtur. Quod ab initio huius commatis pro vulg. καὶ ὅτε edidimus ἀλλ' ὅτε, Vratislaviensi debetur. Utramque voculam etiam alibi offendi commutatam: ita in Demosthen. adv. Timocrat. p. 740, 3. lectio omnium fere codicum ἀλλ' οὐκ ἀφεθέντα, iam a Taylora commendata, pro edito καὶ οὐκ ἀ. recipienda videtur.

τὸν αὐτὴν τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν] Vulgo τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου μὲν σωτηρίαν, quod multifarie laborare apertum. Quae edidimus, in codice A leguntur: eadem fere etiam B et Vrat., nisi quod αὐτοῦ praebeant. Praeterea pro μὲν, quod Schulzius plane omisit, legendum esse τὴν, Reiskius iam divinaverat, edideratque Thorlacius.

οὕτως ἐτιμωροῦντο] Non debebat Reiskius vulgatam οὕτως defendere, cuius loco Stephanus genuinam scripturam dandum restituit, nuno tandem MSS. firmatam.

ρίῳ περὶ τῶν προδοτῶν, καὶ τῶν τὸν δῆμον κατα-
 λύοντων. τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων δι-
 δάσκειν βραδία ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μετὰ γὰρ
 τοὺς τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ
 τῶν πολιτῶν, οἷα οὐδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἤξιω-
 σε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες ἀπάσας
 τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειραμένοι
 καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆ-
 μον προδιδόντων· ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν, ἕάν

τῶν τὸν δῆμον καταλύοντων] B et Vrat. τὸν τῶν δήμων κα-
 ταλύοντων.

ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν] Hoc iusiurandum ex popu-
 liscito statim post exactos triginta tyrannos columnae in-
 sculptum, a Demosthene adv. Lept. 138. (ubi v. Wolf. p.
 377.) obiter memoratum, ab Andocidē de myster. p. 47. con-
 ceptis, ut videtur, verbis affertur, unde totum locum licet
 longiorem iuvat hic describere, praesertim quum interce-
 dente amico suavissimo quatuor codicum ab Immanuele
 Bekkero collatorum, quorum unus Vratislaviensis ille idem
 noster est, lectionibus usus scripturam oratoris vulgata
 multo puriorem edere possim: Καί μοι [vulgo deerat μοι,
 quod codd. nonnulli] ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐν τῆς στήλης
 ΝΟΜΟΣ. Ἔδοξε τῇ βούλῃ καὶ τῷ δήμῳ, Αἰαντὶς [hoc Stephani
 inventum pro ἕάν τις codd. firmant] ἐπρυτάνευσεν [vulgo ἐπρυ-
 τάνευς], Κλεογενὴς ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει, τὰδε Δημό-
 Φαντες συνέγραψεν· ἕάν τις δημοκρατίαν καταλύῃ τὴν Ἀθήνησιν,
 ἢ ἀρχὴν τινα ἀρχὴ καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔσται
 [malim cum Steph. ἔστω] Ἀθηναίων, καὶ νηκοῖν τεθνάτω· καὶ
 τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια ἔστω, καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπίδεκτον. ὁ

τις τυραννίδι ἐπιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ, ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείνοντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν αἰτίαν ἔχοντας τεθνάναι μᾶλλον, ἢ πειραθέντας μετὰ

δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλευσας ὅσιος ἔστω καὶ εὐαγῆς. ὁμοῦσαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἱερῶν τελείων κατὰ Φυλὰς καὶ κατὰ δῆμους, ἀποκτείνειν τὸν ταῦτα ποιήσαντα. ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὁδε· κτενῶ τῇ ἑμαυτοῦ χειρὶ, ἂν δυνατὸς ᾖ, ὃς ἂν καταλύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθήνησι· καὶ εἴαν τις ἄρξῃ τὴν ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τοιοῦτον, καὶ εἴαν τις τυραννεῖν ἐπαναστῇ, ἢ τὸν τύραννον συγκαταστήσῃ, καὶ εἴαν τις ἄλλος ἀποκτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτείναντα τῶν [MSS. κτείνοντα τὸν] Ἀθηναίων· καὶ τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος, ἀποδώσω τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτείναντι, καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ [posteriora duo verba quatuor illi MSS. bene supplent, v. Lycurg. p. 225., unde fortasse etiam καὶ χειρὶ addendum], καὶ ψήφῳ, καὶ οὐκ ἀποστερήσω οὐδέν. εἴαν δὲ τις κτείνων τινὰ τούτων ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐκείνου, καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ Ἀριστογείτονα, καὶ τοὺς ἀπεγόνους αὐτῶν. ὁπόσοι δὲ ὄρκοι ὁμῶνονται Ἀθήνησιν, ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἢ ἄλλοσὶ που, ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῶν [num τῷ, collatis iis, quae ad p. 195. R. annotavimus?] Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφίημι.

καταλύῃ] . A et Vrat. καταλύσι, B καταλύσι.

τὴν αἰτίαν] Hanc lectionem Stephani mente repertam et cod. A firmatam vulgatae τὴν ἐναντίαν praetuli: in qua nihil nisi articulus paullulum offendit. Non male Reiskius τοὺς ἐν αἰτία ἔτ' ὄντας.

224 ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν. ἀρχὴν γὰρ οὕτως ᾤοντο
δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μὴ εἰς ὑποψίαν ἐλ-
θεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καὶ μοι λαβὴ
τὸ ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α,

Ταῦτα, ὡς ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ
ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑπόμνημα τοῖς
καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνιοῦσι, καὶ βουλευομένοις
ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς δεῖ πρὸς τοὺς τοιοῦτος ἔχειν,
καὶ διὰ τοῦτο ἂν τις αἰσθῆται μόνον μέλλοντας αὐ-

οὕτως ᾤοντο δεῖν ζῆν] Stephanus post δεῖν addi iubebat οὕ-
τω, approbante Taylora, idque fere recte. Quod dedimus,
A suggestit. Pro ζῆν Melanthe ζημιῶν, quod Beckerus pa-
rum circumspecte hinc suscepit.

ΨΗΦΙΣΜΑ] Hoc de coniectura addendum esse, Taylo-
rus pridem viderat. In A post ψήφισμα spatium vacuum re-
lictum, nimirum quod librarius voce ΨΗΦΙΣΜΑ minio exa-
rata explere oblitus est.

τοῖς καθ' ἑκάστην] B τῆς pro τοῖς. Mox vulgo συνιοῦσιν,
quod cum A mutavimus.

βουλευομένοις] Ante Taylorum βουλομένοις; illud MSS.
quoque iubent.

πρὸς τοὺς τοιοῦτους] Articulum e Vrat. adiecimus: de cu-
ius iunctura cum τοιοῦτος v. Schaeferi Meletem. Crit. p. 32.
43. 97.

αἰσθῆται μόνον μέλλοντας] Vulgo αἰσθῆσιν μέλλοντος, per-
absurde. Stephanus αἰσθῆται, Scaliger αἰσθῆσιν λάβη, alii

τοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτείνειν συνώμοσαν· εἰκό-
 τως· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ 225
 τετάχθαι τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ καὶ δήμου κα-
 ταλύσεως, προτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν
 καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος
 Φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην
 παρὰ τῶν ἀδικούντων λαβεῖν. κρείττους γὰρ ἤδη γί-
 νονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας.

XXXI. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ᾧ ἄνδρες, τῆς προ-
 νοίας ταύτης καὶ τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθά-
 νεσθε ἐν τῇ ψήφῳ οἶων ἀνδρῶν ἐκγονοὶ ἐστέ, ἀλλὰ πα-
 ρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς, ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ
 ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ ψηφισμένοι ἐκ τοῦ δι-
 καστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ' ἔχετε καὶ παρα-
 δείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν

etiam aliter. Scriptura a nobis edita est egregia MSS. le-
 ctio: Vrat. tamen μέλλοντος retinet.

προήσεσθε] Lectionem Ald. et Steph. ποιήσεσθε unus
 Hauptmannus defendit. Illud feliciter Taylorus eruit, acci-
 nente A. Vrat. ποιήσεσθαι. Mox Ald. ἐκείνος, Vrat. ἐκείνον,
 uterque vitiose.

παρὰ τῶν ἀδικούντων] Vulgo παρ' αὐτῶν ἀδικούντων, quod
 cum edito commutandum esse iam Taylorus viderat: cuius
 emendationi nunc auctoritatem adde codd. B et Vrat.

ὅπως ὅμοια] Sic e MSS. pro vulg. ὡς ὅμοια dedimus.

ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὠρισμένα· διομωμόκατε δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου, κτείνειν τὸν τὴν πατρίδα προδιδόντα, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ. μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν, ἃς ἂν οἱ πρόγονοι καταλίπωσι, κληρονόμοι εἶναι, τῶν δὲ ἔρκων καὶ τῆς πίστεως, οὓς δόντες οἱ πατέρες ὑμῶν ἄμνηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πόλει μετεῖχον, 226 ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν.

XXXII. Οὐ μόνου τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως εἶχε πρὸς τοὺς προδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ μὴ μοι ἀχθεσθῆτε, ὧ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνη-

διομωμόκατε] A et B διομωμώκατε.

προδιδόντα] B καταλιπόντα, at supra scriptum προδιδόντα.

οὓς δόντες] Ita e B et Vrat. pro vulg. ἦν δόντες dedi, unde etiam mox ὑμῶν pro ἡμῶν reduxi. Denique articulum ante πόλει B et Aldina subministrarunt.

ταύτης δὲ] Taylorum δὲ pro δὲ suspicantem Reiskius meliora docuit. De particula δὲ in apodosi v. Buttmann. ad Demosth. Mid. p. 129. ed. Spald. et Schömanni Diss. de sortitione iudicum ap. Athenienses p. 18.

εἶχε] Ita B et Vrat. pro vulg. ἔσχε.

προδιδόντας] Vulgo προπαραδιδόντας, cuius loco a Tayloro προδιδόντας restitutum, quod a plurimis receptum etiam a B et Vrat. comprobatur. Reiskio in mendosa scriptura latere videbatur τοὺς τὴν πατρίδα προδιδόντας. In malam igitur rem abeat verbum προπαραδίδωμι, nisi etiam alia auctoritate nitatur. Mox ante Λακεδαιμόνιοι vide ne οἱ interciderit.

μαι τῶν ἀνδρῶν τούτων· καλὸν γὰρ ἐστὶ πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλέστερον γὰρ ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὐσκόπον ψῆφον θῆται. Πausanίαν γὰρ τοῦ βασιλέα αὐτῶν, προδιδόντα τῷ Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγῶν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἱερῶν, τὴν Σύραν ἀνοικοδομήσαντες καὶ τὴν 227 ἔροφὴν ἀποσκευάσαντες, καὶ κύκλῳ περιστρατοπεδεύσαντες, οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις

πόλεως] Reiskius praeronei παρὰ vult. Mox Taylorus pro περὶ malebat παρὰ, a Schulzio iam refutatus.

ἀσφαλέστερον [γὰρ ἕκαστος] Delevi cum MSS. ἄν, quod post γὰρ vulgo additum. Ante ἕκαστος Reiskius οὕτως desiderabat. Mox pro θῆται quod quo defendi possit, vix habet, Schaubius θήσεται coniecit, quod receptum fere velim.

αὐτῶν] Ita bene Vrat. et Ald.: vulgo αὐτῶν.

ἀνοικοδομήσαντες] Contra Taylorum ἀποικοδομήσαντες legi iubentem Reiskius et Abreschius Dilucidat. Thucyd. p. 355. vulgatam MSS. auctoritate munitam bene defenderunt. Apposite confert Schaubius Aristophanis Pac. 100. Mox Scaligerum ἐπισκευάσαντες scribentem Taylorus iure perstrinxit.

ἐποίησαν τὴν τιμωρίαν] Ita ex A et B pro vulg. τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν scripsi. Nonnulla hic intercisisse Reiskius sine iusta caussa opinatur. Haud male tamen Schulzius τῇ τιμωρίᾳ edidit: ita volebat etiam Morus.

βοηθοῦσιν. εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν,
 ἢ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσι, τῶν πατρώων νομίμων
 ἑαυτοὺς ἀποστεροῦντες. μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγενη-
 μένων τεκμήριον, ὃ μέλλω λέγειν. νόμον γὰρ ἔθεντο
 περὶ ἀπάντων τῶν μὴ θελόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος κιν-
 δυνεύειν, διαρρήδην λέγοντα, ἀποθνήσκειν· εἰς αὐτὸ
 τοῦτο τὴν τιμωρίαν τάξαντες, εἰς ὃ μάλιστα φοβού-
 228 μνοι τυγχάνουσι· καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν
 ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν μετ' αἰσχύνης. ἵνα δὲ εἰ-
 δῆτε, ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἶρηκα, ἀλλὰ μετ'
 ἀληθείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσι] Haec et sequentia mihi vi-
 dentur paullulum turbata esse, quae sine MSS. ope in lo-
 cum suum restitui vix possint: non suffecit enim neque
 Reiskii ingenium, neque aliorum frustra exercitatum.

ἑαυτοῦς] Schulzius αὐτοῦς legi vult.

τάξαντες] Vulgo κατάξαντες, uti etiam B, unde Stepha-
 nus facile κατατάξαντες eruit, quod editores reliqui in textum
 suscepere, approbatum etiam Lobeckio ad Phrynich. p. 287.
 Nos interim codd. A et Vrat. lectionem exhibuimus. De-
 mosth. de corona p. 229, 7. τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τι-
 μωρίας. in Lept. p. 500, 24., alibi.

μετ' αἰσχύνης] Haec supplent MSS.

Φέρε αὐτοῖς] Reiskio interponendum videtur ἀναγίνωσκε.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Ἐνθυμείσθε δὴ ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὧ ἄνδρες, καὶ σύμφορος οὐ μόνον ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὢν ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ὄρων θανάτῳ ζημιούμενον τὸν προδότην, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τὴν τιμωρίαν; οὐδεμίαν γὰρ δεῖ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας ἢ θάνατον· εἰδῶ-

ΝΟΜΟΣ] Huius loco in A vacuum spatium exstat, quo pertinent, quae supra annotavimus.

Ἐνθυμείσθε δὴ] Ex A δὴ pro vulg. δε̄ sumpsit.

πρὸς τοὺς πολεμίους] Ita post Hauptmannum editores praeter Reiskium omnes, lectionis fonte haud indicato. Vulgo nempe articulus abest, quem in A et B omissum, tandem Vrat. firmat.

τὴν τιμωρίαν] Articulum ex Vrat. adiecitimus. Reiskius τὴν μεγίστην τιμωρίαν suspicabatur.

δεῖ ἄλλην ζημίαν etc.] Ita locum hunc affectum vario modo a V. D. tentatum ex A restitui: vulgo δεῖ̄ deest. Taylorus proposuerat ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας, ἢ θάνατον εἰδότες, καὶ ὅτι — ἀναγκαῖον ἔσται πατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται κ. τ. λ., quem Thorlacius et Beckerus sequuti sunt.

δειλίας] Vrat. δουλείας. Mox articulus ante νόμους ab A abest.

τες γὰρ ὅτι δυαῖν κινδύνουιν ὑποκειμένοιιν ἀναγκαῖον
ἔσται Ἐατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται
τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ
τοὺς πολίτας.

XXXIII. Τοσοῦτω δ' ἂν δικαιότερον οὗτος ἀπο-
θάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων Φευγόντων, ὅσον οἱ
μὲν εἰς τὴν πόλιν ἤκουσιν, ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχοῦμε-
229 νοι, ἢ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες·
οὗτος δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν
ποριζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι
τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων,
καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀνάγκαῖα προδεδωκεν,
ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπουδαιότατα
διείληπται. τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ, ἃ μάλιστα πέφυκε
πρὸς τὸ τάχος, ἐστὶν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς

Τοσοῦτω] Vrat. τοσοῦτο. Mox pro οὗτος B et Vrat. ἐκείνος.

ὡς ὑπὲρ ταύτης] In Vrat. deest ὡς.

μόνος οὗτος] Beckerus legi iubet μόνος αὐτός.

καὶ τὰ τῆς φύσεως] Vrat. καὶ κατὰ τῆς φ., vitiose.

τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ, ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τὸ τάχος, ἐστὶν
ἰδεῖν etc.] Vulgo absurde τὰ γοῦν ζῶα τὰ πετεινὰ μάλιστα πέφ.
πρὸς τάχος, ἃ ἐστὶν ἰδεῖν, quibus Reiskius consuli legendo pu-
tabat τῶν γοῦν ζώων τὰ πετεινὰ, ἃ π. πρ. τάχος; ἔστιν ἰδεῖν:
a quo Schulzius proficiens τὰ γοῦν ζῶα, τὰ πετεινὰ μάλιστα,
ἃ πέφ. πρ. ταχος, ἐ. ἰ. edidit, adstipulantibus Thorlacio et

ἔθελοντα ἀποθνήσκειν. ἔθεν καὶ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκασιν·

Οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἦν πλάσῃ δόμον,

ἄλλη νεοσσοῦς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν.

XXXIII. Ἄλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλία, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἶασε παρ' αὐτῇ μετοικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυεν. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ φόνου φεύγοντες, εἰς ἑτέραν πόλιν μεταστάντες, οὐκ ἔχουσιν ἐχθροὺς τοὺς ὑποδεξαμένους. τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο πόλις;

Beckero. Nostra in loci scriptura annotandum, τὰ ante πετεινὰ cum MSS. omissum esse, atque codici A τὸ ante τάχος deberi.

αὐτῶν] Vrat. αὐτῶν. Mox vulgabatur ποιητικῶν, cuius loco ποιητῶν reponendum esse, id quod Vrat. firmat, Schulzius vidit: vulgatam tamen servant Thorlacius et Beckerus. Caeterum versus duos sequentes Sophoclis esse Valckenarius ad Herodot. 8, 109. confidenter pronuntiat, cui coniecturae stabiliendae nil praesidii afferre scivit nisi sensum ipsius internum.

ἠξίωσεν ἐντεκεῖν] Olim legebatur ἐντεκεῖν ἠξίωσεν, quod in MSS. servari mirum videtur. Correxerunt pridem Scaliger nec non Grotius, quem iusta ideo laude nuncupat Gataker Adversar. Miscell. 2, 17.

ἀνδροφόνων] A ἀνδροφόνων. Mox εἰκότως a Vrat. abest.

ὑποδεξαμένους] Vulgo ὑποδεξαμένους: illud suspicatus est

230 ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησέ, τα-
 χύ γε ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομέ-
 νειε; κακοὶ γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδίᾳ φίλοι
 οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οἳ τῶν μὲν ἀγαθῶν
 πῶν τῆς πόλεως μεθέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις
 οὐδὲ βοήθειας ἀξιῶσυσσι. καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν
 ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαυνόμενον, τί δεῖ πα-
 θεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ δεινὰ πεπονθότων; ἄρ' οὐ τῆς
 ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καὶ μῆν, ὦ ἄνδρες,
 τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιοτάτ' ἂν Λεωκράτης, εἴτις
 μείζων εἴη τιμωρία θανάτου, ταύτην ὑπόσχοι. οἱ
 μὲν γὰρ ἄλλοι προδοταὶ μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὴ
 ληφθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν· οὗτος δὲ μόνος διαπε-

Taylorus, quicum faciunt B, Vrat. et Aldina. Receperant
 iam Thorlac. et Beckerus. Mox Vrat. αὐτοῦ.

κακοὶ] Olim vulgabatur κακοῖ, quod Taylorus ingeniose
 correxit. Illud MSS. quoque.

ὅταν μὴ ληφθῶσι] Taylorum μὲν pro μὴ legi iubentem
 Beckerus quidem refutat, non tamen idem in defendenda
 vulgata felicior: nam oratori καὶ ὅταν vel simile quid neces-
 sario tum dicendum fuisset. Mihi quidem hic locus admo-
 dum interpolatus esse videtur, quod vel vox nude posita κρι-
 νεται docere potest, ubi Reiskius προδοσίας supplet. Quare
 hunc locum a creberrimo librariorum errore negationis
 male vel omissae vel adiectae suspicatus laborare, eum non
 valde reprehenderim, qui μὴ prorsus tolleret.

πραγμένος ὅπερ ἐπεχείρησε, τὴν πόλιν ἐγκαταλιπών, κρίνεται.

XXXV. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῶ μελλόντων, διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν· πότερον διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν, ἀλλ' ἔμοι- 231 γε δοκοῦσι δικαίως οὐκ ἂν χάριτος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποφανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολμῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πράξαι Λεωκράτην, ἄδηλον ἦν ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανου· νῦν δὲ πᾶσι φανερόν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρώμενοι, τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάττουσιν· ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπολογητέον, ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸν πατέρα αὐτῶ τὸν τετελευτηκότα (εἴτις ἄρα ἐστὶν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ τῶν ἐνθάδε γινομένων) ἀπάντων ἂν χαλεπώτατου γενέσθαι δικαστήν, οὗ τὴν χαλκῆν εἰκόνα ἔκδοτον κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτήρος ἱεροσυλῆσαι

ἐγκαταλιπών] Sic ex A et B scripsi pro vulg. καταλιπών.

αὐτῶν αὐτοῖς] Thorlac. αὐτῶν αὐτοῖς. Vrat. αὐτῶν αὐτοῖς.

εἴτις ἄρα ἐστίν] E MSS. ἄρα adiecimus. Mox ante verba τῶν ἐνθάδε γινομένων vulgo addebatur περι, quod cum B et Vrat. sustulimus. Xenoph. Mem. 1, 4, 5. τίς δ' ἂν αἴσθησις ἦν γλυκίων καὶ δριμέων καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων.

ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτήρος] Pro ἐν τῷ B et Vrat. vitiose αὐτῶ: uterque hic articulum ante Σωτήρος omittunt.

ἱεροσυλῆσαι] Taylorus distingui vult ἱερῶ συλῆσαι, uti lo-

καὶ αἰκίσασθαι. καὶ ἦν ἐκεῖνος ἕστησε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετριότητος, ταύτην αὐτὸς ἐπονείδιστον ἐποίησε· τοιοῦτου γὰρ υἱοῦ πατὴρ προσαγορεύεται. διὸ καὶ πολλοὶ μοι προσεληλύθασιν, ὧ ἄνδρες, ἐρωτῶντες, διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν· προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα τὴν τοῦ πατρὸς, τὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἀνακειμένῃν. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες, οὐκ ἠγνόουν τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμω-
 232 ρίας· ἀλλ' οὐχ ἠγούμην δεῖν περὶ προδοσίας τοῦτου κρίνων, ὄνομα Διὸς Σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπέπλήγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μῆτε γένει, μῆτε Φιλίᾳ μηδὲν προσήκουσι, μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις ἀεὶ τοῖς κρινομένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐσχάτης ὀργῆς δικαίως ἂν τυγχάνοντες· τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι, τεκμή-

cum iam Meursius citat, *Cecropia* cap. 29. p. 85. At vulgatae codicibus meis fretam iure editores servarunt omnes.

αὐτοῦ] Vrat. αὐτοῦ. Mox pro αὐτὸς Reiskius εὔτος vult, haud male idque Beckerus edidit.

υἱοῦ] Vrat. υἱός.

τὴν τοῦ πατρὸς] Ex A et Vrat. τὴν addidimus. Mox A εἰσαγγελίαν.

ἠγνόουν] Vrat. ἐνόουν.

μῆτε Φιλία] Ald. μὴ Φιλία. Mox B et Vrat. κατάσχοιεν pro μετάσχοιεν.

ριόν ἐστὶν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων οἱ τοιοῦτοι ἂν
 μετάσχοιεν. οὐ γὰρ δὴ κατ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρα-
 τίας. καίτοι τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις ὑμᾶς
 παρακρούσασθαι ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λει-
 τουργίαις ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους ἀξιῶσουσιν·
 ἐφ' οἷς ἔγωγε καὶ μάλιστ' ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν
 ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησάμενοι, κοινὰς χάριτας
 ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν, οὐ γὰρ εἴ τις ἵπποτετρόφηκεν, ἢ
 κεχορήγηκε λαμπρῶς, ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι
 δεδαπάνηκεν, ἀξίός ἐστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος·
 ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλ-
 λους οὐδὲν ὠφελῶν. ἀλλ' εἴ τις τετρηράρχηκε λαμ-
 πρῶς, ἢ τεῖχην τῇ πατρίδι περιέβαλεν, ἢ πρὸς τὴν

κατ' ὑμῶν] A κατ' ἡμῶν, idemque mox cum Vrat. δει-
 νὸν pro δεῖ.

ὑπὲρ ὑμῶν] Vrat. ὑπὲρ ἡμῶν.

οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις ὑμᾶς παρακρούσασθαι] Pro οὐκ ἐπὶ ma-
 lebat Reiskius οὐκέτι: mox eiusdem coniecturam a caeteris
 editoribus probatam παρακρούσασθαι pro vulg. προσκρούσασθαι,
 flagitante ipso loci sensu, in textum recepimus. Cf. d'Or-
 vill. ad Chariton. p. 452. et Heindorf. ad Plat. Lys. 27. p. 32.

ζητοῦσιν] E Reiskii coniectura Beckerus ζητήσουσιν edi-
 dit, quo supersederi posse crediderim. Mox A et Vrat. μάλ-
 λιστα.

τοιαύτης χάριτος] Reiskius τυχεῖν desiderat.

κοινήν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνευπόρησε. ταῦτα γάρ ἐστι κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων· καὶ ἐν μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν εὐπορίαν μόνον τῶν δεδαπανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα ἂν οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐηργετημέναι, ὥστ' ἐξαίρετον ἀξιοῦν λαμβάνειν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν· οὐδ' οὕτως ἀνόητον, ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν, ὅς αὐτοῦ πρῶτον τὰς φιλοτιμίας ἠφάνισεν, εἰ μὴν, νῆ Δία, μὴ τὰυτὰ τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

234 XXXVI. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου νόμιμόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας πα-

συνευπόρησε] B et Vrat. συνευπόρησεν. Schulzius συνευπόρησι. Mox Vrat. οὐδέν pro οὐδένα.

κατὰ τῶν προδιδόντων] Praepositionem a Taylora proscriptam Schaubius collatis Dinarcho in Demosth. p. 71. τιμωρίας — τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων ὄντων ταῖς ἀποφάσεσι, et Demosthene de coron. p. 317, 16. τιμωρία κατ' αὐτοῦ et in Midiam p. 523, 10. bene vindicavit.

αὐτοῦ πρῶτον] Taylorus αὐτοῦ πρῶτον legi iubet, ut est in Vrat. Vulgatam editores recte servarunt.

Ἐχρῆν μὲν οὖν etc.] Locum hunc a structura vexatissimum, cui restituendo nullum V. D. ingenium par fuit, una voce veluti uno ictu ex B et Vrat. εἶναι pro οἶμαι praeibentibus suae concinnitati reddidi. H. Stephanus post κρῖνοντας

ρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὐν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας οὕτως ὅσιον εἶναι τοῦτο πράττειν, ὅπως ὁπόσοι τοῦ κινδύνου μετεῖχον, ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ ὀρώμενοι, καὶ ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου οὐκ ἠξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις κατὰ τοῦ ἀδικοῦντος παρασκευάζωσιν. ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ' εἰθισμένον ἐστίν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν, τιμωρησάμενοι οὐν Λεωκράτη καὶ ἀποκτείναντες αὐτὸν, ἀπαγγείλατε τοῖς ὑμετέροισι αὐτῶν παισὶ καὶ γυναῖξιν, ὅτι ὑποχείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐ- 255 τῶν ἐτιμωρήσασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ σχετλίον, ὅταν νομίξῃ δεῖν Λεωκράτης ἴσον ἔχειν ὁ φυγῶν ἐν

comma poni iusserat: alii etiam aliter, iam non amplius provocandi.

ὅπως ὁπόσοι] Ita MSS: vulgo ἰν' ὁ. Mox ante ἠξιώθησαν negationem ex A addidi: accuratius sane quidem orator Reiskii de coniectura scripsisset, ἐλέου παρὰ τούτου μόνου οὐκ ἠξιώθησαν.

κατὰ τοῦ ἀδικοῦντος] Hoc ex A sumpsimus pro vulg. περὶ τ. ἀ., Demosthenem sequuti in Mid. p. 544, 2. dicentem: τὴν μὲν κατὰ τοῦ δαιτητοῦ γνώσιν. B et Vrat. παρὰ.

Λεωκράτη] Vrat. Λεωκράτην.

αὐτῶν παισὶ] B et Vrat. αὐτὸν pro αὐτῶν: at vereor ne neutrum genuinum sit. Mox Vrat. γυναῖξί.

Λεωκράτης] Moro et Schulzio valde assentior hoc nomen uti e margine male repetitum delentibus.

τῇ τῶν σωσάντων πόλει, καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν
 τῇ τῶν παραταξαμένων, καὶ ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν
 τῇ τῶν σωσάντων· ἀλλ' ἦκει ἱερῶν, ὀσίων, ἀγορᾶς,
 νόμων, πολιτείας μεθέξων, ὑπὲρ ὧν, τοῦ μὴ κατα-
 236 λυθῆναι, χίλιοι τῶν ἡμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ
 ἐτελεύτησαν, καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἡ πόλις ἔθαψαν.
 ὧν οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς
 μνημείοις ἐπανιῶν εἰς τὴν πόλιν ἠδέσθη, ἀλλ' οὕτως

σωσάντων πόλει] Peracuta est Taylori correctio μεινάντων
 π., quam Schulz., Thorlac. et Beckerus susceperunt, atque
 ego fere susceperim.

ἀλλ' ἦκει] Hanc Aldinae scripturam loco vulgatae ἦκη,
 quae tacita H. Stephani coniectura est, revocavi codicum A
 et Vrat. auctoritate nisam: etiam B ἦκει, utpote ex ἦκει cor-
 ruptum. Nempe mutata structura Lycurgus oratione finiti-
 va pergit.

ὀσίων] Ita bene Reiskius pro vulg. οὐσιῶν correxit con-
 cinentibus A et B: ex Taylori coniectura Schulz. et Beckerus
 Σουσιῶν. Mox B et Vrat. νόμων, ἀγορᾶς.

μεθέξων] Vrat. μεθεξέων.

τοῦ μὴ καταλυθῆναι] Haec tamquam glossam Taylorus
 tolli iubet, cui tamen nullus editorum adhuc paruit.

ἡμετέρων] A ὑμετέρων.

ἔθαψαν] Sic MSS. mei et Aldina pro vulgato singulari,
 quem recipiendum esse ad Philem. Lex. p. 95. monuimus.
 Cf. supra p. 196. Quid sit δημοσίᾳ τινα θάπτειν, diserte Wol-
 fius ad Dem. Leptin. p. 362. docuit.

ἠδέσθη] Reiskius ὀρῶν hic desiderat.

ἀναιδῶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων τὰς
 ἐκείνων συμφορὰς ἡγεῖται δεῖν ἀναστρέφασθαι, καὶ
 αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιῶσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογου-
 μένου κατὰ τοὺς νόμους. ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν
 ποίους; εὖς ἐγκαταλιπὼν ὄχρητο; καὶ ἐάσατε αὐτὸν
 οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος, ποιησάμενοι τῶν
 πολιτῶν οἷς οὐ συνδιεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς 237
 θεοὺς σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων; τίνας; οὐχ
 ὦν τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη καὶ τὰ τεμένη προὔδωκεν;
 καὶ δεήσεται καὶ ἰκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν; τίνων; οὐχ
 οἷς τῶν αὐτῶν ἐράνων εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν

οὖς ἐγκαταλιπὼν] Taylorum οὐχ praefigi iubentem Schul-
 zius refutavit. Haud magis opus statim Reiskii coniectura
 εἶσαι pro ἐάσατε.

ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν οἷς οὐ συνδιεφύλαξε] Corrupta haec
 verba Reiskius ita emendat: ποίοις; ἢ μόνος τῶν πολιτῶν αὐτοῖς
 οὐ συνδιεφύλαξε, quod Schulzsius edidit, nec non Thorlacius,
 qui tamen ante ἢ μόνος etiam οὐχ addit. Vulgatam Beckerus
 defendere studet.

ἐπικαλέσεται] Vrat. ἐπικαλέσετε, atque idem mox cum B
 αὐτῶν pro αὐτὸν ἐκ. Ante σώσοντας Reiskius articulum τοὺς
 addi vult.

ἔδη] A et Vrat. ἔδη.

αὐτόν] Reiskius ἀστόν iubet, a Schulzio bene reiectus.

τῶν αὐτῶν ἐράνων] Hanc Aldinae lectionem genuinam
 revocavimus, omnibus MSS. firmatam, cuius loco Scaligeri
 inventum τὸν αὐτὸν ἔρανον omnes ad novissimum usque edito-
 res parum circumspecte repetierunt.

οὐκ ἐτόλμησεν; Ῥοδίουσ ἰκετευέτω· τὴν γὰρ ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποία δὲ ἡλικία δικαίως ἂν τοῦτον ἐλεήσει; πότερον ἢ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηροτροφηθῆναι, οὐδ' ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆσ πατρίδος αὐτοῖσ ταφῆναι τὸ κατ' αὐτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἢ τῶν νεωτέρων; καὶ τίσ ἀναμνησθεῖσ

238 τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖσ συμπαραταξαμένων, καὶ τῶν κινδύων τῶν αὐτῶν μετασχόντων σώσειε τὸν τὰσ ἐκείνων θῆκασ προδεδωκότα; καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆσ ἐλευθερίας τελευτησάντων παρανοίας καταγνοίη, τὸν δὲ καταλιπόντα τὴν πατρίδα, ὡσ εὖ φρονοῦντα, ἀθῶον ἀφήσει; ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ

τὴν γὰρ ἀσφάλειαν] Vulgo ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφάλειαν: quod horum loco restituimus, praebuere A et Vrat., atque in B certe ἐπεὶ καὶ omittuntur. Mox e MSS. pro αὐτοῦ dedimus ἑαυτοῦ.

αὐτοῖσ ταφῆναι] Haec est optima Reiskii coniectura, et A et B confirmata, pro vulg. αὐτῆσ ταφῆναι. Mox Vrat. παρέδωκε.

καὶ τίσ ἀναμνησθεῖσ] Schaubius καὶ τίσ ἂν ἀναμνησθεῖσ mavult. Mox Vrat. συμπαραταξαμένων pro συμπαραταξαμένων.

παρανοίας] Reiskius παρανοίαν suspicatur.

εὖ φρονοῦντα] Thorlac. εὐφρονοῦντα, male. Mox conieceram ἀφήσειε.

δώσετε] B et Vrat. δώσητε.

τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. οὐ γὰρ μόνον
 νῦν οἱ Φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν
 τὴν πόλιν καὶ Φυγῶν, αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνοῦς καὶ
 οἰκήσας ἐν Μεγάροις ἐπὶ προστάτου πλείω πέντ' ἢ
 ἕξ ἔτη, ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀναστρέφεται·
 ἀλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν εἶναι φανερᾷ τῇ

οὐ γὰρ μόνον etc.] Nova hic Schulzius et Simonus fru-
 stra moliuntur. Caeterum Vrat. μόνους.

κατέρχονται] Hoc pro κατελεύσονται poni, advertit Coray
 ad Heliodor. Aeth. 2. Tom. 2. p. 75. seq.

πόλιν καὶ Φυγῶν, αὐτὸς] Reiskius πόλιν, καὶ Φυγὴν αὐτὸς,
 quo nil opus esse Schulzius demonstravit. Φυγῶν muniunt
 B et Vrat. cum Aldina, etsi A, si bene notavi, Φυγὴν vere
 praebeat.

ἐπὶ προστάτου] A et B ἐπὶ πρὸς τὰ τοῦ, Vrat. ἐπεὶ πρὸς τὰ
 τοῦ, vitiose.

πλείω πέντ' ἢ ἕξ ἔτη] Frustra his Taylorus offendit; nos
 eodem idiomate: *mehre fünf oder sechs Jahre*. Idem de h. l.
 sentit Schaubius.

μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν] Vrat. μιλόβοτον. Iis quae Becke-
 rus hic contulit, adde Suidam T. 2. p. 551. *μηλόβοτος χώρα*
ὑπὸ πολεμίων ἐξερημωθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετράποδα [ita
 bene coniecit Kuster. pro στρατόπεδα]. *κεῖται δὲ τοῦνομα καὶ*
[num παρὰ?] τῷ Δυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους [lege Αὐτο-
λύκου]. ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνήκε etc. Idem ibi-
 dem paullo ante: *μηλοβοτέα· γῆν εὐτραφῆ, ἀνακειμένην εἰς*
νομὴν προβάτων, ubi scribe e Lexico inedito codicis Parisini
Regii 347. fol. 107. recto eadem haec Suidae verba mutuante,
ἀνειμένην, in quod Kusterus iam incidit, et προβάτοις. Poste-

ψῆφῳ καταψηφισάμενος, οὗτος ἐν τοιαύτῃ τῇ χώρᾳ
σύνοικος ἡμῶν γένηται.

XXXVII. Βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰ-
πῶν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παρα-
239 σχάμενος, ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποιήσατο. χρήσιμον γὰρ
ὑμῖν ἐστὶ τοῖς μέλλουσι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μοι
λέγε τὸ αὐτὸ ψήφισμα.

Ψ Η' Φ Ι Σ Μ Α.

Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μνηύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα
πάντα πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι. ὑμέ-
τερον δέ ἐστι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ θεῶν τιμω-
ρήσασθαι Λεωκράτην· τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν
ἦ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστίν· ἐπειδὴν δὲ κρι-

rius etiam aliud Lexicon ineditum in eadem Biblioth. asser-
vatum, vulgo Seguerianum dictum, fol. 123. verso praebet,
eodem fere contextu. Denique conf. Bekkeri Aneod. Graeco.
T. 1. p. 280.

ἡμῶν γένηται] B et Vrat. ὑμῶν. Pro γένηται vix dubito
quin γενήσεται scribendum sit, quod nunc video ipsum Me-
lanthonem edidisse: Aldina γένεται.

ὑμῖν ἐστὶ τοῖς μέλλουσιν] Ex MSS. ἐστὶ adieci.

ΨΗΨΙΣΜΑ] Deest in A, relicto spatio vacuo.

ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν] Taylorus ὑμῖν omitti iubet, Reiskius
ἐγὼ μὲν τοίνυν, quod Schulz. et Thorlac. repetierunt. Nos
cum Beckero vulgatam toleramus.

σις γένηται, παρά τοῖς μὴ δικαίως ἀπεξελθοῦσιν. εὖ δὲ ἴστε, ὧ ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφίζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διάνοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δὲ, ὧ ἄνδρες, ὑπὲρ πάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν, οἷς ἅπασιν ἔνοχου ὄντα Λεωκράτην ἔστιν ἰδεῖν. προδοσίας μὲν, ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε· δήμου δὲ καταλύσεως, ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον, ἀσεβείας δ', ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι, καὶ τοὺς νεῶς κατασκάπτεσθαι τὸ κατ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος· τοκέων δὲ κακώσεως, ὅτι τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων ἀποστερωῶν· λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας, οὐ παρασχῶν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἔπειτα τούτου τίς 240

αὐτοῦ] Vrat. αὐτοῦ.

τοκέων δὲ κακώσεως etc.] Apposite Demosthenes in Timocrat. p. 733, 26. οἱ [νόμοι] καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονέας τρέφειν, καὶ ἐπειδὴ ἀποθάνουσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχῃσι, παρασκευάζουσιν. Ibidem etiam ἡ ἀστρατεία, plane ut apud Lycurgum, τῇ γονέων κακώσει proxime iungitur. Cf. supra p. 183. et Meier. de bonis damnatorum p. 126.

οὐ παρασχῶν] Ita optime MSS. et Hamb., uti e Scaligeri coniectura nunc Beckerus edidit. Stephanus μὴ π., quod Schulzio placuit. A vitiose statim τὸ τὸ σῶμα.

ἔπειτα τούτου] Hanc Stephani correctionem, iam ab

ἀποψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην ἔξει τῶν κατὰ προαί-
 ρεσιν ἀδικημάτων, καὶ τοσοῦτόν ἐστιν ἀνόητος, ὥστε
 τοῦτον σώζων τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς
 ἐγκαταλιπεῖν βουλομένοις, καὶ τοῦτον ἐλεήσας, αὐ-
 τὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀπολεῖσθαι προαι-
 ρήσεται; καὶ τῷ προδότῃ τῆς πατρίδος χάριν θέμε-
 νος ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ; ἐγὼ
 μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν, καὶ τοῖς ἱεροῖς, καὶ
 τοῖς νόμοις ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως,
 οὔτε τὸν ἄλλον τούτου βίου διαβαλὼν, οὔτ' ἔξω τοῦ
 πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ
 νομίζειν τὸν Λεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον

aliis receptam, pro vulg. ἔπειτα τούτοις firmant B et Vrat.
 Reiskius ἔ. ἐπὶ τούτοις, vel ἔ. ἐπὶ τοσοῦτοις coniciebat.

προαίρεσιν] B et Vrat. αἴρεσιν: v. Argum. Mox pro ἐστιν
 Taylorus ἔσται correxit, quod nolim a Beckero receptum
 esse.

σώζων] MSS. miro consensu σώζοντα.

ἀπολεῖσθαι] Ita ex B et Vrat. edidimus pro vulg. ἀπο-
 λείσθαι.

ἐγὼ μὲν οὖν] Addi Reiskius suadet ὑμῖν.

ἄλλον τούτου βίου] Mediam vocem A bene suggessit.

ὑμῶν δ' ἕκαστον] B et Vrat. ὑμῶν δὲ ἔ.

ἀνδραπόδων] Quum vulgatam ἀνδρῶν καὶ παιδῶν a suspi-
 cione corruptelae laborare, Taylorus recte demonstrasse vi-

τῆς πατρίδος καὶ ἀνδραπόδων καταψηφίζεσθαι, καὶ 241

δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν τὸν μὲν προδοσίας, τὸν δὲ

detur, MStorum meorum interim exhibui lectionem, a me, fateor, nondum satis intellectam.

καταψηφίζεσθαι] Vulgo καταψηφίσεσθαι, ex nescio cuius operae errore natum, qui ad novissimam usque orationis editionem perduravit. Nempe iam in Aldina καταψηφίζεσθαι, quod MSS. quoque cuncti. Hoc igitur exemplum eorum numero eximendum est, quo Lobeckius ad Phrynich. p. 746. ad convellendam Petri Elmsleii de futuri Attici forma sententiam usus est. At huius loco Lobeckio aliud, si tanti est, hac ex oratione suggero, supra p. 236. ἐπικαλέσεται.

δυοῖν καδίσκοιν] Apposite Phrynichus Musis ap. Harpocrat. v. καδίσκος p. 94. ed. Gron.

ἰδοῦ, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δὲ σοί,

ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί.

Caeterum nos καδίσκοιν, eademque scriptura hanc vocem ubi vis efferendam iudicamus, valde mirantes, qui factum ut falsa vocis scriptura καδδίσκος nostris etiam temporibus adhuc recepta sit, quam aliquot Aristophanis loca dudum meliora docere debuissent: v. Vesp. 835. 836. Invernizz., quibus adde fragmentum a Dione Prusaeo orat. 52. p. 553. servatum, aliquandoque ad Philostrati Imag. 3, 13. illustrandum:

ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου

ὡς περ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα:

quae verba neque inter reliquas Aristophanis fabulas, neque inter fragmenta eius annotata reperi. MSS. tamen supra καδδίσκοιν, nisi fallor, praebent. Quod statim sequitur τὸν μὲν — τὸν δὲ, cuius loco e Taylora coniectura adhuc usque τοῦ μὲν — τοῦ δὲ editum, ex MSS. etiam cum Aldina revocavi.

σωτηρίας εἴνεκα τὰς ψήφους φέρεσθαι· τὰς μὲν, ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ, ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. εἰ μὲν Λεωκράτην ἀπολύσῃτε, προδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε· εἰ δὲ τοῦτον ἀποκτείνῃτε, διαφυλάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζοντες οὖν, ὧ Ἀθηναῖοι, ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ

εἴνεκα] Scaligero hanc voculam delenti Taylorus cum aliis adstipulatur; neque ego eam valde desideraverim. Vulgo ἔνεκα: formam, ex A et Vrat. a nobis restitutam, quam ab Atticis usurpari vulgo negant, satis firmat exemplorum numerus: ne multa, vide Xenoph. Hellen. 5, 1, 17. Philemon. Comici fragm. inc. 74. ed. Cleric. p. 346. Cf. Wolf. ad Leptin. 97. p. 338. V. D. in Ephem. Litt. Halens. 1814. No. 34. p. 265. seq. Hinc in Themistoclis Epist. 9. lectio τοῦτου εἴνεκα e cod. Palatino a Bastio ad Gregor. Cor. p. 210. eruta praestat.

τὰς δὲ] Vrat. τὰς δ'.

εἰ μὲν Λεωκράτην] Ex A μὲν addidi: Reiskius καὶ εἰ μὲν Λ. volebat, Beckerus e Mori sententia εἰ μὲν Λ. edidit. Vrat. Λεωκράτη.

τὰς ναῦς] Haud male Morus τοὺς ναῦς, quod Beckerus in textum suscepit. Caeterum Reiskius mox ψηφιεῖσθαι et παρακελεύσεσθαι legi vult: quibus minime opus. Vrat. παρακελεύσεσθε.

ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν etc.] Hunc locum a Taylora et Reiskio varie vexatum sola distinctione Schulzius sanavit, quam iam pridem occupaverat Toupius Emendat. in Suidam T. 4. p. 437. ed. Oxon. Atque ita tandem Thorlacius et Be-

τὰ δένδρα, δεῖσθαι τοὺς λιμένας, τὰ νεώρια καὶ τὰ
τείχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ
ἱερά βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα ποιήσατε Λειωκράτη,
ἀναμνησθέντες τῶν κατηγορημένων καὶ ὅτι οὐ πλέον
ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος, οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν
νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας.

ckerus. Nempe antea locus ita ferebatur: ἱκετεῖεν ὑμῶν τὴν
χώραν, καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι, τοὺς λιμένας etc.

Λειωκράτη] Ita MSS.: B et Vrat. mox ἀναμνησθέντας.

κατηγορημένων] Ita pro vulg. κατηγορουμένων optime Be-
ckerus, cuius correctionem A firmat.

καὶ ὅτι] Haec deleri iubent Morus et Schulzius, qui
ut hoc obiter annotem, mirum in modum in recensendo Ly-
curgi textu ita plerumque conspirant, ut casu hoc factum
esse negaveris. Denique quod mox sequitur ὑπὲρ ante τῶν
νόμων, a Taylora quidem proscriptum, Beckerus bene reti-
nuit, Schaubiusque apposito Demosthenis loco in Aristogit.
p. 804, 5. τὴν ὑπὲρ [hoc Reiskius pessimo exemplo uncis se-
clusit] τῆς πατρίδος σωτηρίαν satis corroboravit.

A D D E N D A.

- Pag. 21. ed. nostrae. Andocidis loco in nota prolato adde alium ipsius Lycurgi ex oratione in Lysiclem deperdita ap. Diodor. Sic. 16, 88. T. 2. p. 149. *τολμᾶς ζῆν καὶ τὸ τοῦ ἡλίου Φῶς ὄραν καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσβάλλειν.*
- Pag. 35. De verbo *μετέχειν* accusativum secum ducente v. Matth. Gr. Gr. §. 359. p. 434. *not.* 2.
- Pag. 38. Scripturam nominis *Ἐυπειαιῶν* a nobis receptam, de cuius veritate Heinrichius, quippe qui vulgatam *Ἐυπειῶνα* retinet, dubitare adhuc videtur, firmat marmor, cuius inscriptionem a L. J. J. Dubois *Catalogue d'antiquités Egyptiennes, Grecques, Romaines et Celtiques, formant la collection de feu M. le comte de Choiseul-Gouffier.* Paris 1818. p. 76. descriptam propter insignem ipsius vetustatem libellique apud nostrates raritatem hic repetendam duxi:

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΤΖΥΠΕΤΑΙΩΝ
 ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΤΥΠΟΤΟΤΑΗΜΟΥ
 ΕΠΙΤΗΝΧΩΡΑΝΤΗΝΠΑΡΑΔΙΑΝΕΠΙ
 ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΤΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Caeterum hac ex inscriptione chronologia Attica archontis Menecratis, de quo nil compertum ego habeo, nomen lucratur. Adde denique *Ἐυπειαιῶν* ex Psephismate apud Iosephum obvio. Cf. Meurs. de pop. Att. in Gronovii Thes. T. 4. p. 762.

- Pag. 52. *γυναῖκας ἐλευθέρους.* Bene hunc locum ad confirmandum communem adiectivi usum contulit, qui Euripidis Heraclidas a Petro Elmsleio editas hoc ipso anno Lipsiae repeti curavit, ad v. 245. p. 78.
- Pag. 56. Emendationem *μεῶ* Piersonus ad Moer. p. 265. occupavit, etiam Elmsleio ad Eurip. Heraclid. 695. probatam.

INDEX NOMINUM IN LYCURGI ORATIONE OBVIORUM.

Numerus Reiskianam paginam indicat.

- Acharnensis 153.
Adimantus, Corinthiorum
dux 185.
Aeginetarum classis 185.
Aetna mons 199.
Alexander, Xerxis lega-
tus 186.
Alexicles Atheniensis 218.
Amyntas, sororis Leocra-
tis maritus 152.
Andrus insula 171.
Antigenes Xypetaeensis
152.
Apollodorus, Phrynichi
occisor 217.
Areopagus 177.
Aristarchus Atheniensis
capite multatus 218.
Athenienses, Graeciae
principes annos nona-
ginta 186.
Autolycus, ab Areopagi-
tis morte multatus 177.
Callistratus Atheniensis,
morte punitus 198.
Ceos insula 171.
Cephisus, pater Praxi-
theae 202. 203.
Chaeronea 173.
Cholargensis 154.
Cilicia, ab Atheniensibus
devastata 187.
Cleopatra, Philippi filia
156.
Codrus, rex Athenarum
194.
Critias Atheniensis 218.
Cyanaeae 187.
Decelea 221.
Delphi 194. 202.
Demophantus, psephis-
matis auctor 225.
Epidaurus 171.
Erechtheus, rex Atticae
202.

- Eteonicus, Lacedaemoniorum dux 185.
 Eumolpus, Thracum adversus Athenas dux 201.
 Euripides poeta 202.
 Eurymedon fluvius 187.
 Gorgo 208.
 Hector 209.
 Herculis posterì Spartae 211.
 Hipparchus, Timarchi filius, proditiōnis reus 219.
 Homerus 209.
 Hyperidis psephisma 164.
 Irenis Leocratis amica 148.
 Iuppiter Σωτήρ 148.
 Lacedaemoniorum cum Messeniis bellum 211.
 Leucas insula 156.
 Lysicles, trapezita Atheniensis 153.
 Maratho 210. 215.
 Megara 152.
 Menelaus, legatione ad regem Persarum functus 154.
 Messene 182.
 Messeniorum cum Lacedaemoniis bella 211.
 Μητρῶν 184.
 Minerva Χαλκίοικος Spartae culta 226. Σωτήρις 148.
 Οἰούρα Athenis 217.
 Pallas 208.
 Pausanias, Lacedaemoniorum rex, fame necatus 226.
 Phasis fluvius 187.
 Phoenice, ab Athenensibus devastata 187.
 Phrynichus, Athenarum proditor ab Apollodoro et Thrasybulo occisus 217.
 Phyrinus Atheniensis 149.
 Piraeus 164. alibi.
 Praxithea, uxor Erichthei 202.
 Rhodus 149.
 Salamis 185. 221.
 Sicilia 199.
 Thermopylae 215.
 Thracum Eumolpo duce adversus Atticam expeditio 201.
 Thrasybulus, Phrynichi occisor 217.
 Timochares Acharnensis 153.
 Triginta tyranni Athenis 223.
 Troezen 171.
 Troia 182.
 Tyrtaeus 211.
 Xerxes 185.
 Xypetaeensis 152.

I N D E X

G R A E C I T A T I S L Y C U R G E A E .

Numerus Reiskianam paginam indicat.

- Ἄγαθος. ἀγαθοὶ ἄνδρες 173. 176. 188. 104. 201.
 ἀγαπᾶν 187.
 ἄγειν ἐπὶ τιμωρίαν 197.
 ἄγλαον εἶδος 213. ἄνθος 214.
 ἀγνωμονέστατος 178.
 ἀγνώστῳ ἄνθρωπος 144.
 ἀγορά. εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλειν 139
 ἀγρός. ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζειν 147. πίονας ἀγρούς 212.
 ἀγῶν ἔρημος 219. στεφανίτας ἀγῶνας 176.
 ἀδικήματα φονικά δικάζειν 177. κατὰ προαίρεσιν 240.
 ἀδικία 219.
 ἀδοξεῖν 194.
 ἀδοξος θάνατος 197.
 ἀεικῆς 210.
 ἀείμνηστος 140. 216.
 ἀθλητὰς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀνακειμένους 176.
 ἄθλον τῶν κινδύνων 174.
 ἄθως ἀδικημάτων 192. 238.
 αἰδοῖα αἱματόεστα 213.
 αἰδώς 213.
 αἰκίζεσθαι χαλκῆν εἰκόνα 231.
 αἱματόεις 213.
 αἰσθησις τῶν ἐνθάδε 231.
 αἰσχιστος 185.
 αἰσχύνειν 213.
 αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ 186.
 αἰών. κατὰ παντὸς αἰῶνος 140. τὸν αἰῶνα; *in perpetuum* 182. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα 211. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος 216.
 ἀκήρατος οἶκος 210.
 ἀκλεῆς θάνατος 197.
 ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας 221. ἀκόλουθα καὶ ὅμοια 225.
 ἄκριτος 239.
 ἀκρόπολις 220.

L

- ἀκτὴ 148. 178.
 ἀλᾶσθαι 213.
 ἀληθείης. τάληθῆ καὶ τὰ
 δίκαια 151. τὸ δίκαιον
 162.
 ἀλιτήριος 220.
 ἄλκιμος θυμός 213.
 ἀλόγως ἐπιτηδεύειν 176.
 ἄλοχος 210. κουριδίη ἄ.
 212.
 ἀμελεῖν 147.
 ἀμνημονεῖν 151.
 ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
 ρίας 175. 229. τῆ πα-
 τριδί 189. περὶ πάτρης
 210.
 ἀμφισβητεῖν 210.
 ἀνάγεσθαι ἐκ τῶν λιμέ-
 νων 148.
 ἀναγκαῖος. τὰ τῆς φύ-
 σεως ἀναγκαῖα 229.
 ἀναγράφειν 215. 220.
 ἀναιρεῖν 194. 211. τὸ
 μνημεῖον 220.
 ἀνακειμένους ἀθλητάς ἐν
 ταῖς ἀγοραῖς 176.
 ἀνακρίνειν 217.
 ἀναμεμνήσθαι 147.
 ἀναπόδεικτος λόγος 228.
 ἀναρπάζεσθαι 161.
 ἀνάστατος 181.
 ἀναστέφειν 208.
 ἀναστρέφεσθαι ἐν τοῖς
 ὄφθαλμοῖσιν 236.
 ἀνδρεία 211. 214.
 ἀνδροφόνος 229.
 ἀνελέητος 240.
 ἄνθος ἄγλαον ἤβης 214.
 ἀνοικοδομεῖν 193. 226.
 ἀνορύσσειν τὰ ὄστα 218.
 ἀντικαταλλάττειν τὴν ψυ-
 χὴν τῆς κοινῆς σωτη-
 ρίας 196.
 ἀνυπέρβλητος 209. 211.
 ἀοίκητος 180.
 ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι
 145.
 ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμο-
 θετας 221.
 ἀπαιτεῖν χάριτας 233.
 ἀπαλλάττειν 218.
 ἀπαραίτητος δικαστῆς
 136.
 ἀπειπεῖν τῷ σώματι 166.
 ἀπεχθάνεσθαι 138.
 ἀπλοῦς 162.
 ἀπό. τὴν ἀπ' αὐτῶν τι-
 μωρίαν 192.
 ἀποβλέπειν πρὸς 143. 144.
 183. 184. 203.
 ἀποδείκνυσθαι 139.
 ἀπόδειξις 209.
 ἀποδέχεσθαι ἀπολογία
 178. 201.
 ἀποδημεῖν ἐπ' ἐμπορίαν
 178.
 ἀποδιδόναι τὰ δίκαια 151.
 153. τὰ τροφεῖα 177.
 τὸν ἀγῶνα 240.
 ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πό-
 λεως 199.
 ἀπολαμβάνειν ἀργύριον
 154.
 ἀπολύειν κινδύνων 192.
 ἀπονέμειν τιμὰς 276.
 ἀποπνεῖν θυμόν 213.
 ἀπόρρητος. δι' ἀπόρρη-
 των 195.
 ἀποσκευάζειν τὴν ὄροφὴν
 227.
 ἀποτιθέσθαι εἰς τὸ δεσμω-
 τήριον 217.

- ἀποφαίνεσθαι γνώμην 143.
 ἀποχωρεῖν 200.
 ἀποχώρησιν ποιῆσθαι 201.
 ἀποψηφίζεσθαι 240.
 ἀργός 172.
 ἀρετή 210. 211. 215.
 ἀριστεία 186.
 ἀρμός πονηρός ἐν ξύλῳ παγεῖς 205.
 ἄρχειν 213.
 ἄρχων 191.
 ἀστρατείας δίκη 239.
 ἄτακτος 165.
 ἄταφος 173.
 ἀτιμία 213.
 ἀτυχία 149.
 αὐτονόμος 188.
 αὐτοχειρὶ 222.
 αὐτόχθων 170. 204.
 ἀφανίζειν τὰς φιλοτιμίας 233. 239.
 ἀφιλότιμος 185.
 ἀφίστασθαι. ἀποστήσονται τῶν παλαιῶν 201.
 ἀφορᾶν 198.
 ἀφορία 194.
 ἀχρηστος 177.
 βάθρον πόλεως 208.
 βλάπτειν 198.
 βουλή. τὴν βουλήν τοὺς πεντακοσίους 164.
 βωμός τῶν δώδεκα θεῶν 198.
 γείτων. ἐκ γειτόνων 152.
 γένειον πόλιον 213.
 γενναιότης 203.
 γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν 186.
 γῆρας. ἐπὶ γήραος οὐδῶ 166.
 γηροτροφεῖν 237.
 γίνεσθαι ἐπ' ἐργασίας 179.
 γνώμη χείρων 198.
 γνώσις 234.
 γόνυ. γούνατ' ἐλαφρά 213.
 γραμματεῖον ληξιαρχικόν 189.
 γράφειν χρησμούς τινι 198
 γυμνωθέντα χροῖα 214.
 δάκνειν χεῖλος ὁδοῦσι 214.
 δακρύοις εἰς ἔλεον προάγεσθαι 162. δάκρυα πολλοὺς ἐθήλυσε 206.
 δαπανᾶν 233.
 δεῖλη ὄψια 148.
 δεινότης 161.
 δεῖσθαι, *supplicare* 241.
 δεκατεύειν πόλεις 193.
 δένδρον 172. 241.
 δεσμοτήριον 217.
 δημόσιος 139.
 δημοκρατίας *praesidia tria* 138. τὸ συνέχον τῆς δημοκρατίας ὄρκος 191.
 δημοτικός 139.
 διαβαίνειν 185. 214.
 διαβολή 144.
 διακαρτερεῖν 195.
 διακεῖνται καταδεέστερον 174.
 διακινδυνεύω 170.
 διαλαμβάνειν 229.
 διαλανθάνειν 192.
 διάνοια 175. 183. 198.
 διασκευάζειν. διεσκευασμένος, *paratus ad pugnam* 164.
 διασώζειν 149. 218.
 διαφέρειν ἐράνους 153.
 διαφυλάττειν 179. 213.
 διδάσκειν δικαίως 244.

- δίδοναι πίστιν 192. σίτη-
 σιν 196. δίκην 197. ὄυ-
 σαι 207.
 δικαζέιν 234.
 δικαία κατηγορία 143.
 δικαστής 142. 191. ἀπα-
 ραίτητος 136. χαλε-
 πώτατος 231.
 διοικεῖν 153.
 διόμνυσθαι 225.
 διορίζειν 142.
 διπλᾶ ἱμάτια 167.
 δόμον ὄρνις ἢν πλάση 229.
 δόξα 175. 216. ἀείμνη-
 στος 216.
 δόρυ. εἰς μάχην δορός
 206.
 δρᾶν, *conferre benefi-*
cium 203.
 δρέπανον 196.
 δύο redundat. δυοῖν κα-
 δίσκοιν 240.
 δυσγενής 203.
 δώδεκα θεοί 198.
 εἶν ἔρημον 219.
 ἐγγράφειν εἰς τὸ γραμ-
 ματεῖον ληξιαρχικόν
 189. εἰς τὴν εἰσαγγε-
 λίαν 231.
 ἐγκαταλαμβάνεσθαι 200.
 201.
 ἐγκαταλείπειν 137. 139.
 141. 156. 175. 185.
 ἔδαφος ἐλεύθερον τῆς πα-
 τρίδος 237.
 ἔδος 237.
 εἶδος ἀγλαόν 213.
 εἰκάζειν 158.
 εἶκειν 212.
 εἰκῶν 200. 231.
 εἴργειν τῶν νόμων 183.
 εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως
 τελευτᾶν 174.
 εἰσαγγελία 136. 139.
 εἰσάγειν ἐμπορίαν 179.
 εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν
 202.
 εἰς τόπισω 213.
 ἐκ τῶν νόμων 138. 162.
 ἐκβάλλειν θέσμια προγό-
 νων 207.
 ἐκδοτου ποιεῖν τὴν πόλιν
 180. 159. 231.
 ἐκκομίζεσθαι χρήματα
 156. 165.
 ἐκλείπειν τὴν πατρίδα 141.
 τοὺς νεώς 155.
 ἐκπέμπειν εἰς μάχην 206.
 ἐκπλεῖν 178. 179.
 ἐκστρατεύεσθαι 212.
 ἐκτρέφειν 152.
 ἐκφορά 137.
 ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς
 207.
 ἐλαύνειν civitate 229.
 ἐλεγεία Tyrtaei 212. ἐπι-
 γεγραμμένα 236.
 ἔλεγχος σαφῆς 174.
 ἔλεος 162. 234.
 ἐλευθερίαν ἐν τοῖς σώμα-
 σιν ἔχειν 175.
 ἐμβαίνειν in navem 178.
 ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττι-
 κὴν 195. εἰς τὴν ἀγο-
 ράν 139.
 ἐμπορίαν εἰσάγειν 179.
 ἐμπορπᾶν 167.
 ἐμφράττειν ὁδοὺς 223.
 ἐν. ἔχειν ἐν τῷ ψήφῳ
 157. ἐπιγεγραμμένα ἐν
 τοῖς μνημείοις 236.
 ἐνδέχεσθαι 220.

- ἐνίστασθαι τὰς κρίσεις
 161.
 ἔνοχος ἅπασιν 143.
 ἐντίκτειν νεοσσούς 229.
 ἐξαγγέλλειν 195.
 ἐξάγειν 155. 217.
 ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον 149.
 ἐξαιρέτος χάρις 233.
 ἐξαιτεῖσθαι, *precibus exorare* 231.
 ἐξαλείφειν νόμον 184.
 ἐξανιστάναι, *iubere emigrare* 194.
 ἐξαρκεῖν 155.
 ἐξαφαιρεῖσθαι φρενῶν τὸν νοῦν 198.
 ἐξέρχασθαι 239.
 ἐξόμνησθαι 151.
 ἐξορίζειν 197. 218.
 ἐξορμᾶν 148.
 ἐξουσία τῆς ἀπολογίας 163.
 ἐξω τοῦ πράγματος λέγειν 143. 144.
 ἔπαινος ἀθλον τῶν κινδύων 174. 216.
 ἔπακτος λέως 204.
 ἐπάρχειν 170. 182.
 ἐπέοικε πάντα 214.
 ἐπερωτᾶν τὸν θεόν 194.
 ἐπεσθαι 213.
 ἐπὶ τῶν θυρῶν, *ante fores* 165. ἐπὶ προστάτου 238. ἐπὶ τοῖς τεύχεσιν ἔχειν ἐλπίδας 174. ἐπὶ τοιούτοις στεφανοῦσθαι 233.
 ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικῆς 215.
 ἐπιγιγνόμενοι 143. 193. 198.
 ἐπιγράφειν 231. 236.
 ἐπιδείκνυσθαι ἔργῳ τὴν ἀρετὴν 211.
 ἐπιδείξιν ποιεῖσθαι 209.
 ἐπιδιδόναι *largiri* 233.
 ἐπίδοξος, *expectatus* 141.
 ἐπιέναι. οἱ ἐπιόντες 175.
 ἐπιῶν κίνδυνος 185.
 ἐπικαλεῖσθαι βοηθόν 171. θεοῦ 149. 236.
 ἐπικουραῖαι τῶν θεῶν 227.
 ἐπικτητος χώρα 174.
 ἐπιλαμβάνειν 194.
 ἐπιμέλεια 199. 211.
 ἐπιορκεῖν ὄρκον 189.
 ἐπιορκων *roenae* 192.
 ἐπίσημος 227.
 ἐπισκοπεῖν 199.
 ἐπισπεῖν 210.
 ἐπιστρατεύεσθαι 200.
 ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι 223.
 ἐπιφανῆς 145.
 ἐπονείδιστος 231.
 ἐπώνυμος τῶν πατρῶων ἱερῶν 155.
 ἐράνους διενεγκεῖν 153.
 εἰσενεγκεῖν 237.
 ἐρατός 214.
 ἐργασία, *mercaturae exercitatio* 146. 178. 179.
 ἔρημος φυλακὴ 148.
 ἐστία 229.
 εὐαγγελίζεσθαι εὐτυχίας 149.
 εὐγενῶς 203.
 εὐδαιμονία 182.
 εὐεργετεῖν 199.
 εὐεργέτης 176.
 εὐκλεῆς θάνατος 175.
 κίνδυνος 197.

- εὐκλειαν καταλύειν 194.
 206.
 εὐλογίαι ἀγαθῶν ἀνδρῶν
 173.
 εὐμενῶς 201.
 εὐνομουμένη πόλις 226.
 εὐορκοτάτη ψῆφος 144.
 εὐπετῶς 176.
 εὐρεῖν, *comminisci* 144.
 192.
 εὐσεβεία. τὸ περὶ εὐσε-
 βείας ψήφισμα 238.
 εὐσεβεῖν 171.
 εὐσεβῆς. τῶν εὐσεβῶν
 χώρος 201.
 εὐτύχημα 184.
 ἔφηβος 189.
 ἔφοδος 223.
 ἔχειν ὑπὸ τῆ ψήφῳ 136.
 ἐν τῆ ψήφῳ 157 οὐ-
 τως εἶχον πρὸς τὴν ἀν-
 δρείαν 214. 220.
 ζητεῖν τὴν σωτηρίαν 200.
 ἤβης ἀνθος 214.
 ἡγεμῶν 186.
 ἡθος 162. 231.
 ἡξει ἐπ' ἐκείνου τὸν λό-
 γον φερόμενος 180.
 ἡλικιωτής 237.
 ἡρωες κατὰ τὴν χώραν 136.
 ἡττα 175.
 ἡττᾶν 175. 11.
 θάνατος εὐκλεῆς 175.
 ἀκλεῆς 197.
 θάπτειν 218. 237.
 θέσμια παλαιά 207.
 θήκη, *sepulchrum* 141.
 173. 174. 238.
 θηλύνειν 206.
 θορυβεῖν 177.
 θυμὸς ἄλκιμος 213.
 θύραν ἀνοικοδομεῖν 226.
 θυσίαι αἱ ἐν τοῖς νόμοις
 136.
 ἱαμβεῖα 198. 203.
 ἴδιος. τὸ ἴδιον τοῦ πράγ-
 ματος 183.
 ἰδιώτης 191.
 ἰδρῦσθαι 136. 155.
 ἱερός. τὰ ἱερὰ λαμβάνειν
 151. ἰδρῦσασθαι 155.
 μεταπέμπεσθαι 165. ἔκ-
 δοτα παραδιδόναι 195.
 ἱεροσυλεῖν 183. 231.
 ἱμάτια διπλᾶ 167.
 ἵπποτροφεῖν 233.
 ἰσόθεοι τιμαί 197.
 ἴσον φέρει 206. ἴσον
 ἔχειν 235.
 ἰστάναι εἰκόνα 231.
 ἰσχυῶς 192.
 ἰσχύειν 139.
 καθίσκος 240.
 καθαιρεῖν εἰκόνα 210.
 καθιστάναι εἰς ἀγῶνα
 137. εἰς κρίσιν 139.
 κακότης 213.
 κἀκωσις τοκέων 239.
 καλύπτειν de terra mor-
 tuos opperiente 197.
 κανῶν 142.
 κάρη λευκόν 213.
 κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος
 140.
 καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ
 164.
 κατάγεσθαι 149.
 καταγινώσκειν 152. 177.
 178. 198. 238.
 καταδεέστερον διακεῖσθαι
 174.

- καταισχύνειν 186. 189.
216.
κατακλείεσθαι 195.
κατακομίζειν 147. 148.
καταλείπειν 193. κατέ-
λιπεν αὐτοῖς ἐλεγεία
ποιήσας 211.
καταλεύειν 186.
καταλύειν εὐκλείαν 194.
καταμαρτυρεῖν ἑαυτοῦ
159. 163.
καταναλίσκειν τὸν βίον
199.
κατανέμεσθαι τὴν χώραν
194.
καταπτήσσειν 165.
κατασκάπτειν 182. 239.
κατατάττειν τὴν τιμωρίαν
εἰς τι 227.
καταφανεῖ ἐποίησαν τὴν
ἀνδρείαν 215.
καταφεύγειν ἐπὶ βωμόν
198. εἰς ἱερόν 226.
καταψεύδεσθαι 161.
κατελέγχειν, *corrumpere*
213.
κατέρχονται οἱ φεύγοντες
238.
κατέχειν χώραν 155. πό-
λιν 164. 206.
κινεῖν τὰ ἱερά ἐκ τῆς πα-
τρίδος 155.
κληρονομεῖν 197.
κληρονόμοι ὄρκων 225.
κληῖρος ἀκήρατος 210.
κλητεύειν 152.
κοινωνεῖν τῆς τύχης 174.
κοινῶς 233.
κονία 213.
κουριδία ἄλοχος 212.
κεκρινομένον ἀδίκημα 177.
κρίσις ἀείμνηστος 140.
pro κατηγορία 138.
κρίζειν 204.
κύκλω 201.
κύριος ψήφου 178.
λαγχάνειν τύμβον 206.
λαμβάνειν. ἐντεῦθεν λαμ-
βάνειν τὸ μέγεθος 184.
τιμωρίαν 186. τὰ ἱερά
manibus 151.
λαμπρῶς χορηγεῖν 233.
λαυθάνειν. λέληθε πε-
ποιηκῶς 183.
λειποταξίου 239.
λέμβος 148.
ληξιαρχικὸν γραμματεῖου
189.
λίθινος περίβολος 174.
λιμὴν 148. 178.
λιμός 227.
λόγος, *verba re cassæ*
153. λόγου ἔχειν περὶ
τινα 212.
λόχευμα 208.
μακρὸν πλοῖον 187.
μάρνασθαι 218.
μαρτύριον 215. παρὰ
θεῶν 201.
μεγαλοψυχία 203.
μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον τὴν
θεῶν εὐνοίαν 194.
μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ
βέλτιον 180.
μετακομίζεσθαι 178.
μεταλλάττειν τὸν τόπον
185. 195.
μεταπέμπεσθαι 155. 171.
μεταπίπτειν 176. 180.
μεταστῆναι 221. 229.
μετεῖναι 212.
μετέρχεσθαι, *punire* 219.

- μετέχειν τί τιμι 150. 179.
 μετοικεῖν 152. 229.
 μετοιότης 231.
 μηλόβοτος 238.
 μητρῶον 184.
 μισαθήναιος 165.
 μισόδημος 165.
 μοῖρα. κατὰ τὴν ἐκάστου
 μοῖραν 183.
 μονώτατος 197.
 μυθώδης 199.
 ναιεῖν πατρίδα 208.
 ναυμαχεῖν 187.
 νεκρός 218.
 νεμεσητός 213.
 νέοι, οἱ 211. 214.
 νεοσσός 229.
 νεοττία 229.
 νεώρια 242.
 νομίζεῖν 188.
 νόμιμος. τῶν νομίμων
 εἴργειν 180. 239.
 νόμος. τῶν νόμων εἴρ-
 γειν 183.
 νομοθέτης 183.
 νοῦς ἐσθλός 198.
 ὁδοὺς ἀποφράττειν 223.
 ὁδοῦς 218.
 ὀθνεῖος 156.
 τὰ οἰκεῖα τῆς φύσεως 229.
 οἰκίζειν πόλιν 205.
 οἶκος ἀκήρατος 210.
 ὄμηρον τῆς ἀδικίας σῶμα
 219. ὄμηρον πίστιν δι-
 δόναι 221.
 ὀμογνωμόνως 201.
 ὅμοιος καὶ ἀκόλουθος
 221.
 ὄνειδος τῆς πατρίδος 171.
 ὄπλα τίθεσθαι 171. ἐν
 ὄπλοις ἐκστρατευόμενοι
 212.
 ὀργὴ δαιμόνων 198. ἐσχά-
 τη 232.
 ὀργίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δει-
 νοῖς 158.
 ὀρθὴ πόλις 165. τρίαῖνα
 σταῖσα 208.
 ὄρια τῆς χώρας 152. τοῦ
 βίου 215.
 ὀρίζεῖν τιμωρίαν 140. 157.
 183.
 ὄρκος τῶν πολιτῶν 189.
 ὄρκον ἐπισηκεῖν 189.
 τὸ συνέχον δημοκρα-
 τίαν ὄρκος ἐστίν 191.
 ὄρμᾶν πρὸς φυγὴν 199.
 εἰς μάχην 206.
 ὄρους πῆξαι 187.
 ὄροφὴν ἀποσκευάζειν 227.
 ὄρυγμα. ὁ ἐπὶ τοῦ ὄρυ-
 γματος 221.
 ὄστᾶ ἀνορύττειν 218.
 οὐδὸς γήραος 165.
 ὄψια δειλή 148.
 παιδεύειν τοὺς νέους 143.
 211.
 παλαιότερος 213.
 Παναθήναια 209.
 παραγγέλλειν 195.
 παράγειν 161.
 παράδειγμα 143. 244.
 παραδεδομένοι θυσίαι ὑπὸ
 τῶν προγόνων 136. ὑπο-
 χεῖριόν τι παραδιδόναι
 141.
 παραδοξότατον 175.
 παραινεῖν κακά 206.
 παρακαθίζεσθαι 234.
 παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐ-
 τοῖς 225.

- παρακρούεσθαι τοῖς λόγοις 232.
 παραλαβόντας παραδοῦναι 221.
 παραλογισμοὺς ποιεῖσθαι 161.
 παραμένειν 213.
 παράνοιαν τινος καταγινώσκειν 238.
 παρανόμων γραφαί 140.
 παρασκευαί τῶν κρινομένων 150. τοῦ λόγου 151.
 παραστάτης 289.
 παρατάττεσθαι 235.
 παρέχειν συγγνώμην 136. αὐτὸν εἰς τι 172.
 παριδεῖν 183.
 παριέναι τὴν τιμωρίαν 141.
 παροξύνεσθαι 196.
 πάτρια ἱερά 178.
 πατρῶα ἱερά 141. 155. ἔθῃ 155.
 πεζομαχεῖν 187.
 πέμπειν in aciem 206.
 πενία στυγερά 212.
 πενταετηρίς 209.
 πεντακόσιοι. τὴν βουλήν τοὺς πεντακοσίουσ 164.
 πεντηκοστή 150. 179.
 μέρος ἔχειν 181.
 περὶ πάτρης ἀμύνεσθαι 210. 213. περὶ πατρίδι μάρνασθαι 212.
 περιαιρεῖσθαι 163. 222.
 περιβάλλειν τείχη τῆ πατρίδι 233.
 περιβόητος ἀρετή 185.
 περίβολος λίθινος 174.
 περιγιγνεσθαι τῶν πολέμιων 185.
 περιέστηκεν εἰς τοῦτο, *res eo rediit* 138.
 περιλαμβάνειν 142.
 περιορᾶν 174.
 περιπίπτειν ἀτυχήμασι 192.
 περιπλεῖν τὴν οἰκουμένην 146.
 περιποιεῖσθαι λειτουργίας 233.
 περιρρέειν κύκλῳ τόπον 201.
 πεσσῶν διαφοραί 204.
 πηγνύναι ὄρους 187. ἀρμός παγεῖς 205.
 πικροτέραι γνώσεις 234.
 πίνες ἀγροί 212.
 πλάζεσθαι 212.
 πλάττειν δόμον 229.
 πλείων. ἐπὶ πλείον 184.
 πλῆθος 215.
 πλοῦτος 215.
 ποιεῖν ἐλεγεία 211. ἐπίδειξιν 209. στήλην 220.
 παράδειγμα 242. μικρὸν, *deprimere* 182.
 ποιητῆς σπουδαίας 209. οἱ ποιηταὶ μιμούμεναι τὸν ἀνθρώπινον βίου 209.
 ποιητὸς πατήρ 174.
 πολεμία φλόξ 206.
 πολίον γενεῖον 213.
 πολιστής 208.
 παλίτεια 191.
 πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν 185. 229.
 πότμος 210.
 ποῦς. ποσὶν ἀμφοτέροισιν 214.

- πράγμα. ἔξω τοῦ πρά-
 γματος 143. 144.
 πρέπει μετ' ἀνδράσι 206.
 προάγεσθαι δακρύοις εἰς
 ἔλεον 162.
 προαιρεῖσθαι ἀγῶνα 139.
 προαίρεσις. κατὰ προαί-
 ρεσιν 240.
 προῖεσθαι τὸν καιρὸν 225.
 προκινδυνεύειν 176.
 προλέγειν 138.
 προλείπειν πόλιν 212.
 προμαχεῖν 215.
 πρόμαχος 212. 213. 214.
 πρόνοια 225.
 πρὸς ἀρετὴν ἔχειν 214.
 ἐπιγράφειν τι πρὸς τὴν
 εἰσαγγελίαν 232.
 προσαγορεύειν 173.
 προσαναγράφειν 220.
 προσγενομένου Φερτίου
 201.
 προσήκουσα φύσει χώρα
 174.
 προσκρούειν 232.
 προσκτᾶσθαι 179.
 πρόσοδος 241.
 προσπλεῖν 148.
 προστάτης, *patronus pe-*
grini 152. 238. τῆς
 εὐδαιμονίας τῶν Ἑλλή-
 νων 182.
 προταρβεῖν θάνατον 206.
 προτρέπειν ἐπ' ἀρετὴν τοὺς
 νεωτέρους 143.
 πρόφασις 139.
 πταίων οἶκος 206.
 πτήσσειν ταῖς διανοίαις
 175.
 πτωχεύειν 212.
 πτωχικὴ στολή 195.
 πυλῖς 199. 201.
 πυρὸς ῥύαξ 199.
 ῥαψωδεῖσθαι 209.
 ῥύαξ πυρὸς 199.
 ῥύεσθαι θεῶν βωμούς 205.
 σημεῖα τῆς εὐσεβείας 199.
 σιτηγεῖν 156. 157.
 σῖτον ἐξαιρεῖσθαι 149.
 σκηνὴ βασιλική 212.
 σπασάμενοι τὰ ξίφη 196.
 σπεύδειν ἐπὶ βοήθειαν 179.
 σπουδάζειν περὶ τινα 212.
 σπουδαῖος ποιητής 209.
 στάχυς ἄρσην 206.
 στέφανος τῆς πατρίδος
 176. *decus*, 207.
 στήλην ποιεῖν 220.
 στηρίζεσθαι ἐπὶ γῆς πο-
 σιν 201.
 στολὴ πτωχικὴ 195.
 στορεννύναι, *occidere* 215.
 στρατοπέδω συμβάλλειν
 202.
 στυγερὰ πενία 212.
 συγγενῆς τιμωρία 222.
 συγγνώμην παρέχειν 136.
 συγχωνεύειν 220.
 συγχωρεῖν τι 182.
 συλλέγειν Φρύγανα 196.
 συνειλεγμένην εὐκλειαν
 194.
 συμβάλλειν εἰς τι 172.
 λόγον 180. *comparare*
 185. τὸ στρατοπέδω
 202.
 συμπαρατάττεσθαι 238.
 συμπεῖθεῖν 209.
 συμπενθεῖν 271.
 συμφέρειν *cadavera in*
proelio caesorum 173.
 συμφεύγειν 155.

συμφορὰς συμπευθεῖν 171.
 συναθροίζειν δόξαν 216.
 συναναίρειν 180.
 συναπολογεῖσθαι μισθοῦ
 232.
 συνατυχεῖν 229.
 συνδιαφυλάττειν 236.
 συνέδριον 177.
 συνεθίζεσθαι 203.
 συνευπορεῖν εἰς τι 233.
 συνέχειν 140. 191.
 συνήγορος 180.
 συνθάπτειν 176.
 συνθήκας ποιεῖσθαι 153.
 187.
 συνιέναι de senatoribus
 224.
 συνοικίζειν 182.
 σύνοικος 238.
 συνομνύναι 224.
 συντάττειν 211.
 συντομία dictionis 209.
 συντρέχειν εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν 147.
 συσκευάζειν 147.
 σχήματα ἄλλως πεφυ-
 κότα 206.
 τάξιν μὴ λείπειν 151. pro
 διάταξις 138.
 τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς
 147. 171. 172. 179. θά-
 νατον ζημίαν 183.
 τεῖχῃ τινι περιβάλλειν
 233.
 τελεία Γοργώ 208.
 τεμένη καὶ νεῶς 237. τέ-
 μνεσθαι 239.
 τέμνεσθαι τεμένη 239.
 τίθεσθαι παρὰ τινι pecu-
 niam 153. χάριν τινι
 240.

τίκτειν τέκνα 205.
 τιμήσεται pro τιμηθήσε-
 ται 208.
 τιμῶν τυγχάνειν 197.
 τόκος 153.
 τρέπειν εἰς χεῖρω γνώμῃ
 198.
 τρίαινα, hasta 208.
 τροφεῖα ἀποδιδόναι 177.
 τυγχάνειν τῶν νόμων 198.
 199. τιμωρίας 162. τι-
 μῶν 197. θανάτου 197.
 χάριτος 231.
 τύμβον κοινὸν ἔλαχον
 206.
 ὑγρότης τοῦ ἡθους 162.
 ὕδωρ καὶ γῆν αἰτεῖν 186.
 ὑπεκτίθεσθαι τὸ σῶμα
 155. τὰ τέκνα 177.
 ὑπερβαίνειν ὄρους 187.
 ὑπερβάλλεσθαι τινὰ τινι
 222.
 ὑπεύθυνος κινδύνῳ 228.
 τιμωρία 240.
 ὑπέχειν τιμωρίαν 198.
 230.
 ὑπὸ τῆς πόλεως, iussu ro-
 puli 198.
 ὑπόγραμμα 220.
 ὑποδύναι 196.
 ὑποκείσθαι 228.
 ὑπομένειν κρίσιν 219.
 ὑπόμνημα τῆς ἀσεβείας
 193. ὑπομνήματα καὶ
 παραδείγματα 225.
 ὑποχειρίον τι παραδιδό-
 ναι 141.
 ὑποψία 224.
 φαίνειν σημεῖα 199.
 φείδεσθαι ψυχῶν 213.

- Φέρειν ἴσον 206. Ψῆφον
 144. Φέρε pro Φέρετε
 184. Φέρεσθαι ἐπὶ λό-
 γον 180.
 Φεύγειν Φόνου scil. δίκην
 229. οἱ Φεύγοντες, ex-
 sules 238.
 Φθάνειν. ἔφθασε κατα-
 Φυγῶν 226.
 Φιλάνθρωπος 138.
 Φιλόπολις 138.
 Φιλοπράγμων 138.
 Φιλοτιμείσθαι 201.
 Φιλοτιμίαν τινος ἀφανί-
 ζειν 233. 239.
 Φιλοψυχεῖν 213. 228.
 Φλόξ πολεμία 164.
 Φόβος καὶ Φυγή 213.
 Φονικὸν ἀδίκημα 177.
 Φόνου scil. δίκην Φεύγειν
 229.
 Φορτίου προσγενομένου
 201.
 Φρύγανα συλλέγειν 196.
 Φυγή αἰδῖος 152. 238.
 Φυλακὴ τῶν τειχῶν ἔρη-
 μος 148. εἰς τὰς Φυ-
 λακὰς τάττειν 147.
 Φῦναι. πέφυκεν ὁ νόμος
 προλέγειν 138.
 Φύσις. κατὰ Φύσιν 161.
 Χαλεπώτατος δικαστῆς
 231.
 Χαλκοτύπος 179.
 Χαράκωσις 172.
 χαρίζεσθαι χάριτας 203.
 χάριτας ἀπαιτεῖν 233. χά-
 ριτος τυγχάνειν 231.
 Χείλος ὀδοῦσι δακτύλῳ 214.
 Χεῖρ 213.
 Χορηγεῖν λαμπρῶς 233.
 Χρᾶν. χρῆσαντος τοῦ θεοῦ
 202.
 Χρηματίζειν 164.
 Χρησμός. ὡςπερ χρη-
 σμούς γράφειν τοῖς
 ἐπιγιγνομένοις 198.
 Χρημοσύνη 212.
 Χρηστήριον πυνθάνεσθαι
 195.
 Χρήστης 153.
 Χρόνω δρᾶν 203.
 Χρυσοφόρος 213.
 Χρῶς. χρῶα γυμνωθέντα
 214.
 Χῶρα, ἡ ager Atticus
 136. 241.
 Χωρίον, locus rhetoricus
 161.
 Χῶρος. ὁ τῶν εὐσεβῶν
 201.
 Ψῆφος. ὑπὸ τῇ ψήφῳ
 ἔχειν 136.
 Ψυχαγωγεῖν τοῖς λόγοις
 162.
 Ψυχὴν ἀντικαταλλάττειν
 τῆς σωτηρίας 196. Ψυ-
 χῆς τῆς ἐμῆς ἐκούσης
 207.
 ὦρα 213.

I N D E X
RERUM IN NOTIS TRACTATARUM.

Numerus paginam huius editionis significat.

- A.
- ā et ēū confusa 67.
Aeschines Epistolis 27.
ἀγαπᾶν 54.
Agraulus 96.
αι et ε̄ confusa 38.
αἴσθησις τινος 143.
Ἄκτῆ 31.
Alexis 114.
ἀλλὰ et καὶ confusa 131.
ἄλλοσέ ποι 44.
ἄν omissum 39.
ἀνάλωκα, ἀνήλωκα 57.
Anapaestus in trimetro
103.
ἀναστρέψει et ἀναστρέψει
confusa 106.
Andocides 132.
Andocides orat. de mysteriis 35. 109.
ἄνδρες ἑλληνοί 119.
ἀνοικοδομέω 137.
ἀντίστασις 16.
ἄφορᾶν e *longinquo prospicere* 32.
ἀποδόσθαι *vendere* 38.
Appositio comparativa 61.
Aristides Panathenaico
43.
Aristophanis fragmentum
155.
ἄριστοι 58.
Articulus appositionis 83.
133.
Athenaeus 114.
Athenarum portula versus mare sita 31.
ὦ Ἀθηναῖοι et ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι 17.
- B.
- βλαβεῖς 35.
βραχέα εἰπεῖν 35.
- C. K. X.
- κάκωσις τοκέων 153.
καδίσκος, non καδδίσκος
155.
καὶ ταῦτα, elliptice 48.
καὶ et ἀλλὰ confusa
131. et γάρ 94. et κα-
τά 35. e syllaba prae-
cedenti ortum 95.

Callistratus 91.
κατὰ et καὶ confusa 35.
καταμαρτυρεῖν ἑαυτοῦ 45.
κατέρχομαι 151.
κατέχειν 42.
Κηφισός 95.
Χολαργεύς, non Χολα-
ρεύς 40.
Cimo, de pace eius 75.
Codridae 87.
Codrus 83.
Cornutus de Nat. deo-
rum 105.
κρίνειν dativo iunctum
III.

D. Δ.

Dativus loco genitivi 68.
δὲ post genitivos absolu-
tos cum δὲ inchoantes
iteratum 55.
δὲ pro γάρ 50.
δὲ in apodosi 136.
δήμιος et δημόσιος 21.
Demosthenes in Nicostrat-
um 38. in Lacritum
44. in Timocratem 70.
131.
δέομαι infinitivo et im-
perativo iunctum 29.
δίκαιος commune 17.
Digamma Aeolicum 115.
117.
Dinarchus pro Mantideo
113. in Aristogitonem
36.

E. Η.

ε̄ et αῑ confusa 38.
ἔγγονος et ἔκγονος quo
differant 14.
ἔδος 18.

ἔγγονος et ἔκγονος quo
differant, v. ἔκγονος.
εἰ ἂν 127. c. coniunctivo 91.
εἰκὸς et εἰκότως confusa
56.
εἶναι et οἶμαι confusa 146.
ἤκωνται et οἴχωνται con-
fusa 109.
εἵνεκα 156.
ἐλεύθερος communis ge-
neris 52. 158.
ἡμεῖς et ὑμεῖς quando
oratores dicant 17. 48.
ἔμποροι 28.
ἐν et ἐπὶ confusa 113. pro
εἰς 15.
ἐνὶ προμάχοισι 112.
ἐνιδεῖν 117.
ἐπαγγελία pro ἀπαγγε-
λία 27.
Ephorum iusiurandum
77.
ἐπὶ et ἐν confusa 113. c.
accusativo loco dativi
64. ὁ ἐπὶ τοῦ ὀρύγμα-
τος 129.
ἐπίδοξος et aoristum et
praesens post se trahit 23
ἔστι et ἔτι confusa 86.
ἔτι et ἔστι confusa 86.
εὐ et ᾱ confusa 67.
Eumolpus 106.
Eurenis, Leocratis amica
30.
Euripides Phoenice 72.
Erechtheo 98.
οὐ μόνον εἰραρκεῖν — ἀλ-
λά καὶ 41. ἐξήρησε 41.
ἔξω τοῦ πράγματος λέ-
γειν 25.

F.
Futuri et aoristi partici-
pia inter se non com-
mutantur 32. forma At-
tica 155.

G. Γ.
γάρ et καὶ confusa 94.
ἐκ γειτόνων 37.
Glossae 108.
γνώσις κατὰ τινος 147.
Gorgo 105. Γοργόνειον
ibid.

Gregorius theologus 87.

H.
Harpocratio 31. 96.
Homeri carmina Athenis
recitata 108. Ilias 109.

I.
Indicativus post pronomi-
na relativa 90.
Inscriptio Fourmontiana
28.

Λ.
λαβὲ Attici, non λάβε
40.

Leges sanguine scriptae 5.
Λεωκράτης et Κλεωκρά-
της confusi 15.

Leonidas Tarentinus 106.
Lineola transversa in
MSS. quid significet 93.

λογίζομαι εἰς τι 72.
Lycurgi oratio περὶ ἰε-
ρῶν, περὶ ἱερατείας,
περὶ ἱερωσύνης inscri-
pta 10.

Lysias 47. Epitaphio 113.

M.
μὴ δῆτα ad praecedentia
relatum 126.
μηλόβοτος 151.

μὲν post ἐγὼ cum vi 46.
μὴν et μιν confusa 102.
Menecrates archon 158.
Mensae pro sepulchris 8.
Μεσσήνη 68.
μετέχειν cum accusativo
35. 158.

μιν et νιν quo differant
102.

Minerva agrum Athenien-
sem sortita 45. eius si-
gnum in Parthenone 105.
Moeris Atticista 114.
μόνος, μονώτατοι 87.

N.
ναυμαχεῖν καὶ πεζομα-
χεῖν 75.
νιν 102.

νόμιμα εἰθισμένα 42.
οἱ νόμοι id quod τὰ νό-
μιμα 70.

O.
οἴχωνται et ἤκωνται con-
fusa 109.

οἶμαι et εἶναι confusa 146.
οἰσία, vox Lexicis ad-
denda 124.

οἰούσιον 124.
ὄρας, ὄρατε per se sen-
tentiam nonnunquam
efficiunt 87.

ὄρα δὴ πόλις 52.
ὄρα τοῦ βιοῦ 121.
ὅστις fere pro εἴτις 98.
ὅταν cum indicativo 112:
c. optativo 69.

Π. Φ. Ψ.
παρακαλεῖσθαι, ubi alias
προκαλεῖσθαι 45.
παρακρούεσθαι 145.
Paradigmatum usus 97.

παρέχειν συγγνώμην 19.
 Παρησιός 95.
 πατριός 42.
 πάτριος, πατρώος 41.
 Πειραιᾶ 33.
 πεντηκόστη 35.
 πεσσοί non iaciuntur 99.
 Φάσηλις, Φασηλῖς 75.
 Phavorinus Camers 102.
 Φεύγων et Φυγών 34. 61.
 Phœnius Bibliotheca
 Plato Gorgia 113. 114.
 Phaedro 42.
 πλείω πέντ' ἔτη 151.
 Pluralis in singularem
 transiens 118. verbi post
 δῆμος 140.
 Plutarchus 99. 114.
 Poeta incertus 117.
 ποιῆσθαι θυμὸν, ἀλήν
 116.
 πόλεος 99.
 πολιότης 99.
 Praesentis et aoristi infi-
 nitivi iuncti 85.
 Praeteritum cum ἄν in
 epitasi, ubi optativum
 expectasses 71.
 πράγμα et πρόσταγμα
 confusa 68.
 πρόκλησις 45.
 προπαραδίδωμι vox nihili
 136.
 πρὸς δέ 63.
 πρῶτος pro πρότερος 54.
 ψυχή 116.
 πυλῖς Athenis 31.
 P.
 ῥαθυμότατοι πάντων ἀν-
 θρώπων 44.

S. Σ.

ῤ antique geminari haud
 solitum 95.
 Simonidis scolion 120.
 Sophocles 141.
 σωτηρία ὑπὲρ τινος 157.
 σπουδάζειν περὶ τινα et
 περὶ τινος 111.
 Suidas 114. 151.
 συνειδέναι ἑαυτῷ 47.
 T.
 τάττειν τιμωρίαν 138. εἰς
 τι 30.
 τε geminatum 104.
 τέρμα βίου 121.
 Τηλῦς commune 102.
 Themistocles Epistola 156.
 τιμωρία κατὰ τινος 146.
 τις trajectum 84. vi ar-
 ticuli indefiniti 85. τίς
 βροτὸς, τίς ποιητής 89.
 τι desideratum 25.
 μίαν μνᾶν τόκον 39.
 τοιοῦτος articulo iun-
 ctum 134.
 τρίαίνα, hasta 105.
 Τυρταεὺς 112. 113.
 T.
 ὕμεις et ἡμεῖς quando
 oratores dicant 17.
 ὑπεκδύω 86.
 ὑποχείριος dativo iun-
 ctum 126.
 Z.
 Ξενή, ἡ 113.
 Ζυπεταιῶν, non Ζυπε-
 τεῶν 38. 158.
 Z.
 Ζεὺς Σωτήρ 32. ἔλευθέρ-
 ριος ib.

